

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/05 • 04 Şubat 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emekçiler ayakta,
diktatörler ve efendileri
korku içinde!**

**İsyan ateşini
büyütelim!**



İÇİNDEKİLER

Ortadoğu halklarının tutuştuğu	
isyan ateşi büyüyor!.....	3
Clinton Türkiye'ye geliyor... ..	4
Torba yasa mecliste görüşülüyor,	
ihanet büyüyor... ..	5
Torba yasaya karşı	
Ankara yürüyüşü	6
Metal işçilerinin yakacağı	
grev ateşini yangına çevirelim!	7
MESS üyelerini greve hazırlıyor	8
Metal işçileri greve hazır	9
MİB MYK Şubat Ayı	
Toplantısı Sonuçları	10
Direnişler ve TİS süreçleri... ..	11
DİSK'i büyütme çağrısı... ..	12
PTT'de coşkulu dayanışma etkinliği . .	13
Kurultay çalışmalarından.....	14-15
Mısır'da büyük halk	
ayaklanması!	16-18
Tunus'la başladı, Mısır'la sürüyor!..	19-20
Tunus'ta kritik süreç devam ediyor . . .	21
İhtilalin ruhu Arap coğrafyasını	
sarıyor / 1 - V. Yaraşır.....	22-24
Wuppertal'de Nazilere	
geçit yok!	25
Sözde temsilciler Erzurum'da	
gençlik alanlarda!	26
“Karneler, çürümüş	
düzenin aynasıdır!”.....	27
Anti-emperyalist mücadelede	
şanlı bir sayfa: 6. Filo protestoları . . .	28
Sağlıkta performans ölüm demektir!... ..	29
Duyarlı bakan, duyarsız toplum(!).....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/05 * 04 Şubat 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde Mısır'da ayaklanan halkı bastırmak için gerici rejim tarafından başlatılan saldırılar devam ediyordu. Ağırlıkla sivil kıyafetli polis ve gizli servis elemanlarından büyük bir grup, Tahrir Meydanı'ndaki halkın üzerine salındı. Mübarek rejimi böylelikle son bir hamleyle halk isyanını bastırabilmeyi umuyor. Atlar ve kılıçlarla saldıran guruh halkı paniğe sürükleyip dağıtmayı umuyordu, ancak başarılı olamadı. Şu saatlerde ise halkın üzerine ateş ediliyor. Ancak alınan bilgiler, halkın bu saldırılar karşısında da meydanı terketmediğini gösteriyor.

Ayağa kalkan Mısır halkı boyun eğmemekte kararlı.

Ne yaparsa yapsın Mübarek rejimi varlığını sürdürmeyecektir. Fakat bu bastırma girişimi aslında düzenin bekası içindir. Emperyalistler ve işbirlikçileri Mısır halkını ne yapıp edip evlerine yollamaya çalışıyor. Bunun için giderayak Mübarek rejiminden de yararlanmaktan vazgeçmiyorlar.

Ama amaçlarına ulaşip düzeni yeniden kursalar dahi, kurdukları düzen sallantıda olacaktır. Çünkü Tunus'la başlayıp Mısır'la devam eden halk isyanları, esas olarak emperyalist-kapitalist düzenin yarattığı yıkım ve acılara karşıdır. Bugün için bu düzenin diktatörlerinden kurtulan emekçi halklar, yarın düzenin kendisine karşı da isyan yolunu tutacaklardır. Çünkü emperyalist-kapitalist düzenin efendileri insanlığı küresel ölçekte büyük bir yıkımın eşiğine getirmiş bulunuyorlar. Bu ölçüde de açlık, yoksulluk ve işsizlik gibi sorunlarını bir parça olsun dahi çözme gücünden yoksundurlar.

Buradan, bir kez daha ayaklanan halklarla enternasyonal dayanışmanın gösterilmesinin büyük öneminin altını çizmek istiyoruz.

Gazetemizin hazırlıklarının sürdüğü saatlerde ayrıca işçi ve emekçiler gündemdeki saldırı paketine karşı Ankara'da toplanıyorlardı. “Meclisi kuşatacağız” iddiasıyla başlatılan eylem bu amacına



ulaşıp ulaşmayacağından bağımsız olarak, taşıdığı militan ruh egemenlerin korkularını büyüttmüş bulunuyor. Hükümet ve yerel idarecileri işçi ve emekçilere tehditler savururken, bu tür bir eyleme engel olmak için emekçileri gaza boğdular.

Ancak belirtmek gerekir ki gösterdikleri bu gerici tepkiler, sermayenin hizmetinde işçi sınıfı ve emekçilerin boğazını sıkarcasına acımasız yasalar çıkaran bu asalak iktidara karşı tutulması gereken yolu da göstermektedir. Bu yol militan mücadele yoludur. Böyle bir mücadele yoluyla her şeye muktedir olduklarını sananların üstesinden gelinecek, saldırı paketleri parçalanacak, düzenleri yıkılacaktır. Kuşkusuz bu yol Tunus ve Mısır halklarının tuttıkları yoldur. Öyleyse bu yolda ilerleyelim.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Ortadoğu halklarının tutuşturduğu isyan ateşi büyüyor!..

Halkların direniş yolundan ilerleyelim!

Ortadoğu halkları baskı ve sömürüye karşı ayağa kalkarken, sadece halkların öfkesinin hedefi olan gerici rejimlerin başında oturan diktatörler değil, aynı zamanda bu diktatörlerin yanında ve arkasında olan emperyalistler ve işbirlikçilerinin de nutku tutuldu. Önemli bir bölümü ancak günler sonra konuyla ilgili bir değerlendirme yapabilirken, daha sonra hızla büyümekte olan yangını söndürebilmek için seferber oldular. Halkların patlayan öfkesi karşısında ne yapacağını bilemeyen emperyalistler ve işbirlikçiler, bir süre sonra durumu kontrol altına almak ve düzeni yeniden kurmak üzere daha sistemli ve bilinçli müdahalelerde bulunmaya başladılar.

Emperyalistlerin korkularından biri bölgede İran’a benzer anti-amerikancı güçlerin iktidara gelmesi, korkunun büyüğü ise ayaklanmanın anti-kapitalist/anti-emperyalist bir yöne evrilmesi ihtimalidir.

Bu nedenle, esasta emperyalist-kapitalist düzenden kaynaklanan sorunlara karşı isyan eden emekçi halkların öfkesi gerici rejimler üzerinde toplanmaya çalışılıyor. Atları değiştirmek ve birtakım biçimsel siyasal reformlar yapmak yoluyla düzenin bekasının korunması hesaplanıyor.

Bu amaçla, devrimci bir önderlikten yoksun olan ve yolunu arayan halkların önüne sözde siyasal seçenekler konuluyor. Tunus’ta seçeneklerden biri olarak “ılımlı-İslamcı” El Nahda ortaya çıkıyor. Mısır’da ayaklanmanın başlamasıyla Mısır’a gönderilen Baradei öne çıkarılırken, bir yandan da Müslüman Kardeşler gibi örgütler hazırlanmaya çalışılıyor. Böylece emperyalistler Tunus’ta Bin Ali, Mısır’da Mübarek gibi uşaklarını harcayarak, halkların ufkunun bu diktatörleri aşmasını engellemeye, burjuva diktatörlüğü tahkim etmeye çalışıyorlar.

Sorun elbette sadece atların değiştirilmesi değildir. Aynı zamanda kurulu düzenin ürettiği sonuçlara öfke duyan, iş, ekmek, onurlu bir yaşam, demokratik hak ve özgürlük isteyen emekçilerin bu taleplerine karşılık verebilmek, en azından yatıştırabilmek sorunudur. Tüm bu sorunların kaynağında emperyalist-kapitalist düzen olduğu ölçüde, bu o kadar kolay değildir. Ancak emperyalistler bu doğrultuda tüm sınırlarını zorluyorlar ve Türkiye’yi ayaklanan halklara “model ülke” olarak sunmaya çalışıyorlar.

Bu sunuşa göre, onyıllar boyunca diktatörler tarafından yönetilen bu baskıcı rejimlerin karşısında Türkiye çok partili bir parlamenter rejimin egemen olduğu bir demokratik ülkedir. Son yıllara kadar devam eden askeri vesayet rejimi de zaten AKP tarafından aşılıp, demokrasi iyiden iyiye kurumsallaştırılmıştır. Dolayısıyla bugün Arap halklarının diktatörleri kovduktan sonra isteyebilecekleri en ileri sistem AKP tarafından Türkiye’de başka bir yoldan gidilerek gerçekleştirilmiştir. AKP demokrasiyi kurumsallaştırmakla kalmamış, aynı zamanda ABD ve İsrail karşısında, Arap rejimlerinin aksine onurlu bir dış politika da izlemektedir. Zaten bunun dışında da bir alternatif yoktur.

Tümüyle yalan ve çarpıtma üzerine kurulu olan bu propaganda isyan halindeki ülkelerin meydanlarında da dillendirilmeye çalışılmaktadır. Halihazırda kurulu düzeni aşan bir bilinç ve örgütlülük düzeyinden uzak



olan emekçi halklar da bu propagandaya açık görünmektedirler. Devirdikleri rejimin ve kovdukları diktatörün yerine nasıl bir düzen koymak istediklerini bilemedikleri ölçüde, doğal olarak emperyalist-kapitalist düzenin efendilerinin önlerine koydukları bu “model”e itibar edebilmektedirler.

Mısır’da ayaklanmanın artık geri döndürülemez bir noktaya ulaştığı bir aşamada Obama, Tayyip Erdoğan’ı telefonla aramış, o zamana kadar ayaklanmalar karşısında suskunluğa gömülen AKP hükümeti, Obama’nın işaretiyle Mübarek’i eleştirmeye başlamıştır. Hiçbir pratik değeri olmayan bu eleştirileri burjuva medya allayıp pullayıp halklara servis etmektedir.

AKP ve onun Türkiye’si’nin “model ülke” olarak pazarlanması yeni bir durum değildir. Bu, Irak işgalinden sonra gündeme gelen, fakat daha sonra uygulanmadığı için rafa kaldırılan “Büyük Ortadoğu Projesi”nin de (BOP) temel hedeflerinden biriydi. Bu projedeki “Büyük Ortadoğu”, Kafkasya’dan Kuzey Afrika’ya uzanan coğrafyayı kapsıyordu. Bu coğrafyada radikal eğilimler gösteren halklara, AKP eliyle “ılımlı İslamcı” bir siyasal anlayışın damgasını vurduğu, emperyalizmle ve kapitalizme barışık, onunla bütünleşmiş bir ülke olarak Türkiye “model ülke” olarak sunuluyordu. Hedef, birtakım operasyonlarla bu coğrafyayı emperyalist-kapitalist düzen için tehlikelerden arındırmaktı.

Uygulanmadığı ölçüde rafa kaldırılan bu emperyalist proje şimdi yeniden pazara sunuluyor ve bu projede rol verilen AKP de hevesle bu sürecin içerisine giriyor.

AKP şefleri üstlendikleri rolün tam bilincindedirler. Erdoğan Obama’yla yaptığı görüşmenin ardından yaptığı açıklamaları sürdürüyor, ayaklanan halklara tehlikeli sulara girmek ve radikal unsurların peşinden sürüklenmemek yönünde uyarılar yapıyor.

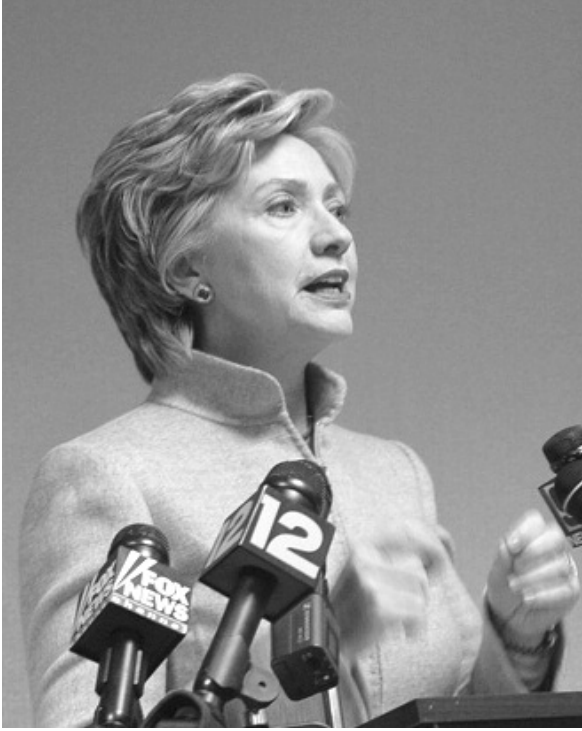
Bu sözlerde gelişen halk ayaklanmalarından duyulan korku da dikkat çekiyor. Çünkü bu “model”in özünde Mısır ve Tunus’taki rejimlerden herhangi bir farkı bulunmuyor. AKP de Mübarekler ve Bin Aliler ile aynı çöplükten besleniyor. Onlar kadar Amerikancıdır. Onlar gibi halkların derin öfkesini yaratan aynı sosyal sorunlar üzerine oturuyor. Ülkede milyonlarca kişi açlığın ve yoksulluğun pençesinde yaşarken, işsizlik de yüksek oranlarda seyrediyor. Mısır ve Tunus’ta olduğu gibi Türkiye’de de eğitimli işgücünün işsizlik oranı yüzde 30’lara yaklaşıyor. Kürt halkını inkar düzeni bu tabloyu tamamlıyor. İşçileri ve emekçi halkları bu katmerli köleliğe boyun eğdirmek için yüzbinleri bulan polis orduları besleniyor, emekçilerin üzerine salınıyor, sokaklar yasaklanıyor, zindanlar dolduruluyor.

İşte bu nedendir ki, ayaklanan halkları düzene bağlamak için modellğe soyunanlar, gerçekte baskı ve zor ile sürdürdükleri egemenlikleri altında ezilen işçi ve emekçilerin ayaklanan halkları “model” olarak aynı yolu tutmasından korkuyorlar. Bunun için propaganda aygıtlarını çalıştırıyor, ayaklanan halkların gerçekte kendilerinin yarattığı türden bir rejim için mücadele ettikleri yalanını uydurarak, işçi ve emekçilere şükretmelerini vaaz ediyorlar.

Devrimcilere güçlere düşen görev, emperyalistlerin bu model uşaklarının korkularını büyütme, ayaklanan halkların baskı ve sömürüye karşı tutuşturdukları isyan ateşini işçi ve emekçilere taşımaktır. İşçi ve emekçilerin biriken öfkesini düzenin temellerine yöneltmek ve bu düzene karşı tek alternatif olan sosyalizmin kızıl bayrağını yükseltmektir. Çünkü ne Mübarek’in alternatifi Tayyip Erdoğan, ne de tek adam üzerine kurulu burjuva askeri rejimlerin alternatifi burjuva parlamenter maskaralıklardır. Kapitalizmin tek alternatifi sosyalizmdir.

Clinton Türkiye'ye geliyor...

Savaş kundakçısı hak ettiği gibi karşılanmalı!



ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton 7-8 Şubat tarihlerinde Türkiye'ye gelecekti. Programında Ankara ve İstanbul'da AKP hükümetinin şeflerinin yanı sıra, Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşme olan Clinton'ın gelişi, Mısır ve Tunus'taki halk ayaklanmaları nedeniyle şimdilik ertelendi. Ancak ziyaretin en kısa sürede gerçekleşeceği bildiriliyor.

Clinton'ın gündeminde füze kalkanı projesi ve genelde Ortadoğu, özelde Mısır'daki halk ayaklanmasının yer alacağı bildirildi.

Bu uğursuz ziyaretin, Mısır'da halk ayaklanması devam ederken ve Amerikancı rejimin mevcut haliyle ayakta kalmasının artık mümkün olmadığı kesinleştiği günlerde açıklanması dikkat çekicidir.

Hüsnü Mübarek yönetimi, Pentagon'daki savaş baronları ile Tel Aviv'deki ırkçı-siyonist rejimin Arap dünyasındaki en sadık işbirlikçisidir. Bu zorba rejime Suudi Arabistan kralı ile birlikte açıktan gözyaşı dökenlerin ABD ile İsrail'den ibaret olması tesadüf değildir. Washington'dan yapılan açıklamalarda "Mısır halkının geleceğini belirleme hakkı" vb. laflar edilmesi, mevcut rejimi olduğu gibi ayakta tutmanın artık mümkün olmamasından kaynaklanıyor. Böyle olmasaydı, Mısır halkının iradesini hoyratça çiğneyen bir rejime otuz yıl boyunca destek vermezdi Washington'daki savaş baronları.

Mısır'daki diktatörlüğün ölüm çanının çalması, Ankara'daki işbirlikçilerin, emperyalist efendilerine sundukları hizmeti arttırmalarını zorunlu kılacak. Zira Mısır'da yeni yönetimi kim kurarsa kursun, Mübarek rejiminin emperyalist-siyonist güçlere sunduğu hizmeti daha önce olduğu gibi sunamaz. Bu durumda, İsrail'i dışta tutarsak, ABD'nin Ortadoğu'daki işe yarayabilecek işbirlikçileri, Türk devleti ile Ortaçağ kalıntısı Suudi Arabistan rejiminden ibaret kalacaktır. Sadık bir uşak olmasına rağmen Suudi Arabistan rejiminin ABD'ye sunabileceği hizmetlerin sınırlı olması, işbirlikçi Türk burjuvazisi ile devletin alçaltıcı misyonunu,

savaş baronları nezdinde daha önemli kılmaktadır.

Bu elbette yeni bir durum değil, fakat Ortadoğu'da İran ve Mısır gibi bölgenin etkili iki devleti de Washington'un aktif hizmetinde iken, Ankara'dakilerin sırtına binen yükü kısmen de olsa hafifletiyordu. Mısır'daki belirsizlikten dolayı, Suudi Arabistan dışında Arap dünyasında etkili bir Amerikan işbirlikçisi rejim kalmadı. Halk hareketinin diğer Arap ülkelerine de sıçrama ihtimali ve de ilk belirtileri ortada iken, Türk burjuvazisi ile devletin emperyalist-siyonist güçlere daha etkin ve yaygın bir hizmet sunmak durumunda kalacağı sonucunu çıkartmak zor değil.

Dinci gericiilik odağı AKP'nin füze kalkanı projesine onay vermesiyle "etkin taşeronluk" yönünde ilk somut adım atılmıştı. Oluşan yeni durumda, işbirlikçi sermaye iktidarının, kendini daha pahalıya pazarlama çabasına girme ihtimali yüksektir. Zira Ortadoğu'da oluşmaya başlayan yeni durumda etkin taşeronluk, bölge halklarına karşı daha saldırgan bir politika izlemeyi zorunlu kılıyor.

Arap dünyasında emperyalist-siyonist çıkarlara darbe indiren halk hareketleri, temel amaçlarından biri İsrail'i korumak olan füze kalkanı projesinin önemini arttırıyor. Söz konusu korumanın "pasif savunma" değil "aktif saldırganlık" anlamına geldiği hesaba katıldığında, füze kalkanının halkların sömürü, kölelik ve zorbalığa karşı yükselttiği direnişe ve bölgede yaratacağı sonuçlara karşı da kullanılacağı aşikardır.

Mısır'daki halk ayaklanmasının yaratacağı sonuçları tahmin eden siyonist şefler, şimdiden kabus görmeye başladılar. İsrail rejimi ABD-AB emperyalistlerinden daha yakın ilgi ve koruma talep etti.

Mübarek diktatörlüğünün yıkılacağı kesinleşince, siyonistler, kurulacak yeni yönetimin, Mısır-İsrail "barış" anlaşmasına sadık kalması gerektiğini, bunun ise ancak ABD ile AB'nin basıncıyla sağlanabileceğini açıkladılar. Ancak bu beklentinin gerçekleşme olasılığı düşük görünüyor. Olayların bu mecraya doğru akması, füze kalkanını, İsrail açısından ayrıca önemli kılıyor. Resmi olarak açıklandığı üzere, Clinton'ın Türkiye ziyaretinin gündeminde de öncelikle şu iki temel mesele olacak.

İlki, Ankara'daki işbirlikçilerden, Mısır'da Mübareksiz Mübarek rejiminin devamı için çaba harcamaları, diğeri ise füze kalkanı projesinin engelsiz kurulmasıdır. Her iki konu da, Mısır ve diğer halkların aleyhine, emperyalist-siyonist güçler lehine iş yapmak anlamına geliyor.

Bu durumda Clinton'ın ziyaretini protesto etmek, füze kalkanı projesine karşı çıkmak ve ayaklanan halklarla enternasyonal dayanışmayı yükseltmek büyük bir önem taşıyor. Emperyalist-siyonist planları reddetmek, füze kalkanı projesinin iptalini talep etmek, yanı sıra Türkiye'deki ABD ve NATO üslerinin kapatılması şiarını güçlü bir şekilde yükseltmek temel önemde güncel bir görevdir.

Yoksulluk, yolsuzluk ve zorbalığa karşı, eşitlik, özgürlük ve onurlu bir yaşam uğruna ayaklanan halklarla dayanışma içinde olmanın yolu buradan geçiyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>



Tunus ve Mısır halkı selamlandı

Tunus ve Mısır'daki halk isyanları 29 Ocak günü Taksim'de gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamasıyla selamlandı.

AKA-DER, BDSP, DHF, DİP-G, DP, EÖC, EHP, İKP, Kaldıraç, KÖZ ve PDD'nin örgütlediği eylem Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne gerçekleştirilen yürüyüşle başladı. Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen bileşenler "Tunus'tan Mısır'a emekçiler ayakta! Zafer direnen emekçinin olacak" pankartını açtılar.

Yürüyüş sonunda bileşen adına basın açıklamasını okuyan Çağdaş Büyükbaş, Tunus'ta yaşanan sürece değinerek, kitlelerin ekonomik krizin faturasını ödemeyi kabul etmediğini, kendi yoksullukları ile egemen sınıfların sefahati arasındaki çelişkinin hesabını sorduklarını belirtti.

Tunus'ta başlayan ayaklanmanın, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde kitlelerin desteğini ve dayanışmasını arkasına alarak ilerlediğini belirten Büyükbaş, Cezayir'de, Libya'da, Ürdün'de, Mısır'da ve Moritanya'da ve hatta Arnavutluk'ta emekçi kitlelerin Tunus'u örnek olarak harekete geçtiklerini vurguladı.

Açıklamayı, "Ezilen ve sömürülen işçi ve emekçiler, krizin faturasını ödememek için, diktatörlerin yolsuzluk ve sefahatlerinin hesabını sormak için, insanca yaşam koşullarına sahip olmak için harekete geçiyor. Kitlelerin öfkesi emperyalistleri ve işbirlikçilerini korkudan titretiyor. Bölgedeki diğer diktatörler, kendilerinin de sonunun ne olacağını görerek panikle çare arıyor. Ama sömürücülerin hiçbir çabası çare olmayacak, emekçi kitlelerin yıkıcı gücü karşısında sömürü düzeni yerle bir olacak" ifadeleriyle sürdürdü. Açıklamanın devamında ülkemizde yaşanan hak gasplarına değinen Büyükbaş, "Bugün boğazımıza sarılmış olan egemen sınıfların saldırılarına karşı yapacağımız Tunus işçi ve emekçilerinin yaptığı gibi sokaklara dökülmek, özgürlüklerimiz ve taleplerimiz için dövüşmektir" sözleriyle açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Torba yasa mecliste görüşülüyor, ihanet büyüyor...

İhanete geçit vermeyelim!

“Torba Yasa” saldırısı mecliste görüşülmeye devam ediliyor. Sermayenin vekilleri bu saldırıyı bir an önce yasalaştırmak için sabahlara kadar çalışıyorlar. Durum böyleyken tüm bu olup bitenler karşısında Türk-İş ve Hak-İş bürokratları üç maymunu oynamaya devam ediyorlar. Suskunluklarını sürdürüyorlar. Bir kez daha ihanetçi kimliklerini tüm maharetleriyle sergiliyorlar.

Türk-İş ve Hak-İş ağaları ihanet senaryosunu en başından uygulamaya soktular. Torba yasasına karşı gelişen işçi tepkisini dizginlemek için ellerinden geleni yaptılar. Daha önce Mustafa Kumlu 4 Ocak’ta eylem kararı almak için Türk-İş Başkanlar Kurulu’nu toplayacağını ilan etmişti. Toplantının sonucu ise dağ fare doğurdu denecek cinstendi. Türk-İş’in başına çöreklenmiş ihanet şebekesinin üyeleri saldırı paketine karşı hiçbir eylem kararı almadan dağıldılar. Bu ağalalar sadece bu kadarla da kalmadılar. İşçi sınıfının torba yasaya karşı gelişen tepkisini dizginlemek için seferber oldular.

Bu olup bitenler, Türk-İş ağalarının işçilerin mücadelesini dizginlemenin dışında herhangi bir derdi olmadığını bir kez daha gösterdi. Böylelikle bu saldırı paketi konusunda aldıkları tutumla ihanet zincirine yeni bir halka eklediler.

“Torba Yasa” nedeniyle onbinlerce üye kaybedecek olması da Türk-İş yönetimini zerre kadar kaygılandırmıyor. Çünkü Türk-İş’in başını tutan ihanet şebekesi AKP hükümetinin hizmetkarı olmayı temel görev saymaktadır. Bu nedenle torba yasa saldırısını sessizce onaylamaktadır.

Türk-İş bürokratlarının en büyük korkusu TEKEL direnişinde kendini gösteren işçi sınıfının birikmiş öfkesinin bir kez daha açığa çıkmasıdır. Bu büyük korku onların uykularını kaçırmaktadır. Bu nedenle hiç riske girmeden mücadeleden çark etmenin zeminini düzlemek için var güçleriyle çalışıyorlar.

SSGSS saldırısına karşı mücadele de dahil tüm kritik süreçlerde AKP’nin yanında saf tutan Hak-İş bürokratları ise, torba yasası saldırısı konusunda da aynı ihanetçi çizgiyi izliyor.

“Torba yasa canımızı yakacak. Bunu görüyoruz.” diyen Hak-İş bürokratları, sadece kayıt dışı istihdamla ilgili üzüntülerini belirterek ihanetlerini gizlemeye çalışıyorlar.

İşçi sınıfının parçası olsalardı, bu yasa Hak-İş ihanet şebekesinin canlarını gerçekten de yakardı. Oysa onlar hep sermayenin bir parçası oldular. Bundan ötürü işçi sınıfının ve emekçilerin canını yakacak torba yasa saldırısına karşı birkaç basın bildirisi yayınlamanın dışında hiçbir şey yapmadılar.

Hak-İş bürokratları torba yasaya karşı kıllarını kıpırdatmadıkları gibi, işçi ve emekçilerin yükselen tepkisini frenlemek ve özelde AKP hükümetinin genelde sermayenin elini güçlendirmek için tüm güçleri ile çalıştılar. Hak-İş bürokratları bununla da yetinmediler, işçi ve emekçilerin mücadele gücünü zayıflatmak için çaba gösterdiler, halen de gösteriyorlar.

Hak-İş ve Türk-İş ağalarının torba yasaya karşı oldukları yönünde yaptıkları açıklamalar, ortaya koydukları göstermelik tepkiler, işbirlikçiliklerini işçi ve emekçilerden gizleme ve sendikalardeki konumlarını koruma hedefleriyle doğrudan bağlantılıdır.



İhaneti engellemek için...

Sendikal bürokrasinin şube hatta temsilcilikleri ur gibi sardığı günümüzde, sendikal ihanet şebekelerinden işçi ve emekçilerin derdine deva olacak bir mücadele örgütlemelerini beklemek ölüden gözyaşı beklemekle eşdeğerdir. İçinde bulunduğumuz dönemde işçi ve emekçilerin karşı karşıya bulunduğu “Torba Yasa” saldırısına karşı mücadelenin büyümesinin, militanlaşmasının önündeki en temel engellerden biri sendika ağalarıdır. Bu nedenle bu saldırı paketini boşa çıkarmak için bu ağaların oluşturduğu barikatın aşılması özel önem taşımaktadır.

Bugüne kadar sermayenin birçok saldırısının püskürtülememesinin temel nedenlerinden biri de işçi sınıfı ve emekçilerin mücadeleyi sendika bürokratlarının denetiminden kurtaracak bir inisiyatif gösterememiş olmasıdır. Bu nedenle Torba Yasa” saldırısı pervasızlıkla sürdürülüyor. İşçi ve emekçilerin taleplerine kulaklar tıkanıyor.

Sendika bürokratlarının harekete geçmesi işçi ve emekçilerin mücadele azmi ve örgütlülük düzeyleriyle doğrudan bağlantılıdır. Taban örgütlenmelerine sahip olmadıkları koşullarda işçi ve emekçiler mücadeleyi büyütme yolunda gerekli adımlar atmakta zorlanıyorlar. Bu ölçüde, mücadele dinamikleri sermaye ve onların sınıf içindeki ajanları olan sendika bürokratlarının birlikte kurdukları barajlarda boğuluyor.

Torba yasa saldırısı göğüslenecekse, bu ancak işçi ve emekçilerin inisiyatifi ele almasıyla mümkündür. Böylesi kapsamlı bir saldırıyı püskürtmenin biricik yolu da genel grev, genel direnişten geçmektedir.



Ankara Valiliği’nden tehdit

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin mecliste görüşülen Torba Yasa’ya karşı aldığı ortak eylem kararı çerçevesinde 3 Şubat’ta gerçekleştirdiği Ankara buluşmasına Ankara Valiliği’nden açıklama geldi.

3 Şubat günü TBMM önünde yapılacağı duyurulan zincir eyleminin “kanunsuz” olduğunu savunan Valilik, “mutlaka engelleneceğini ve eylemi organize edenler ile katılanlar hakkında da gerekli yasal işlemlerin” yapılacağını duyurarak tehdit savurdu.

Ankara’da 2011 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu hükümleri uyarınca, toplantı ve gösteri yürüyüşü yapılacak yerlerin önceden belirlendiği ve ilan edildiği hatırlatılan açıklamada, şunlar söylendi:

“Ayrıca mezkur kanunun 22. maddesi, ‘Türkiye Büyük Millet Meclisine bir kilometre uzaklıktaki alanlar içerisinde toplantı yapılamaz’ hükmüne amirdir. Kanunların iş bu açık hükümleri

karşısında, TBMM çevresinde gerekçesi ne olursa olsun hiçbir eylemin gerçekleştirilmesi yasal olarak mümkün değildir. Ankara ilinde 2011 Sayılı Kanun hükümlerine göre bildirimde bulunulması ve daha önceden ilan edilen yasal meydan, açık alanlar ile kapalı yerlerde yapılmak istenen toplantı ve gösteri yürüyüşleri demokratik ve hukuki anlayış içerisinde elbette değerlendirilmektedir”

Ankara Valisi, işçi ve emekçilerin bir çok eyleminde sergilediği tehditkar tutumun bir devamı olarak eylemi kamoyu önünde terörize etmeye çalışırken, eylemin meşruluğunu sorgulatmaya çalışıyor.

Torba yasaya karşı Ankara yürüyüşü

‘Torba yasa’ya karşı DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin aldığı ortak eylem kararı çerçevesinde 1 Şubat günü Ankara’ya dört koldan yürüyüş başladı. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada emekçiler Ankara’da toplandı.

İstanbul kolu

İstanbul kolu Kadıköy’de gerçekleştirilen yürüyüşün ardından yola çıktı. Kadıköy Haldun Taner Tiyatrosu önünde buluşan sendikalar ve sağlık-meslek odaları Söğütlüçeşme’ye yürüyüş gerçekleştirdi.

Genel-İş üyesi işçilerin coşku ve katılımlarıyla dikkat çektiği yürüyüşte “Büro Emekçileri Sendikası İstanbul Şubeleri” pankartı da açıldı.

Dev Sağlık-İş üyesi işçilerin önlüklerle katıldığı yürüyüşte TMMOB’ye bağlı odaların üye ve yöneticileri de şapkalarıyla yer aldı. İşten atılan **PTT taşeron işçileri** ise yürüyüşte “Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz! İşimizi geri istiyoruz” pankartını açtılar

BDSP, ÖDP, EMEP ve TKP’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci güçlerin de destek verdiği yürüyüşte Genel-İş üyesi işçilerin “Sendikalar göreve genel greve!” sloganlarını atması dikkat çekti.

Kadıköy Belediyesi önünde ortak açıklamayı **KESK MYK üyesi Akman Şimşek** okudu.

Gebze

Gebze Öğretmenevi önünde buluşan 300 kişilik kitle Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü. Birleşik Metal-İş Gebze Şube yönetici ve üyelerinin yanı sıra Çelik-İş, Eğitim-İş, Eğitim Sen, TKP, EMEP, BDSP, ESP ve ÖDP üyelerinin yer aldığı karşılamının ardından meydana yüründü.

Cumhuriyet Meydanı’nda basın açıklamasını DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı okudu. Torba Yasa’ya karşı mücadele çağrısı yaptı.

Kocaeli

Akşam saatlerinde İzmit Merkez Bankası önüne ulaşan kitle Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu fabrikalarda çalışan işçiler tarafından kitlesel biçimde karşılandı. Eğitim Sen, TKP, EMEP üyelerinin de yer aldığı karşılamının ardından İnsan Hakları Parkı’na yüründü. Burada basın açıklamasını okuyan KESK MYK üyesi Akman Şimşek, Ankara Valiliği’nin, meclis önünde gerçekleştirilecek zincir eylemini yasaklamasına tepki gösterdi. Yürüyüş kolu geceyi Kocaeli’de geçirdi.

Bursa

2 Şubat günü Bursa’da olan yürüyüş kolunu Kent Meydanı’nda Bursalı işçi ve emekçiler karşıladı. “AKP’nin torba yasasına hayır diyoruz / KESK-DİSK-TMMOB-TTB” pankartının arkasında toplanan bileşenler Osmangazi Metro İstasyonu çıkışına yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüşün ardından yapılan konuşmalarda Mısır’daki olaylarla ilgili olarak Mübarek’e halkını dinlemesini öneren Başbakan’a önce dönüp kendi halkına kulak vermesi çağrısı yapıldı.

Ajitasyon konuşmalarının ardından ilk olarak **KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Süleyman Ayyılmaz** bir basın açıklaması yaptı. Ardından DİSK, KESK, TMMOB ve TTB adına DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı bir açıklama yaptı. Son olarak Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci mikrofonu alarak yakın bir zaman sonra ilan



edilecek grevlerin duyurusunu yaptı ve işten atıldıktan sonra direnişe geçen Tecasa işçilerine destek çağrısı yaptı. Ekinci’nin çağrısı “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganı ile karşılandı.

Tecesa işçilerine ziyaret

Eylemden sonra yürüyüş kolu Ankara güzergahı üzerinde bulunan fabrika önünde direnen direnişçi Tecesa işçilerini ziyaret etti.

Fabrikaya yakın bir yerde arabadan inen yürüyüş kolu slogan ve alkışlarla Tecasa fabrikasının önüne yürüdüler. Fabrika önünde ilk konuşmayı Ayhan Ekinci yaptı. Ardından KESK ve DİSK adına birer konuşma gerçekleştirildi.

Eskişehir

Bursa’dan Eskişehir’e ulaşan İstanbul kolunu Adalar’da karşılayan sendikalar, meslek örgütleri ve ilerici, devrimci kurumlar buradan hep beraber Hamamyolu’na bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş boyunca torba yasa karşıtı sloganlar atılırken, Birleşik Metal üyesi işçilerin katılımı dikkat çekti. Hamamyolu’nda yapılan basın açıklamasının ardından konaklama yerlerine gidildi.

İzmir kolu

İzmir’de KESK, DİSK, TMMOB, TTB ile ilerici ve devrimci güçler basın açıklaması gerçekleştirdi.

Konak YKM önünde toplanan kitle Büyükşehir Belediyesi’nin önünde basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar yaptı. Çınar torba yasa tasarısının geleceği kararttığını ve emeği sömürdüğünü söyledi.

Diyarbakır kolu

Diyarbakır’dan yola çıkan yürüyüş kolu ise Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünden Sosyal Güvenlik Kurumu önüne gerçekleştirilen yürüyüşle uğurlandı.

KESK MYK Üyesi **İlhami Şahbaz**’ın yer aldığı bu kolda Genel-İş ve KESK’e bağlı sendikaların üyeleri ağırlıklı katılım sağladı. Basın açıklamasının ardından yürüyüş kolu sloganlarla uğurlandı.

Adana

İstasyon Meydanı’na gelen Diyarbakır kolunu karşılamak için Adana Büyükşehir Belediyesi önünde

biraraya gelen sendikalarla ilerici ve devrimci kurumlar buradan bir yürüyüşle meydana gittiler. Eyleme Direnişçi Numune Hastanesi işçileri de katıldı.

Mersin

KESK’e bağlı sendikaların Mersin şubelerinin bulunduğu bina önünden Taş Bina (MBB) önüne yürüyüş gerçekleştirilirken burada basın açıklaması yapıldı.

Trabzon kolu

Trabzon’dan yola çıkan katile Giresun’un Bulancak Durağı’nda karşılandı.

Fatih Caddesi’nden yürüyerek Atapark’a gelen kitle basın açıklaması yaptı. “Torba yasa geri çekilsin, Ankara’ya yürüyoruz” pankartı açan sendika ve meslek odaları temsilcileri, mücadele çağrısı yaptı.

Avcılar’da torba yasa eylemi

Esenyurt, Avcılar, Küçükçekmece ve Beylikdüzü’de çalışma yürüten sendikalarla ilerici ve devrimci kurumlar 29 Ocak günü torba yasayı protesto ettiler.

Eğitim Sen 7 Nolu Şube’nin çağrısını yaptığı eylemi Emekli Sen 3 Nolu Şube, Tüm-Bel Sen 1 Nolu Şube, 1 Umut Derneği Küçükçekmece, BDP, BDSP, DHF, EDP, EMEP, Halkevi, ÖDP, UID-DER, YDİÇ ve Damalılar Derneği örgütledi. Eylemin ön çalışması kapsamında kurumların çalışma yürüttüğü bölgelerde dağıtımlar gerçekleştirildi.

Avcılar Marmara Caddesi’nde yapılan yürüyüş ve basın açıklamasında Türkçe ve Kürtçe “Torba yasaya hayır” ozaliti açıldı. Torba figürleri ozalit olarak taşınırken, ozalitlerin üstünde torba yasadaki saldırılar yer aldı. 250’ye yakın kişinin katıldığı basın açıklaması yasa karşıtı eylemlere destek çağrısıyla son buldu.

Kayseri’de torba yasa eylemi

Kayseri’de yaklaşık 200 işçi ve emekçi yoğun kar yağışı altında ‘torba yasa’yı protesto etti.

Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirilen eylemde basın metnini KESK dönem sözcüsü okudu. AKP hükümetinin meclis gündemine taşıdığı torba yasayla emekçilere yönelik yeni bir saldırı planı daha ortaya koyduğunu belirtti. Eyleme BDSP, DHF, EMEP ve ESP eyleme destek verdi.

Metal işçilerinin yakacağı grev ateşini yangına çevirelim!

Türkiye’de sınıf hareketi uzun bir dönemdir kendisine bir çıkış yolu arıyor. Neredeyse son on yılda damgasını vuran sendikal örgütlenme eğilimleri, lokal ve sınırlı kalsa dahi kriz dönemi ile birlikte gerçekleştirilen militan çıkışlar, TEKEL direnişinin sarsıcı etkisi ve özellikle öncü bölükleri şahsında SSGSS döneminde yaşanan birleşik mücadele girişimleri bu arayışın somut yansımaları olarak ön plana çıkıyor.

Ancak tüm bu arayışa ve girişimlere rağmen sınıf hareketi bugüne kadar bir ileri çıkış dinamiği yaratabilmiş değil. İşçi sınıfının geniş kesimleri halen buzu kıracak, yolu gösterecek bir öncü çıkışa ihtiyaç duyuyor. Zira, işçi sınıfının siyasal sınıf bilinci halen zayıf ve sendikal bürokrasinin sınıf hareketi üzerindeki tahribatı da halen aşılmış değil. Bu koşullarda sendikal bürokrasi sınıf hareketinin gelişme olanağı taşıyan her dinamiğini bilinçli bir tutumla bertaraf etmeye devam ediyor. İşçi kitlelerini mücadeleden uzak tutuyor. Şu günlerde torba yasa saldırısına karşı göstermelik eylemlerle günü kurtarmaya çalıştıkları gibi...

Oysa sınıf hareketinin sermaye sınıfının saldırıları karşısında biriktirdiği öfke bu sınırları çoktan aşmış durumda. En azından öncü bölükleri şahsında işçi sınıfı artık “dostlar alışverişte görsün” türünden eylemleri bir kenara bırakarak üretimden gelen gücün kullanılacağı etkin eylemlerin yapılması gerektiğini düşünüyor. Metal sektörünün ileri-öncü işçileri de bu düşüncüyü taşıyor ve aynı zamanda hayata geçirmek üzere ileri bir hamle yapmaya hazırlanıyor.

Grev kapiya dayandı

Bilindiği gibi metal sektöründe grup toplu sözleşme süreci aylardır devam ediyor. Uşağı Türk Metal çetesi ile birlikte MESS, metal işçilerine en ağır kölelik koşullarını dayatmaya çalışıyor. Metal işçileri cephesinden ise sabırlar tükenmiş durumda.

Aslına bakılırsa metal işçilerinin MESS’in ve sermaye sınıfının saldırılarına karşı sabrı 2008 toplu sözleşme sürecinde çoktan taşmıştı. O dönem fabrikalarda patronların gerçekleştirdiği üretim ve kâr rekorlarının doğrudan şahidi olan metal işçileri hakları olanı alabilmek için güçlü bir mücadele süreci içerisine girmişti. Ne var ki o dönem bu dinamik kapitalist sistemin yaşadığı kriz nedeniyle geriye çekildi. Daha doğrusu bu koşullarda mücadele kararlılığını bilemesi gereken sendika yönetimlerinin tutumları nedeniyle metal işçileri de bir kez daha saldırılara boyun eğmek zorunda kaldı.

Ancak bu dönem içerisinde yaşananlar metal işçilerine saldırılara boyun eğmenin hiçbir şey kazandırmadığını bir kez daha göstermiş oldu. Kapitalist sistemin krizinin işçi sınıfı cephesinden bir toplumsal devrimle çözülmediği oranda sistemin kendi restorasyonunu gerçekleştirmek için çok daha pervasız bir saldırganlık içerisine gireceği bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

Bugün bu, metal işçilerinin tüm olumsuzluklara karşı grev silahına sarılmasında özel bir rol oynamaktadır. Zira, işçi sınıfı cephesinden ciddi bir risk ile karşı karşıya gelmeyen sermaye sınıfı her dönem olduğu gibi krizini aşabilmek için daha az işçi



ile daha yoğun üretim ve sömürü için hazırlıklarını hızlandırmıştır. Tüm bunlara kazanılmış bir dizi sosyal hakkın gasbedilmesi planları da eklendiği oranda artık metal işçilerinin önünde ne pahasına olursa olsun mücadele etmekten başka bir seçenek kalmamıştır.

İşte Birleşik Metal üyesi metal işçileri de 11 Aralık günü gerçekleştirdikleri Merkezi TİS Kurulu ile bu yönde iradelerini ortaya koydular. Sendikal bürokrasinin bir kez daha kararsız ve yalpalayan tutumlar içerisine girmesine rağmen Birleşik Metal tabanındaki ileri ve öncü işçilerin inisiyatifi ile işçi sınıfı için buzu kıracak bir öncü çıkışın ilk adımını attılar.

11 Aralık 2010 tarihinde atılan adımın ardından metal işçileri bugün grev aşamasına gelmiş bulunuyor. Ocak ayı ortasında arabulucu aşamasının da sona ermesinin ardından nihayet geçtiğimiz günlerde arabulucu raporu sendikaya ulaşmış oldu. Bu aşamadan sonra sıra 9-15 Şubat tarihleri arasında grev kararının resmi olarak alınarak grev kararlarının fabrika kapılarına asılmasına geldi.

Metal grevi sınıf savaşının ön cephesi olacaktır

Önümüzdeki günlerde MESS geri adım atmadığı ya da sendika cephesinden bir çark ediş yaşanmadığı koşullarda önümüzdeki 2 ay içinde ülkenin dört bir yanında 15 bine yakın işçi sermaye sınıfının saldırılarına karşı grev bayrağını kuşanmış olacak. Ayrıca her iki cepheden bugün için geri adım atacak bir pozisyon bulunmadığını da özellikle belirtmek gerekiyor. Metal işçilerinde biriken öfke düşünüldüğünde bugün grev kararından atılacak bir geri adım kendi sonunu hazırlayacaktır. MESS ise, burada yanacak ateşin genele yayılmasından duyduğu korku nedeniyle şansını sonuna kadar zorlayacaktır.

Bu tablonun kendisi sektörde yaşanacak grevin sınıf hareketi açısından taşıdığı tarihi önemi kendiliğinden bir şekilde açığa çıkartmaktadır.

Sermaye sınıfı da bunun bilincindedir. Hazırlıklarını da buna göre yapmaktadır. Her ne kadar metal işçilerinin böyle bir çıkış yapmasından şaşkına dönse de MESS, geçtiğimiz hafta gelinen aşamayı değerlendirmek ve tutumunu netleştirmek için Birleşik Metal’in yetkili olduğu işyerlerinin patronları ile özel bir toplantı yaptı.

Bu toplantıdan yansıyalar da metal sektöründe

yaşanacak bir grevin toplam sınıf hareketi için taşıdığı tarihsel önemi ortaya serdi. Bu toplantıdan sızan bilgilere bakılırsa MESS sahip olduğu sınıf bilinci ile metal işçilerinin kararlılığı karşısında geri adım atma niyetini taşıyor. Zira MESS kodamanlarının da bu toplantıda dile getirdiği üzere Birleşik Metal üyelerinin taleplerini MESS’e kabul ettirmesi demek bundan sonra Türk Metal çetesi altında inim inim inletilen metal işçilerinin ayağa kalkması demektir. Bu ise 30 yıldır sektörde kurdukları düzenin yıkılması, saltanatlarının çökmesi anlamına gelecektir. İşte bu nedenle MESS, metal işçileri karşısında şansını son ana kadar zorlamaya devam edecek, metal işçilerinin mücadele kararlılığını kırabilmek için havuç ve sopa da dahil her türlü taktiği en ileri düzeyde uygulamaya çalışacaktır. Bu açıdan ’78,’79 büyük grevlerinde MESS’in aldığı kararlar ve takındığı tutumlar fazlası ile öğreticidir. Zaten bu tutumları kapitalistlerin doğal sınıf refleksinin bir gereğidir.

Metal işçileri grev silahına sınıf bilinci ile sarılmalıdır

MESS’in sahip olduğu sınıf bilinci ile metal işçilerinin direncini kırmaya çalışacağı bu kadar açıkken ve kendileri de “120 bin işçinin çalıştığı fabrikalar için 15 bin kişinin çalıştığı fabrikaları gerekirse yakarız” diyerek bu tutumlarını açıkça dile getiriyorken işçi sınıfına düşen de MESS’in sınıf bilincine dayalı bu kararlılığının karşısına kendi sınıf bilinci ile çıkmaktır.

Bugün başta greve hazırlanan metal işçileri olmak üzere tüm işçi sınıfı bu grev sürecinin sınıf mücadelesi açısından taşıdığı tarihsel anlam üzerine bir bilinç açıklığına sahip olmak zorundadır. Ancak sadece bilinç açıklığına sahip olmak da yetmez. Yapılması gereken greve çıkmaya hazırlanan işçilerden ilerici sendikacılara ve devrimci güçlere kadar bu bilinç açıklığı ile hareket etmek, yanmak üzere olan grev ateşini sermaye sınıfını yakacak bir yangına çevirmek için tüm gücümüz ile seferber olmaktır. Yüzyıllardır yaşanan birçok deneyim bir tarafa son olarak Kuzey Afrika’da yaşanan sosyal patlamalar egemenlere karşı gelişen lokal tepkilerin nasıl tüm sistemi sarsan bir isyana dönüştüğünü göstermiştir. Kuzey Afrika ile benzer sonuçları doğurmasa bile metal işçilerinin grevinin Türkiye’de sınıf mücadelesini yeni ve çok daha ileri bir aşamaya sıçratacağı ise bugünden bellidir.

MESS üyelerini greve hazırlıyor

Metal Grup TİS sürecinde grev kararının alınmasına sayılı günler kala metal patronlarının örgütü MESS, Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu MESS üyesi 33 fabrikanın üst düzey yöneticileriyle dün (27 Ocak) bir toplantı gerçekleştirdi.

Patronların grev korkusu

Greve karşı geliştirilecek strateji ve alınacak önlemlerin tartışıldığı toplantıyla ilgili elimize ulaşan ilk bilgilere göre, grev kapsamındaki fabrikaların yöneticilerinin büyük bölümü olası bir grevden duydukları korkuları ifade ettiler. ABB (İstanbul), SCM (Bursa) ve Demisaş (Bilecik) gibi çeşitli fabrikaların yöneticileri grev korkularını açık bir biçimde dile getirdiler.

“Grev olursa iflas ederiz” diyen bu yöneticilere MESS yöneticilerinin yanıtı ise, “120 bin işçinin çalıştığı fabrikalar için gerekirse 10 bin işçinin çalıştığı fabrikaları yakarız” biçiminde oldu.

“Sınıfınız için direnin” mesajı

MESS böylelikle sermayenin yönetici çekirdeği olarak, metal patronlarına sınıf bilinci ve refleksiyile hareket etmeleri uyarısında bulundu. “Sınıfınız için direnin” mesajı verdi. Bununla birlikte ise, destek vaadinde bulunmayı da ihmal etmedi. “Greve çıkılırsa beyaz yakalıların ücretlerini ödemeye hazırız” diyerek korku içinde olan kapitalistlerin yüreğine su serpmeye çalışan MESS yöneticileri, toplantıya katılan üyelerine sınıf bilinci aşılamaaya çalıştı.

“Eğer geri adım atarsak bundan sonraki dönemde Türk Metal üyesi işçiler de ister. Bir sonraki sözleşme döneminde işimiz daha zor olur” diyerek Türk Metal



eliyle kurdukları saltanatın yıkılacağından duydukları korkuyu ifade eden MESS yöneticileri, düzenin bekası için üyelerine bedel ödeme çağrısında bulundular.

MESS'te “ince” hesaplar

Ancak MESS yöneticilerinin, geri adım atılmasının yaratacağı sonuçlar konusunda çizdikleri “karanlık tablo” bu kadarla da kalmadı.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin önümüzdeki genel seçimlerde milletvekili adayı olması durumunda DİSK'in başına Adnan Serdaroğlu'nun geçebileceği yönünde görüş belirten bazı yöneticiler bu durumda işlerinin daha zor olacağı yönünde öngörülerde bulundular.

MESS yöneticileri böylelikle, aslında Maden-İş ruhunun yeniden dirilmesinden ve sınıf hareketinin bütününe de etkilemesinden duydukları korkuyu ortaya koydular.

Böylelikle sınıf birliğini sağlayarak greve hazırlanmaya çalışan MESS yönetimi, siyasi bir sınıf bilinciyle hareket ettiğini, bu süreçte de grevi ezmek için elinden geleni yapacağını göstermiş oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

MİB'den örgütlü mücadele çağrısı

Küçükçekmece MİB faaliyetleri

Küçükçekmece Metal İşçileri Birliği, Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısını ve fabrikaların özgün sorunlarının işlendiği bildirileri Paksan, Mita Kalıp, Net Cıvata ve Balıkçioğlu Döküm fabrikalarına ulaştırdılar.

Faaliyet hainleri rahatsız ediyor!

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısını işçilere ulaştıran MİB çalışanları, Mita Kalıp işçilerine de düşük ücretler ve ağırlaşan çalışma koşullarına karşı örgütlü mücadele çağrısı yapan bildirileri dağıttılar.

Türk Metal'in bulunduğu **Net Cıvata**'ya da özel sayıyla seslenen MİB çalışanları, Türk Metal çetesinin engellemesiyle karşılaştılar. Fabrikadaki ücret sorunu nedeniyle sıkışan ihanetçi çete, ihanet sözleşmesinin ardından fabrikanın satışı gündemine de müdahale eden MİB çalışanlarını sınıf düşmanlıklarıyla karşıladı.

İşçiler fabrikadan çıkmaya başlarken arabayla MİB'lilerin önünü keserek dağıtımı engellemeye kalkan hainlerin fiili müdahale girişimleri de MİB çalışanları tarafından boşa düşürüldü. Kendine utanmadan işçi temsilcisi diyen Türk Metal'in fabrika temsilcisi ve yanındaki yordakçıları MİB

çalışanlarına geri adım attıramayınca işçilerin fabrikadan yürüyerek çıkmasını engellediler.

Servislerle fabrikadan çıkartılan işçilere ajitasyon konuşmalarıyla seslenen sınıf devrimcileri ihanete karşı mücadele çağrısı yaptılar.

Aksan'da bildiri dağıtımı

Kartal Metal İşçileri Birliği çalışanları Aksan'da yaşanan işten atma saldırısına karşı çıkartmış olduğu özel bildirinin dağıtımını gerçekleştirdi. Bildiri, işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Manisa ve Esenyurt'ta bülten dağıtımı

Metal İşçileri Bülteni'nin ocak ayı sayısı Manisa ve Esenyurt'ta metal işçilerine ulaştırıldı. Manisa'da metal işçilerine grev komitesinde birleşme çağrısının yapıldığı bülteni Cemiyet'teki servis duraklarında dağıtan MİB çalışanları işçilerle sohbetler gerçekleştirdi.

Esenyurt'ta ise bölgede bulunan metal fabrikalarına bülten dağıtımı yapıldı. İşçilerle sohbetler gerçekleştirilirken, dağıtım ilgiyle karşılandı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece – Kartal - Manisa - Esenyurt

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Metalde mücadele kararlılığı

İşyeri temsilcileri toplandı

Birleşik Metal İşçileri Sendikası örgütlü olduğu fabrikalarda süreçle ilgili değerlendirmeler yapıyor. 27 Ocak günü İstanbul Sefaköy'deki Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube binasında toplanan şubeye bağlı fabrikaların temsilcileri MESS sürecini ve sermayenin saldırılarını masaya yatırdılar.

RSA, Paksan, Güven Elektrik, Ejot Tezmaç, Gimsan, Konvekta, Pancar Motor fabrikalarından işyeri temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen Temsilciler Kurulu toplantısında; torba yasa gündemi, fabrikalara özgü sorunlar ve MESS'le görüşmelerde greve evrilen süreç tartışıldı. Toplantıda, sınıf dayanışmasının büyütülmesi ve grev kararlılığı ön plana çıktı.

Toplantıda söz alan işyeri temsilcileri, gündemdeki torba yasa saldırısına karşı başta DİSK olmak üzere emek örgütlerinin yeterli mücadeleyi örgütlenemediğini, yapılan eylemlerin ise yetersiz olduğu eleştirilerini dile getirdiler. İşyeri temsilcileri Grup TİS sürecine ilişkin de görüş bildirdiler.

Olası bir grevde, 2 Nolu Şube'ye bağlı MESS üyesi fabrikalarla sınıf dayanışmasını en ileri düzeyde örgütlemenin önemine dikkat çeken temsilciler sürece yönelik maddi hazırlıkları da tamamlama yönünde planlama yaptılar. MESS kapsamında olsun veya olmasın tüm fabrikaların bu süreçte gerekli çabayı göstermesi ihtiyacı toplantının ortak vurgusuydu.

Birleşik Metal'den basın toplantısı

MESS dayatmalarına karşı mücadele kararlılığını kuşanan metal işçileri adım adım greve yürüyor.

Grev hazırlıklarını sürdüren Birleşik Metal İşçileri Sendikası, bu kapsamda işyeri temsilcileriyle de toplantılar yapıyor. Bursa'daki Temsilciler Kurulu toplantısı öncesinde Birleşik Metal yöneticileri şube binasında bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Basın toplantısına Genel Başkan Adnan Serdaroğlu ve Genel Sekreter Selçuk Göktaş katıldı.

Adnan Serdaroğlu'nun okuduğu basın açıklamasında işçi sınıfına yönelik güncel saldırılara ve grev sürecine ilişkin bilgilendirilmede bulunuldu.

Fabrikaların içinde ve dışında yapılan eylemlere vurgu yapan Serdaroğlu Renta'da asılan grev kararının yıllar sonra MESS kapsamında bir işyerinde asılan ilk grev kararı olduğunu ifade etti.

Türk Metal'in ihanetçi tutumunu da teşhir eden Serdaroğlu, Türk Metal'in MESS ile imzaladığı toplu sözleşme ile sektördeki toplu sözleşme düzeninin bizzat MESS eli ile bozulduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece - Bursa

Metal işçileri greve hazır



MESS'in kölelik teklifini reddeden Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi metal işçileri greve yürüyor.

RSA işçilerinden coşkulu yürüyüş

Gaziosmanpaşa Elmacıbaşı'nda kurulu RSA fabrikasında işçiler 28 Ocak günü coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Birleşik Metal-İş flamaları taşıyan, sendika önlükleri giyen işçiler yakalarına taktıkları "Greve hazırız / DISK - Birleşik Metal-İş" yazılı kokartlarıyla MESS dayatmalarına anlamlı bir yanıt verdiler. Birleşik Metal 2 Nolu Şube'de örgütlü **Pancar Motor** ve **Ejot Tezmaç** fabrikalarından işçilerin ve işyeri temsilcilerinin de katılım sağladığı yürüyüşe Metal İşçileri Birliği de destek verdi.

Sloganlarla yürüyen metal işçilerine yoldan geçen araçlardan da destek geldi.

RSA fabrikasının giriş kapısı önünde çember oluşturan işçilere Ejot Tezmaç İşyeri Baştemsilcisi ve Birleşik Metal 2 Nolu Şube Örgütlenme Sekreteri **Erdoğan Özdemir** RSA Baştemsilcisi **Bayram Dilek** seslendi.

Sermaye sınıfının kendi içinde örgütlü olduğunu söyleyerek sözlerine başlayan Ejot Tezmaç temsilcisi, işçilerin de kendi örgütlülüklerini sağlamlaştırmaları gerektiğinin altını çizdi. Kendi fabrikalarının MESS üyesi olmamasına rağmen RSA işçilerinin yanında olacaklarını söyledi. Bayram Dilek ise gösterilen sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptı.

Paksan'da eylem

İstanbul Yenibosna'da kurulu Paksan Makina'da da metal işçileri 28 Ocak günü eylemdeydi. Sabah vardiyasında ve orta vardiyada çalışan işçiler fabrika önünde erken saatlerde toplanmaya başlarken, gece

vardiyasının da sloganlarla fabrika önüne gelmesiyle eylem başladı. Burada söz alan Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Yılmaz Bayram, grev sürecine kararlılıkla hazırlandıklarını ifade etti. Bu süreçte MESS patronlarının da hazırlıklarına devam ettiğini söyleyen Bayram, Paksan patronunun işçilere yaptığı baskının bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiğini belirtti.

Eyleme **Güven Elektrik** işyeri temsilcileri de destek verdi. Metal İşçileri Birliği üyeleri eylemde Metal İşçileri Bülteni ve Küçükçekmece MİB tarafından hazırlanan Paksan patronunun sendika değiştirme çağrısını teşhir eden bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdi.

Bildiriyle Paksan işçileri, patron saldırılarına karşı sendikalarını sahiplenmeye, taban örgütlerinde birleşmeye ve Küçükçekmece İşçi Kurultayı hazırlık çalışmalarına omuz vermeye çağrıldı.

Kocaeli

Birleşik Metal-İş Kocaeli Şubesi'ne bağlı **Bekaert** fabrikasında işçiler 31 Ocak Pazartesi sabahı gerçekleştirdikleri eylemle grev kararlılıklarını ifade ettiler. Fabrika önünde basın açıklaması yapan işçiler geç işbaşı yaptı.

İşçilere seslenen Birleşik Metal Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı, işçilerin grev sürecine hazırlıklı olmasını istedi.

31 Ocak günü öğle saatlerinde ise Hami Baltacı'nın katılımıyla **Standard Depo Raf Sistemleri AŞ** fabrikasında da bilgilendirme toplantısı yapıldı. Toplantıda grev sürecine hazırlık yapılması gerektiği söylendi.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa - Küçükçekmece

MESS saldırıyor...

RSA'da işten çıkarma durduruldu

Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube'ye bağlı MESS üyesi RSA fabrikasında işten atma saldırısı yaşandı.

RSA'da yeni işe alınan ve deneme süreli çalışan işçilerden biri 1 Şubat günü hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldı. 6 aylık deneme süresini tamamlamasına 20 gün kala atılan RSA işçisi fabrikadaki işçilerin karşı koymaları sonucunda işe geri alındı.

İşten atılma sabah saatlerinde gerçekleşirken, fabrikada yapılan toplantıda Grup TİS süreci gibi hayati bir dönemde örgütlü davranmanın önemine dikkat çekildi. Atılan işçinin sahiplenilmesi ve üretimden gelen güç de dahil olmak üzere net bir

tutum alınması konusunda hemfikir olundu. RSA işçileri, işten atılan işçinin geri alınmadığı koşullarda vardiyalarda üretimi durdurma kararı aldılar.

İşçilerin bu tutumu işyeri baştemsilcisi ve şube başkanı tarafından patrona iletili. Yapılan toplantıdan birkaç saat sonra, atılan işçinin işe geri alındığı açıklandı.

Aksan'da işçi kıyımı

Birleşik Metal İstanbul 1 Nolu Şube'ye (Kartal) bağlı MESS üyesi **Aksan Metal** fabrikasında 28 Ocak günü işten atma saldırısı devreye sokuldu.

Kartal'da kurulu fabrikada "ışıl işlem bölümü"nü kapatarak fabrikanın rotasyona gideceğini belirten Aksan patronu bu bölümde çalışan sendika üyesi 3

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

MESS'e karşı dayanışma çağrısı

"Grev sürecinde hep beraber olacağız!"

Birleşik Metal'in serbest (tekil) sözleşme imzaladığı fabrikalarda çalışan işçiler de olası bir grev sürecinde arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklarını dile getiriyorlar.

Ahmet Kılıç (RSA işçisi / Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube): Biz hakkımızı alana kadar bu yola devam edeceğiz. Aksi taktirde greve çıkacağız. Eylemlerimizi sürdürüyoruz. Taktığımız kokartlar da greve hazır olduğumuzu gösteriyor.

Celal Özdemir (RSA işçisi / Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube): Biz fabrika olarak greve hazırız. Kendimizi greve hazırladık. Torba yasasına ve esnek çalışmaya karşı tek yol grevdir. MESS'in teklifini reddettik. Biz sadece kendimiz için değil çocuklarımızın geleceği için de bu yasayı reddediyoruz. Biz hep beraber omuz omuza, kardeş kardeşe bu işten alnımızın akıyla çıkacağız.

Murat Özden (Pancar Motor İşyeri Temsilcisi / Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube): Biz kararlı bir şekilde greve doğru ilerliyoruz. Çalışmalarımızı greve çıkacakmış gibi sürdürüyoruz. Bu irademizi MESS'e gösterme kararlılığımızdayız. Cuma yürüyüşleri yapıyoruz. MESS'e bağlı işyerindeki üyelerimize destek amacıyla yanlarında olmaya çalışıyoruz. Grev sürecinde bu birliktelik ve beraberliği sürdüreceğiz. Arkadaşlarımız için ne gerekiyorsa her şeyi yapacağız.

Erdoğan Özdemir (Ejot Tezmaç İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal 2 Nolu Şube): MESS karşısında alınacak bir mağlubiyet bizim de mağlubiyetimiz anlamına gelir. Ancak burada alınacak bir başarı bizim de toplu sözleşmemizi etkileyecektir. Özellikle serbest toplu sözleşme yapan fabrikalar MESS'e bağlı olmasa da sermaye birbirini gözler ve gözetler. Birçoğumuz yan sanayi işçileriyiz. Greve gidenin canı nasıl yanıyor kendi canımız yanıyor gibi hissetmezsek onu yok eden bizi de tuz-buz eder. Kurtuluşun tek başına olmadığını, ancak birlikte kurtulabileceğimizi, bilmeliyiz. Önümüzde torba yasa gibi tehlikeli bir madde var. Bu yasa parlamentoya gelmesine rağmen ciddi bir şeyler yapılmadı. Bu bizim için çok vahim bir durumdur. Sendikaların neden omuz omuza olmadıklarını hala anlamış değiliz. Tek başına DISK'in irili ufaklı eylemler yaparak bu saldırıyı püskürtmeye gücü yetmeyecektir. Örgütlü veya örgütsüz tüm kesimlere bu yasanın bizi yok edeceğini anlatmalıyız. Elimizde olanı tutmanın mücadelesini vermeliyiz. Başbakan, "sermayenin önündeki bütün çakıl taşlarını temizleyeceğini" söylüyor. Kim bu çakıl taşları? İrili ufaklı yapılar... Bunları yok edip dikensiz bir gül bahçesi yaratmak istiyor. Bu süreç tarihi bir süreçtir. Bugün işletmelerde 21 yıl sonra grev kapıdadır. Mesaiye kalmamaya dahi tahammül edilemeyen bir süreçteyiz. Bu süreçte metal işçileri yeniden tarih yazabilir. 15-16 Haziran'ları, 1 Mayıs'ları, Derbi'yi, Kavel'i yaratan metal işçileri örgütlü gücünü korursa yeniden tarih yazabilir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Şubat Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Şubat ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemi ve sonuçları şöyle:

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin değerlendirme:

MESS Grup TİS toplantısının ana gündemini oluşturdu. MYK sürecin mevcut aşamasını çeşitli yönleriyle ele alarak bir dizi sonuç çıkardı. Bu sonuçları ana başlıklar üzerinden şöyle özetleyebiliriz:

1. Birleşik Metal Sendikası'nın sürdürdüğü Grup TİS sürecinde grev aşamasına sayılı günler kalmış bulunuyor. Eğer olağanüstü bir gelişme olmazsa önümüzdeki günler içerisinde grev kararı alınmış olacak. Bu işçi sınıfı mücadelesi açısından çok önemli bir adımdır. Eğer alınan grev kararı hayata geçirilebilirse önümüzdeki ayları sınıf mücadelesi açısından çok önemli ve sıcak günlere sahne olacak. Böylelikle metal işçileri çok önemli bir misyon üstlenmiş olacaktır.

2. İşkolunda grev uzun yılların ardından bu denli ciddi biçimde gündeme girmişken taraflar da hazırlıklarını sürdürüyorlar. Son derece çetin ve zor bir mücadele sürecini kendi cephelerinden kazanmak için saflarını güçlendirmeye çalışıyorlar. Şu durumda MESS tam bir sınıf bilinci ve refleksiyle üyelerini bu sınıf kavgasına hazırlamaya çalışıyor. Bu amaçla toplantılar yapıyor, saflarındaki kararsızlıkların ve yalpalamaların önüne geçmeye çalışıyor. Çünkü sermayenin yönetici çekirdeği olan MESS, metal işçileri mücadele eder kazanırsa, on yıllar boyunca binbir emekle kurduğu saltanatın yıkılacağını, böylelikle de işçi sınıfının prangalarından kurtulacağını hesaplıyor. Tüm uyarılarını bu yönde yapıyor ve ne yapıp edip “Maden-İş” ruhunun ayağa kalkmasına engel olmak istiyor.

3. MESS'in bu süreç içerisinde metal işçilerinin mücadele kararlılığını kırmak için bir dizi yola başvuracağı açıktır. Grev oylaması yaptırmak, bazı vaatlerle metal işçilerini kandırmak gibi yöntemler bunların başında geliyor. MYK bu türden muhtemel manevralar karşısında metal işçilerini uyanık olmaya çağırıyor.

4. Mücadelenin diğer tarafında yer alan Birleşik Metal cephesinde ise grev kararlılığı güçleniyor. “Mücadeleye devam” kararının alındığı Merkezi TİS Komisyonu toplantısında ortaya konulan irade, her şeye rağmen bir dizi zayıflık taşımaktaydı. Tereddütler, korkular ve az da olsa ayak diremeler söz konusuydu. Sonuçta çok önemli bir mücadele kararı alınıyordu ve girilen bu yol birçok açıdan belirsizlikler ve zorluklarla doluydu. Yakın zamanda benzer bir deneyim de yaşanılmadığı ölçüde anlaşılabilir nedenleri olan bu zayıflıklara rağmen ortaya konulan “mücadeleye devam” iradesi, birçok sorunun da kısa zamanda çözümünün yolunu açtı. Şu durumda hala da bu türden bir dizi zayıflık olsa da, belirtmek gerekir ki metal işçileri cephesinden tereddütler büyük bölümüyle aşılmış, kaygılar ve korkular büyük ölçüde geride bırakılmıştır. Öyle ki, kapsam dahilindeki fabrikaların en gerisinde dahi bugün bir grev havası esmektedir. Gerek tek tek fabrikaların içerisinde ve gerekse de fabrikalar arasında belirgin biçimde bir birlik ve kardeşlik duygusu oluşmuş bulunmaktadır. Kuşkusuz bunlar önemli gelişmelerdir, ancak yeterli



değildir. Çünkü MESS gibi bilinçli bir sınıf düşmanını yenmek için daha fazlasına ihtiyaç vardır. Bu da uzun soluklu bir grev için safların pekiştirilmesi ve mücadeleyi başta metal işçileri olmak üzere işçi sınıfının davası haline getirebilecek adımların atılması demektir.

5. Bu yolda kritik halka grev yoluna çıkan metal işçilerinin bu kavgayı her türlü saldırıya rağmen sonuna kadar götürecektir. Bunun başında da ileri bir sınıf bilinci ve örgütlülük düzeyine sahip olmak gelmektedir. “Sınıfa karşı sınıf” bilincini geliştirmek ve tüm bir süreci omuzlamak iradesini gösterebilecek güçte grev komitelerinin oluşturulması bu çerçevede atılacak adımların başında gelmektedir. Bu adımları atma görevi, hem Birleşik Metal yönetiminin hem de ilerici ve öncü işçilerin omuzlarındadır. Şu haliyle bu doğrultuda gözle görülür bir çaba varsa da, bu henüz yeterli sonuçları yaratabilmiş değildir. İhtiyacı karşılamak üzere daha fazla çaba ve inisiyatif şarttır.

6. Grevi emeğin davası haline getirebilmek için bugünden bu davayı örgütlü-örgütsüz metal işçileri başta olmak üzere işçi sınıfı ve emekçilerin gündemine sokabilmek büyük önem taşıyor. Bu doğrultuda eylem ve etkinlikleri çoğaltmak ve giderek toplumun gündemine sokabilecek bir biçim ve güce ulaştırmak gerekmektedir. Diğer taraftan ise ilerici-devrimci işçi ve emekçilerle siyasal güçleri de bu sürecin bir parçası yapmak doğrultusunda gerekli önlemler alınmalı, bu yönde girişimlere şimdiden başlanılmalıdır. “Grevle dayanışma platformları” gibi zeminlere bugünden işlerlik kazandırmak bu bakımdan önemlidir. MYK bu görevlerin yerine getirilmesinde sendika yönetimlerinin çok özel bir sorumluluğu olduğunu bilmekle birlikte, asıl belirleyici olanın ileri ve devrimci metal işçilerinin gösterecekleri inisiyatif olduğuna inanmaktadır.

7. Grevin emeğin davası haline gelmesi için bugün fazlasıyla somut neden vardır. Öyle ki metal işçilerinin grev gerekçelerinin başında yer alan “Torba Yasa” ve diğer kölelik dayatmaları gündemdeki yerini korumaktadır. Dolayısıyla metal işçileri sermayenin bu dayatmalarına karşı sınıfın mücadelesinin birikimine yaslanacaktır, grev de bu mücadelenin ön cephesi olacaktır. Bunun için mücadele bu bilinç ve sorumlulukla omuzlanmalıdır, omuzlanacaktır.

8. MYK bu aşamada sürece Birlik'in yapacağı müdahalenin politik çerçevesi ile araç ve yöntemleri üzerinde de önemle durmaktadır. Öncelikli olarak



fabrikalarda bilinç, kararlılık ve örgütlülüğü yükseltmek ile birlikte metal işçilerinin grev kararlılığını sınıfın geniş bölüklerine anlatmak ve dayanışmayı yükseltmek üzere somut bir planlama yapılmıştır.

- Sınıfın genel gündemleri üzerine değerlendirme:

1. Sınıfın gündeminde halihazırda kapsamlı kölelik paketi olan “Torba Yasa” konusu bulunmaktadır. Fakat “Torba Yasa”ya karşı verilen mücadele oldukça geri bir durumdadır. Türk-İş bürokratları bu kapsamlı saldırıya karşı kıllarını kıpırdatmazlarken DİSK ve KESK tarafından örgütlenen mücadele ise yeterli değildir. Sermayeyi ve hükümetini zorlayacak bir güç henüz ortaya çıkarılamamıştır. Kuşkusuz bir kez daha kazanmak için “genel grev-genel direniş” tek yoldur. Ancak halihazırda görüleceği üzere işçi sınıfı ve emekçiler bu düzeyde bir mücadeleyi verebilecek bir bilinç ve örgütlenme düzeyine sahip değildir. Bunun için MYK “Torba Yasa” ardından ise kıdem tazminatı gibi saldırıları püskürtmek için gerekli olan mücadeleyi örgütleme ve örgütlenme düzeyini yaratmak için tüm ileri ve devrimci sınıf güçlerini inisiyatifli ve kararlı bir çalışma yürütmeye çağırılmaktadır.

2. İşçi sınıfının tarihsel mücadele gündemlerinden olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor. MYK tüm Birlik bileşenleri ve sınıf güçlerini, bu günün tarihsel anlamı ve sınıfsal özünü uygun biçimde karşılanması için şimdiden gerekli adımları atmaya çağırılmaktadır. MYK işçi kadınlar başta olmak her cinsiyetten işçi ve emekçileri 8 Mart günü eşitsizliğe ve sömürüye karşı 8 Mart'ta mücadele alanlarına çıkmaya çağırılmaktadır.

- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama:

MYK Bülten'in Şubat sayısını en kısa sürede çıkarmak üzere bir planlama yapmış bulunmaktadır. Şubat sayısının içeriği esas olarak, grev kararlılığını yükseltmek ve grev coşkusunu fabrikalara taşımak üzere oluşturulacaktır. Yapılacak tüm katkıların da bu bakışta ve sorumlulukla yapılması gerekmektedir.

(...)

Metal İşçileri Birliği
1 Şubat 2011

Direnişler ve TİS süreçleri...



Mahle Mopisan'da gergin duruşma

İzmir'de Gaziemir Serbest Bölgesi'nde kurulu Mahle Mopisan fabrikasında sendikal örgütlenme mücadelesi sürüyor.

Birleşik Metal'de örgütlenen işçiler patron uşağı Türk Metal çetesinin ayak oyunlarına karşı da mücadele veriyorlar. Önceki duruşmada bilirkişi raporunun da doğrulamasıyla fabrikadaki yetki Birleşik Metal-İş Sendikası'na verilmişti. Ancak Türk Metal çetesinin sudan bir bahanesiyle mahkeme 31 Ocak 2011'e ertelenmişti.

İzmir Adliyesi'nde başlayan duruşma öncesinde Türk Metal çetesi provokasyon girişiminde bulundu. Türk Metal çetesinin dışarıdan getirttiği tetikçilerden biri Birleşik Metal-İş üyelerine sataşarak gerginlik yaratmaya çalıştı. Türk Metal İzmir Şube Başkanı, bu kişinin Mahle işçisi olduğunu iddia etti. Mahle işçileri adamı tanımadıklarını belirtirken, bu kişinin Mahle işçisi olduğu ispatlanamadı.

Türk Metal çetesinin oyalama, süreci uzatma yönündeki ayak oyunları bu duruşmada da devam etti. Duruşma 14 Şubat 2011 tarihine ertelendi.

Mahle işçileri adliyeden alkış ve sloganlarla çıktılar.

Mahle işçilerine destek için Birleşik Metal-İş İzmir Şubesi'ne bağlı işyeri temsilcileri de duruşmaya katılarak destek sundular. Metal İşçileri Bülteni de temsilci ve işçilere dağıtıldı.

Tecasa'da direniş başladı!

Bursa'da Kestel Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu **Tecasa** fabrikasında işçiler geçtiğimiz haftalarda fabrikadaki hak gasplarına ve kölece çalışma koşullarına karşı Birleşik Metal'de örgütlenmişlerdi. Fabrikada çoğunluğu sağlayarak sendikalaşmayı başaran Tecasa işçileri sendikanın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yaptığı yetki başvurusunu beklerken işten atma saldırısı ile karşı karşıya kaldılar.

25 Ocak günü akşam saatlerinde 3 işçinin çıkışını veren Tecasa patronuna işçilerin cevabı ise direniş oldu. 26 Ocak sabahı işe giriş saatinde fabrika kapısına gelen işçiler sendika önlüklerini giyerek direnişe başladılar. Bu direniş halen çalışmaya devam eden işçilerde de büyük bir coşku ile karşılandı. Servislerin boş bir şekilde fabrikanın önünden ayrılmasının ardından gece vardiyasından çıkan işçiler saat 10.00'a kadar direnişteki arkadaşlarını yalnız bırakmadılar. Gündüz vardiyasındaki işçiler ise tüm paydoslarda ellerinde çaylar ve yemeklerle direnişteki arkadaşlarının yanına koştular.

İşçilerin bu bütünlüğü ve dayanışması ise Tecasa patronunu şaşkına çevirmiş durumda.

Torba yasa eylemi için Ankara'ya giden İstanbul

yürüyüş kolu Tecasa işçilerini ziyaret etti.

Fabrikaya yakın bir yerde arabadan inen yürüyüş kolu slogan ve alkışlarla Tecasa fabrikasının önüne yürüdüler. Fabrika önünde ilk konuşmayı Birleşik Metal Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci yaptı. Ardından KESK ve DİSK adına birer konuşma gerçekleştirildi.

İstanbul yürüyüş kolu ayrıldıktan sonra, içerideki işçiler saat 15.00'te çay molasına çıktılar. Çıkış kapısına gelen işçiler burada bekleyen işçilerle biraraya geldiler. İşçiler atılan işçileri Kadir Demirok, Üzeyir Turgut ve Murat Ünal'ın isimlerini sayarak "Burada!" dediler ardından "Yönetim nerede!" sloganını attılar. Eylemde coşkulu ve kararlı bir şekilde direnişin devam edeceği vurgulandı. Ortak atılan sloganlardan sonra işçiler tekrar işbaşı yaptılar.

SCM ve Prysmian işçilerinin önlüklerle katıldığı eylemde coşkulu sloganlar atıldı.

Delphi'de TİS imzalandı

İzmir'de kurulu **Delphi Otomotiv Sistemleri** fabrikasında toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

Sözleşmenin imzalanmasından önce 2 vardiyadaki işçilerle toplantı yapıldı ve üyelerin sözleşmenin imzalanması konusunda görüş bildirmesi üzerine toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Delphi yakın süreçte MESS üyeliğinden istifa etmiş ve istifasının kesinleşmesinden itibaren görüşmeleri grup sözleşmesi dışında sürdürülüyordu.

İmzalanan sözleşmenin içeriğine ilişkin Birleşik Metal tarafından yapılan bilgilendirmede, işyeri ortalama ücretlerinde birinci altı ay için yüzde 9 oranında, sosyal ödemelerde ise yıllık yüzde 11 oranında artış elde edildi.

Ücret zammından önce saat ücreti 3,73-4,00 TL arasında olan üyelerin ücretlerinin 4,00 TL'ye tamamlanması konusunda da anlaşma sağlandı. Bu tamamlama (iblağ) işleminden sonra herkese yüzde 4 artı 0,25 TL ücret zammı yapıldı. İbلاغ kapsamında olan işçilerin ikramiye dahil net artışları 173 TL oldu.

Ortalama ücrette miktar olarak artış yapılan ücret artışları ile birlikte 0,51 TL oldu. Bu artış ikramiyeler dahil net 130 TL'ye denk geliyor.

Sözleşmenin yasaya atf yapan bütün maddeleri ayıklandı ve yeni biçimiyle yazıldı.

İmzalanan toplu iş sözleşmesi ile idari maddelerde de önemli kazanımlar elde edildi. Bunların başında kıdem tazminatı düzenlemesi geliyor. Varılan anlaşmaya göre kıdem tazminatı patron tarafından her bir yıl karşılığında 35 günlük ücret tutarında ödenecek.

Ulusal Bayram ve genel tatillerde çalışma ücretleri ise yüzde 200 olarak belirlendi.

Kızıl Bayrak / İzmir - Bursa

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://m.fatboy.org>

Metal işçilerinden Nemtrans direnişine destek

Birleşik Metal-İş Sendikası, İstanbul Levent'teki İş Bankası kuleleri önündeki direnişlerini sürdüren Nemtrnas işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi.

2 Şubat günü İş Bankası giriş kapısı önünde bulunan direniş çadırına gelen Birleşik Metal-İş Genel Merkez yöneticileri ile sendikanın İstanbul 1 ve 2 Nolu Şubeleri ile Gebze Şubesi'ne bağlı işyeri temsilcileri direnişçi işçilerle birlikte İş Bankası'nın diğer giriş kapısı önüne yürüdüler.

"DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası" pankartının açıldığı yürüyüşte Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Genel Sekreter Selçuk Göktaş, Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat ile Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da yer aldı.

Giriş kapısı önünde açıklama yapan Birleşik Metal Genel Başkan Adnan Serdaroğlu, dünya halklarının mücadelesine değinerek konuşmasına başladı. Diktatörlüklerin sonuçlarının görüldüğünü belirten Serdaroğlu geçtiğimiz günlerde toplanan Davos Zirvesi'nde yeni planlamalar yapıldığını ve bu planların kısa süre içinde uygulamaya sokulacağını sözlerine ekledi.

MESS'le devam eden grup TİS sürecine de değinen Serdaroğlu, 15 bin metal işçisinin Türkiye'yi sarsacak bir greve hazırlandığına vurgu yaptı.

İş Bankası'nın yönetim kurulunda bulunan CHP'lilerin de sorunun bir parçası olduğunu ifade eden Serdaroğlu Türkiye'nin dört bir yanındaki İş Bankaları ve CHP Genel Merkezi önünde çadır kurabileceklerini ifade etti.

Eylemde konuşan Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ise İş Bankası yönetiminin sendika düşmanı tutumunu teşhir etti. MESS sürecinde metal işçilerini ve Birleşik Metal'i yalnız bırakmayacaklarını dile getirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS'de direniş kazandı

UPS'nin Türkiye'deki aktarma merkezleri ve şubelerinde süren direnişler kazanımla sonuçlandı.

Dünya çapında 200'den fazla ülkede Türkiye'de ise 81 ilde toplam 290 şube ve servis sağlayıcı aracılığıyla faaliyet gösteren UPS'de sendikal örgütlenme çalışması yürüten **TÜMTİS** 1 Şubat günü yaptığı yazılı açıklamayla UPS'de 272 gündür devam eden direnişin başarıyla sonuçlandığını duyurdu.

İşten atılan sendika üyesi işçilerin işlerine geri döndüklerini duyuran TÜMTİS Merkez Yönetim Kurulu, UPS yönetimiyle bir süredir yürütülen müzakereler sonucunda "iyi niyet protokolü" imzalandığı bilgisini verdi. Şimdiye kadar işten atılan toplam 163 işçiden 151'nin, UPS İstanbul, İzmir, Ankara ve Balıkesir'deki UPS işyerlerinde işe başladığını duyuran sendika, işçilerin 4 aylık boşta geçen süre tazminatlarının ödendiğini; işe başlamayan işçilerin 12 aylık brüt ücretleri tutarı ile kıdem ve ihbar tazminatlarını aldıklarını ifade etti.

Aylar süren direniş sürecinde UPS işçilerinin çalıştığı aktarma merkezleri ve şubelerde sendika üyeliklerine devam eden TÜMTİS, UPS yönetimiyle yapılan protokolün ardından çoğunluğu sağlayarak toplu sözleşme görüşmelerine başlamayı hedefliyor.

DİSK’i büyütme çağrısı...



Ankara’da gerçekleştireceği büyük buluşmayla “Acil Demokrasi Kaybedecek vakit yok!” kampanyasını noktalayacak olan DİSK, **İstanbul Bölge Temsilciler Kurulu** toplantısını 29 Ocak günü Şişli’deki Mecidiyeköy Kültür Merkezi’nde gerçekleştirdi.

Bu toplantı mücadelenin önündeki engellerin ve ihtiyaçlarının tartışıldığı bir platformdan çok gündeme ilişkin genel yorumların yapıldığı, mesajların verildiği bir toplantı oldu. DİSK/Tekstil’in toplantıya katılım sağlamadığı görüldü.

Toplantının temel gündemi TBMM’de görüşülen torba yasaydı. DİSK’in torba yasaya karşı yürüttüğü mücadelenin sınırlı biçimde değerlendirildiği toplantıda DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve kürsüden söz alan sendika temsilcileri katılımcılara seslendi. İş Bankası kuleleri önünde direnişlerini sürdüren Nakliyat-İş üyesi Nemtrans işçilerinin de katıldığı toplantıda “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganı atıldı.

“DİSK üzerine düşeni yaptı” iddiası

Çelebi toplantının açılış konuşmasında, temsilciler kurulu toplantılarının amaçlarına, sermayenin yeni dönem saldırılarına, Metal Grup TİS sürecine, DİSK’in hedeflerine, 12 Eylül referandumu ve diğer konfederasyonların tutumlarına değinen uzun bir konuşma yaptı. Çelebi torba yasa konusunda birtakım eksikliklerle birlikte DİSK’in üzerine düşen görevi yerine getirdiğini ve doğru bir sınav verdiğini iddia etti. Mücadelenin her aşamasında DİSK’in sürece doğru bir önderlik yaptığını savundu.

Genel seçimlerden sonra kıdem tazminatı ve bölgesel asgari ücretin masaya yatırılacağını söyleyen DİSK Başkanı, AKP hükümetinin sermayenin isteklerini yerine getirdiğini sözlerine ekledi.

“Birleşik Metal yalnız bırakılmamalı”

Çelebi’nin konuşmasının önemli bir noktası ise metal grup TİS süreciydi. Birleşik Metal’in MESS’e karşı grev kararı aldığını söyleyen Çelebi, 15 bin kişiyle grev hazırlığı yapan Birleşik Metal’in

yalnız bırakılmaması gerektiğinin altını çizdi. Çelebi, konuşmasının ilerleyen bölümünde ise genel seçimlere, asgari ücret gündemine ve torba yasaya karşı gerçekleştirilecek Ankara yürüyüşüne değindi.

Türk-İş ve Hak-İş’i de hedef alan DİSK Başkanı, Nemtrans direnişi üzerinden DİSK’in “ihamet etmeyen, işçileri satmayan ve mücadeleye öncülük eden bir sendika olduğu” vurgusunu yaptı.

Öğrenci gençliğe yönelik saldırılarla birlikte Mısır, Tunus, Cezayir ve Yemen gibi ülkelerdeki halk ayaklanmalarına ve isyanlarına değinen DİSK Başkanı, diktatörlüklerin sömürsüne karşı emekçilerin direnişini örnek gösterdi.

Çelebi’nin konuşmasının ardından temsilciler kurulu toplantısına kısa bir ara verildi. Toplantının ikinci bölümü DİSK/Lastik-İş Sendikası Eğitim Daire Müdürü Üzeyir Ataman’ın torba yasa üzerine sunumuyla başladı.

Temsilciler söz aldı

Bu bölümde kürsüyü kullanan DİSK’e bağlı sendikaların üyelerinden birkaçı dışında hiçbirisi torba yasaya karşı mücadele konusunda dikkate değer bir eleştiride bulunmadı. İlk sözü alan Nakliyat-İş üyesi Nemtrans direnişçisi Ayhan Ermiş’in örgütlenme ve direniş süreçlerini aktardığı konuşması salon tarafından alkışlarla karşılanırken Genel-İş İşyeri Temsilcisi Hasan Soyubelli, Limter-İş üyeleri Kemal Koyun ve Yüksel Acar, Nakliyat-İş üyesi Nuri Melek, Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Sekreteri Kemal İkisivri ve Dev Sağlık-İş Kartal Koşuyolu Temsilcisi Ziya İncedere de bu kısımda serbest kürsüyü kullandı.

Mücadele işyerlerine yayılmalı

Bu bölümde konuşan sosyal hizmetler emekçisi Dev Sağlık-İş üyesi **Gürsel Kaya**, kendi sendikalarının yürüttüğü mücadele üzerinden fiili mücadelenin önemine vurgu yaptı. Hukuki sürecin fiili süreçle birlikte yürütülmesinin önemine vurgu yaptı. Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube Örgütlenme Sekreteri ve Ejot Tezmac İşyeri Baştemsilcisi **Erdoğan Özdemir** ise DİSK’e bağlı sendikaların eylemlere zayıf katılım sağlamasını eleştirdi. Bu durumun sorgulanması gerektiğini sözlerine ekledi. “DGM’yi ezdik sıra MESS’te” sloganını hatırlatan Özdemir metal işçilerinin önünde tarihsel bir görev bulunduğunu söyleyerek dayanışmanın önemine dikkat çekti. Ankara’da büyük bir miting yapılması gerektiğini sözlerine ekledi.

Bank-Sen İstanbul Şubesi adına yapılan konuşmada ise TEKEL işçilerinin mücadelesi örnek gösterilerek torba yasaya karşı kararlı bir mücadelenin önemine dikkat çekildi. Mücadelenin üretimden gelen güç de kullanılarak işyerine yayılması gerektiğini hatırlattı.

Bank-Sen Genel Yönetim Kurulu adına yapılan konuşmada DİSK’li kadın işçilerin sorun ve taleplerine dikkat çekildi.

Kürsü konuşmalarının ardından son sözü alan Çelebi, sürece yönelik destek, katkı ve dayanışma isteyerek genel hatırlatmalar ve uyarılar yapmakla yetindi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ontex işçisi geleceğine sahip çıkıyor

İstanbul Yenibosna’da kurulu **Ontex fabrikasında** toplu sözleşme hazırlıklarını sürdüren Selüloz-İş Sendikası İstanbul Şube üyesi işçilerin sendika üzerinde basınç yaratma çabaları sürüyor.

Ontex işçileri, patron temsilcisi haline gelen işyeri sendika temsilcilerinin de değişmesi için fabrikada 200’ü aşkın imza topladılar. Patron ve sendika yönetiminin, mücadelelerini baltalama çabalarına karşı çıkan işçiler haklarına ve geleceklerine sahip çıkma kararlılılıkdalar.

Ontex’te işçi basıncı sonuç veriyor

İşçilerin kararlı ve mücadeleci tutumları Selüloz-İş yöneticilerini adım atmaya zorluyor. Geçtiğimiz haftalarda sendika tarafından organize edilen toplantıda, işçilerin kendi inisiyatifleri ile hazırladıkları sözleşme taslağı sendika tarafından karalanmış ve işçiler “bölücü” ilan edilmişti.

30 Ocak’ta gerçekleştirilen toplantıya Selüloz-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç, Genel Başkan Yardımcısı, sendika avukatı ve sendika işyeri temsilcileri ile 150 Ontex işçisi katıldı.

İşçilerin tabandan yürüttükleri mücadele görüldüğü kadarıyla sendika bürokratlarını korkutmuş durumda. Sendika yöneticileri kendi ağızlarıyla bu mücadelenin tüm sendikayı sarstığını ifade ediyorlar. Daha önceki toplantılarda işçileri açıktan suçlayan ve haklı taleplerini görmezden gelen sendika yöneticileri, bu toplantıda uzlaşmacı bir tutum sergileyerek işçilerin kararlı tutumlarını tanımak zorunda kaldılar. Genel merkez temsilcilerinin bu tutumuna, hafta içindeki toplantıda işçileri, “siz genel merkez tarafından yönlendiriliyorsunuz” diyen şube yöneticileri de katılmak zorunda kaldı.

Sendika köşeye sıkıştı

Süreci başından beri yönlendiren öncü işçilerin kararlı tutumu ve müdahaleleriyle, olumsuz hava tersine çevrilmiş oldu. İşçiler toplantıda sendika yöneticilerini işçilerin talepleri doğrultusunda hareket etmeye çağırdı. Aksi takdirde bu sürecin altında kalacaklarını ifade ettiler. Sendika yöneticilerine işveren temsilcilerinin niçin bu sendikayı savunduğunu soran işçiler “hakları için mücadele eden işçileri ‘terörist’ diyerek suçlayan patrona karşı tok bir şekilde asıl teröristin 600 liraya insan çalıştıran Ontex patronu ve onu savunanların olduğu” ifade edildi.

Sendika, işçilerin hazırladığı ek metni toplu iş sözleşmesi sürecinde savunacağını ifade etmek durumunda kaldı.

Sendika yöneticilerini sordukları sorularla köşeye sıkıştıran işçilere karşı sendika yöneticileri saldırgan bir tutum içerisine girdiler. Geri adım atmayan işçiler ise kararlı bir şekilde taslaklarını savundular.

Toplantı sonunda ise işçiler kendi hazırladıkları fabrika bültenini dağıttı. İşçiler tarafından ilgiyle karşılanan bülteni işçiler hep beraber dağıttı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

PTT’de coşkulu dayanışma etkinliği



PTT’de işten atılan taşeron işçileri Topkapı’da bulunan PTT AVPİM önünde 29 Ocak günü dayanışma etkinliği düzenledi. PTT işçileri ile çeşitli sendikalar ve siyasal grupların destek verdikleri etkinliğe coşkulu ve kararlı bir hava hakimdi. PTT yönetimi ile polisin elbirliği yaparak etkinliği zayıflatma çabaları dikkat çekti. Baskılar ve dayatmalar karşısında geri adım atmayan kitle, coşkulu sloganlarla PTT yönetimini ve polisi protesto etti.

Etkinliğe, BDSP ile Topkapı İşçi Derneği farklı noktalardan yaptıkları yürüyüşlerle katıldılar. “Yıkılım bu köhne düzeni biz başka alem isteriz” yazılı pankartıyla yürüyen Topkapı İşçi Derneği üyesi işçiler ve flamalarıyla yürüyen BDSP’liler “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşılandılar. Ayrıca, Haber-Sen 8 ve 9 Nolu Şube, Hava-İş sendikaları, ÇHD’den avukatlar, Halkevleri ve Devrimci Hareket etkinliğe destek veren güçler arasındaydı.

Etkinliğe bölgedeki fabrika ve atölyelerde çalışan işçiler de katılarak destek verdiler. Toplamda 80 kişilik bir katılım oldu.

Henüz program başlamadan, etkinliğin PTT bahçesinde gerçekleştirilmesini engellemek için ÖGB ve polis müdahale etmeye kalktıysa da başarılı olamadı. Bu sırada konuşma yapan direnişçi işçiler, polisi ve PTT yönetimini teşhir ettiler. Bu terörü TEKEL’den ve hakları için mücadele eden emekçilerin ve gençliğin mücadelesinden tanıdıklarını belirterek, baskı ve terörün mücadele iradelerini kıramayacağını ifade ettiler.

Direnişçi işçilerin tok tutumu karşısında da kitle içerisinde “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganı haykırıldı. Daha sonra ise kitle pankart ve flamalarla PTT bahçesine de taşarken, programa geçildi.

“Haklarımız ve geleceğimiz için direniyoruz!”

İlk sözü alan PTT direnişçisi Rıza Soylu, mücadele süreçlerine dair bilgi verdi ve mücadele kararlılıklarını vurguladı. Soylu’dan sonra Sarıyer’deki Yeniköy Dağıtım Müdürlüğü önünde direnişi sürdüren Celal Ünlütürk bir konuşma yaptı. Ünlütürk konuşmasında direnişin kapitalizmin sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı olduğunu vurguladı. Açıklama metnini ise direnişçi işçilerden Cafer Kalağ okudu.

“Haklarımız ve geleceğimiz için direniyoruz” denilerek başlanan açıklamada direnişin taşeronlaştırmaya karşı bir mücadele olduğu vurgulandı.

Açıklamada son olarak direnişçi işçilerin talepleri bir kez daha tekrar edilerek, dayanışmanın büyütülmesi çağrısında bulunuldu.

Basın açıklamasının ardından Adalılar müzik grubu

tarafından verilen dinleti, yoğun yağışa rağmen büyük bir ilgiyle dinlendi. Çekilen halaylarla coşku yükseldi.

Müzik dinletisinin ardından program sona ererken, kitle direniş çadırına davet edilerek çay ikram edildi, sohbetler yapıldı.

Direnişle dayanışma!

Haber-İş üyesi işçiler direnişin 22. gününde PTT direnişçilerine destek ziyaretinde bulundular.

Ülker fabrikasının önünde toplanan Haber- İş üyeleri direniş alanına doğru sloganlarla yürüdüler. Direnişçi işçiler de Haber- İş üyelerini sloganlarla karşıladılar.

Direnişçi işçi Rıza Soylu, Haber-İş üyelerini selamladı. Sınıf dayanışmasının önemine değindi. Sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi sınıfının birleşik mücadelesinin örgütlenmesinin önemine vurgu yaptı.

Ardından konuşan Haber-İş İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Levent Dokuyucu direnişi selamlayarak dayanışmanın önemine değindi ve PTT direnişiyle dayanışmayı güçlendireceklerini vurguladı.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şube Çalışma Komisyonu üyesi avukatlar İstanbul Topkapı’da süren PTT direnişinin 23. gününde direniş alanındaydı.

Ankara’da PTT işçilerinin işten atılmalarını ve torba yasayı protesto etmek için bir yürüyüş gerçekleştirildi.

BDSP, Çalış-Der, DDSB, DHF, Devrimci Proletarya, Eğitim Emekçileri Derneği, Kaldıraç, SDP, Sosyalist Gelecek Parti Girişimi, Sosyalist Parti ve 78’liler Girişimi tarafından örgütlenen eylem sırasında PTT işçilerinin işten atılmaları ve torba yasayla ilgili ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Kitlenin PTT önüne gelmesinin ardından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması öncesinde ise işten atılan PTT işçisi Recep Güzeler kısa bir konuşma gerçekleştirdi. Güzeler, Cem Koray Türedi ile birlikte 1 Ocak günü nedensiz olarak işten çıkarıldıklarını söyledi. Kendilerine, işten atılmalarının gerekçesinin “sendikal faaliyet yürütmeleri” olduğunun söylendiğini belirtti.

Güzeler’in ardından basın metni okundu. KESK Haber-Sen ve eylem komitesi adına konuşmalar yapıldı.

Kararlılık polise geri adım attırdı

PTT taşeron işçileri, 2 Şubat günü PTT’nin demir parmaklıklarına Ankara’ya çağrı yapan bir pankart astılar. Direnişçi işçiler polisin tehditlerine maruz kaldılar.

Polis parmaklıkların ardından pankartı sökerken işçiler geri adım atmazarak yeniden aynı yere astılar. Bunun üzerine sivil polis yığmağı oluşturuldu ve işçilere hakaretler eşliğinde tehditler savruldu.

Polis amiri ise işçileri ikna etmeye çalışarak pankartın indirilmesini istedi. Direnişçi işçiler kararlı

tutumundan taviz vermeyince, polis amiri PTT Başmüdürlüğü ile görüşme yapmak üzere AVPİM binasına girdi.

Tüm tartışmalar sürerken sivil polisler direniş alanına yakın bir üst geçitte asılı duran “Direnen PTT işçileri kazanacak / Topkapı İşçi Derneği” pankartını söktüler.

İşçilerin kararlı tutumu sonucunda polis geri adım atmak zorunda kaldı. Köprüden söktüğü pankartı da işçilere vermek zorunda kalan polis direniş alanından ayrıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BERICAP’ta patron-polis baskısı

BERICAP patronunun örgütsüzleştirme saldırısını direnişle yanıtlayan BERICAP işçilerinin fabrika önündeki kararlı direnişi sürüyor. İşçilerin soğuğa ve yağmura karşı korunmak amacıyla kurdukları çadır 28 Ocak Cuma günü patron uşağı kolluk güçleri tarafından yeniden söküldü.

Fabrika kapısı önünde 08.00-16.00 vardiyasından çıkan taşeron işçileri protesto eden direnişçi BERICAP işçileri, Gebze Emniyeti’ne bağlı çevik kuvvet polislerinin ve sivil kolluk güçlerinin baskıları ile karşılaştı. İşçilerin yağmura karşı yeniden kurdukları çadıra yönelen kolluk güçleri işçilere “çadırı sökün” tehdidinde bulundu. Sendika yöneticisi ile çevik kuvvet amiri arasında gerçekleşen görüşmenin ardından sendika yöneticisi ve işçiler “Biz kurduğumuz çadırı sökmeyiz. Sökerseniz yeniden kurarız!” diyerek kolluk güçlerine haklı taleplerini aktardılar. İşçilerin uyarılarını ve haklı taleplerini “Siz haklısınız ama bana sökmek emri verildi, sökmek zorundayım” diyerek geçiştiren çevik kuvvet amiri, verdiği talimatla çadırı söktürdü. Çadırın sökülmesi sırasında işçiler ile kolluk güçleri arasında sözlü gerginlik yaşandı.

Buna öfkelenen BERICAP işçileri, attıkları sloganlarla tepkilerini ve taleplerini dile getirdiler.

Enerji işçileri direnişte

Gaziosmanpaşa BEDAŞ’ta haklarını aradıkları için kendilerine kapı gösterilen işçiler, mücadeleden vazgeçmeyerek 1 Şubat günü direnişe geçtiler.

Alkama adlı taşeron şirkette çalışan işçiler ödenmeyen ücretlerini alabilmek için iki günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirmiş, bu eylemleri sonucunda alacakları kendilerine ödenmişti.

İşçiler, 24 Ocak günü işyerlerine gittiklerinde Alkama şirketi yetkilileri sözleşme yenilediklerini ve BEDAŞ’ın, ismi geçen 10 işçiyle çalışmak istemediklerini belirtti. 10 enerji işçisi 1 Şubat günü Gaziosmanpaşa BEDAŞ Bölge İşletmesi önünde direnişe başladı.

Sağlık işçileri direnişte

Samsun’da Gazi Devlet Hastanesi’nde sendikal nedenlerle işten atılan Dev Sağlık-İş üyesi 2 işçinin hastane önünde başlattığı direniş sürüyor.

Ali Arslan ve Cemalettin Kömpe, kendilerine dayatılan esaslı iş değişikliklerini kabul etmedikleri için işten atıldılar. 26 Ocak günü gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla direnişe geçtiklerini duyuran taşeron sağlık işçileri hastane önündeki direnişlerini destek ziyaretleriyle beraber sürdürüyorlar.

Kurultay çalışmalarından...

Kayseri’de kurultay çağrısı

Kayseri’de sınıf devrimcileri Nisan 2011’de gerçekleştirecek **3. Kayseri İşçi Kurultayı**’nın ön hazırlık çalışmalarını sürdürüyorlar.

Kayseri İşçi Kültür Evi’nde 30 Ocak günü yapılan toplantıya ağırlıklı olarak metal, karayolu, inşaat, tekstil sektörlerinden öncü işçiler katılım sağladı. Yakın zamanda sigorta mücadelesinin kazanılmasının öznesi olan ve işten çıkarılan **Cıngıllıoğlu** işçileri de toplantıya katıldı.

Toplantının birinci bölümünde Kayseri’de işçi sınıfının durumu, karşı karşıya bulunduğu sorunlar, yaygın örgütsüzlüğün yarattığı sonuçları içeren bir sunum yapıldı. Cıngıllıoğlu Çelikeşya Sanayi’nde çalışan işçilerin sigortasızlığa karşı verdikleri mücadele dile getirildi. Kayseri’de bir ilkin gerçekleştirildiğini söyleyen işçiler verdikleri mücadeleyle sigorta hakkını aldıklarını ancak patronun saldırılarının sürdüğünü dile getirdiler. Sigortasızlığın yaygın olduğu Kayseri’de yeni Cıngıllıoğlu direnişlerine ihtiyaç bulunduğu belirtildi.

Kurultay hazırlık sürecinin işçilerin sorunlarına çözüm bulmaları için gerekli olan örgütlülüklerin oluşturulması çerçevesinde ele alınması gerektiği, her işyerinin kendine özgün sorunlarının olduğu, bunların sonuç alıcı bir tarzda üzerine gidileceği, işçilerin örgütlülüğü ancak bu şekilde kavrayabileceği vurgulandı.

Toplantıda konuşan işçiler, kış döneminde işten çıkarmaların ve işçilere yönelik baskıların arttığını, günde 12-14 saat çalıştırıldıklarını, hafta sonlarında tatil haklarının gasbedildiğini, işçilerin tüm bu yaklaşımlara rağmen örgütsüz oldukları için ses çıkarmadıklarını belirttiler. Bir metal işçisi ücretlerin zamanında yatırılmadığını, sigortalarının geç yapıldığını, sendikaların patron örgütü gibi davrandığını dile getirdi. Sendikalı bir metal işçisi sendika yöneticilerinin ihanetçi tutumunu örneklerle anlattı.

Toplantı sonunda Kayseri İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi seçildi. Komitede 14 işçi yer aldı. KHK’nın içinde olmayan işçilerin de aktif olarak çalışmaları gerektiği, toplantıya katılan çeşitli fabrika ve işyerlerinden işçilerin, birimlerinde Kurultay Hazırlık Komiteleri oluşturması kararlaştırıldı. Toplantıya yaklaşık 30 kişi katıldı.

Ankara’da kurultay çağrısı...

Ankara’da 30 Ocak günü gerçekleşen işçi toplantısı ile sermayenin topyekün saldırıları ve bunların karşısında sınıfın örgütlenme sorunu tartışıldı.

Toplantının ilk bölümü, sermayenin saldırılarını anlatan sunumlarla başladı. Ücret sorunundan MESS’in metal işçilerine yönelik kölelik dayatmasına, tüm işçi ve emekçileri hedefleyen torba yasasına kadar kapsamlı saldırılara değinildi. Açılış konuşmasının ardından farklı sektör ve işyerlerinden katılan öncü işçiler mücadele deneyimlerini paylaştılar.

Mücadele deneyimleri paylaşıldı...

İlk sözü, geçtiğimiz günlerde taşeronlaştırma saldırısı sonucu işten atılan **PTT işçileri** adına Cem Koray Türedi söz aldı. Türedi, PTT’de çalışan işçilerin yaşadığı temel sorunları ve 7 yıllık süreçteki gelişmeleri ana hatlarıyla ele aldı.



Ardından söz alan **Sincan Belediyesi’nden atılan bir işçi** de yaşadıkları süreci özetledi. Devamında söz alan **bir belediye işçisi**, belediyelerde şirketleşmeye işaret etti. Sözde solcu olarak gözüken CHP’li belediyelerin AKP’li belediyelerden hiçbir farkının olmadığını anlattı.

Söz alan **emekli bir metal işçisi Erkunt** örgütlenme deneyimini anlattı. Tabandan yürüten çalışmayı, Birleşik Metal’in geri tutumunu ve Türk Metal’in müdahalesini anlattı. Aynı zamanda yapılan konuşmada işyeri örgütlülüğünün önemine,

birimleşmeye, örgütlenme sürecindeki gizliliğe vb. değindi. Farklı siyasi eğilimlerden olursa dahi sınıf kimliğinin birleştiriciliğine işaret etti.

Eski bir UPS işçisi, UPS’deki çalışma koşullarını anlattı. UPS’de halen devam eden örgütlenme sürecini aktardı.

Örgütlenmenin önündeki engeller...

Toplantının ikinci bölümünde Sincan’dan metal ve tekstil işçileri, Mamak’tan emekçiler ve belediye

Küçükçekmece’de torba yasa paneli

Küçükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi’nin düzenlediği “Haklarımızı torbaya, emeğimizi zorbaya kaptırmayacağız!” panel/forumu 30 Ocak Pazar günü Sefaköy İşçi Kültür Evi’nde gerçekleştirildi.

Metal, tekstil, inşaat ve hizmet sektörlerinden yaklaşık 30 işçinin katıldığı etkinlik iki bölüm halinde gerçekleştirildi. Açılış konuşmasının ardından panel bölümüne geçildi.

Kaygısız: Saldırıları artacak

İlk bölümde söz alan Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız, torba yasanın emekçilere nasıl yansıdığı hakkında detaylı bir bilgilendirme yaptı. Torba yasa maddelerini anlatmaya geçmeden önce kıdem tazminatının gasbı, özel istihdam büroları ve bölgesel asgari ücret gibi bir dizi saldırının sınıfın karşısında durduğunu ve torba yasa saldırısının ardından bu saldırıların hızla önümüze çıkartılacağını ifade etti.

Canlı tartışmalar yürütüldü

Yasa tasarısının maddelerini ve karşımıza çıkaracağı sonuçları detaylı bir biçimde aktaran Kaygısız’ın sunumunun ardından etkinliğe kısa bir ara verildi. Aranın ardından forum kısmına geçildi. Burada söz alan işçiler oldukça canlı tartışmalar yürüttüler. İkinci bölüm başlarken yapılan konuşmada mevcut sendikal yapıların durumunun ortada olduğu söylenirken, bu anlayışı aşacak bir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



bilinç ve örgütlülükle mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı. Forum kısmında söz alan işçiler, artık harekete geçilmesi gerektiğini ve kaybedecek bir şeylerinin kalmadığını ifade ettiler. Öncü işçilerin sorumluluklarına da değinilen tartışmalarda harekete geçirilemeyen unsurların da mücadelenin bir parçası yapılabilmesi için komiteleşmenin ve taban örgütlenmeleri yaratmanın önemine vurgu yapıldı.

Kurultay çalışmasının sınıfın önünde duran saldırıları püskürtme yolunda bir hazırlık olarak değerlendirilmesi gerektiği vurgulanan tartışmalarla etkinlik sonlandırıldı.

işçileri, işçi sınıfının örgütlenme ve mücadelesinin önündeki engeller üzerine tartışmalar yürüttüler.

Önümüzdeki aylarda yapılması planlanan işçi kurultayının işlevi, misyonu üzerine yapılan tartışmaların ardından kurultay hazırlık komitesi oluşturuldu. Farklı sektör ve alanlardan işçilerin katılımı ile oluşturulan komitenin toplantısında kurultaya kadar gelişecek süreç planlandı. Bu kapsamda, PTT direnişi ve TİS kapsamında yeralan Başöz ile dayanışmanın yükseltilmesinin yanısıra, örgütlenme çağrısının yaygın bir şekilde yapılması, sürecin eğitim, toplantı vb. ile beslenmesi vb. öneriler yapıldı.

Adana SİDER’den etkinlik

Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER) yeni dernek binasında düzenlediği etkinlikte işçi ve emekçileri buluşturdu. 40’ı aşkın kişinin katıldığı etkinliğe organize sanayi bölgesinden, Şakırpaşa Yeni Sanayi Sitesi’nden metal, plastik, tekstil sektöründen işçiler ile Mobilyacılar Sitesi’nden işçiler ile inşaat ve tel işçileri katılım sağladı.

30 Ocak Pazar günü gerçekleştirilen etkinlikte açılış konuşmasının ardından “Geçmiş aşarak geleceği kazanacağız!” belgeselinin gösterimi yapıldı.

İşçi hareketinin durumu ve Adana’daki tabloya değinen bir konuşmada ise sermaye sınıfının işçilere yıkım getiren saldırılarında hız kesmediğinden, örgütlü bir şekilde işçi ve emekçilere saldırıldığından bahsedildi. İşçi sınıfının da sermaye sınıfının karşısında örgütlü bir güç olarak çıkması gerektiği vurgulandı.

Adana’da sınıfın örgütlülük düzeyini yükseltme amacıyla hareket eden derneğin önümüzdeki dönemde de bir yandan fabrikalarda ve sanayi bölgelerinde örgütlenme çalışmalarına ağırlık vereceğinden, diğer yandan da Adana’da öncü işçilerin ön ayak olacağı bir işçi birliğinin oluşturulması için çalışacağından bahsedildi. Konuşmada ayrıca, kampanyalarla işçi ve emekçilere seslenildiği, çeşitli araçlarla çalışmaların devam edeceği belirtilerek, işçi kurultayı hedefi anlatıldı. Tunus ve Mısır’daki halk ayaklanmalarına da değinilen konuşmada sömürücülere karşı verilen mücadele selamlandı.

Adana Numune Hastanesi’nde işten atılan taşeron sağlık işçileri adına söz alan bir işçi ise direniş sürecini aktardı. Direnişe destek vermenin önemine değindi.

Şair Levent Uğur’un, şiirlerini seslendirerek katkı sunduğu etkinlik müzik dinletisiyle devam etti. Bağlama eşliğinde söylenen türkülerin ardından söz alan bir bir tel işçisi kendi yazdığı şiiri paylaştı. Etkinliğin son konuşması Organize Sanayi Bölgesi’nde çalışan bir metal işçisi tarafından yapıldı. Konuşmada, derneğin önümüzdeki dönem çalışmaları ve sigortasız çalışmaya karşı yürütülen kampanya hakkında bilgi verildi.

Etkinlik programının bitiminden sonra derneğe katkı amaçlı emekçi kadınların hazırladıkları yiyecekler paylaşılarak sohbetle devam edildi.

Etkinliğe, DHF çalışanları ile İHD ve ODAK temsilcileri de katılım sağladı.

Ümraniye’de kurultay çalışmaları

Ümraniye’de sınıf devrimcileri, “Haklarımızı ve geleceğimizi savunmak için örgütlenelim!” çağrısı ile bölgede işçi ve emekçilere seslenmeye devam ediyorlar.

Fabrika ve havzalarda örgütlü mücadelenin önündeki engelleri aşmak, bölgede sınıfın örgütlülüğünü güçlendirmek amacıyla Nisan ayında gerçekleştirilecek 3. Ümraniye İşçi Kurultayı hazırlık çalışmalarını sürdürüyorlar. Bu çerçevede, bölgede

bulunan fabrikalara; bildiri, bülten ve afişlerle ulaşılarak, fabrika komitelerinde örgütlenme çağrısı yapılıyor. İşçiler, 3. Ümraniye İşçi Kurultayı’nı birlikte tartışmaya, birlikte örgütlemeye davet ediliyor. 28 Ocak günü bu amaçla bölgedeki bazı fabrikalarda, “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütleniyoruz! 3. Ümraniye İşçi Kurultayını birlikte tartışıyoruz!” yazılı davetiyelerin dağıtımı yapıldı.

Fabrikalarda işçilerle, kurultay üstüne konuşmalar gerçekleştirildi. Birleşik Metal’de örgütlü olan, yaptıkları eylemlerle “Greve hazır olduklarını” ifade eden ABB işçileri, kurultay örgütlenme çağrısına ve dağıtılan bildirilere ilgiyle yaklaşırken, yapılan sohbetlerde, MESS’e karşı mücadele kararlılıklarını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Kayseri – Ankara – Adana – İstanbul



BDSP çalışmalarından...



29 Ocak 2011 | Adana

gerçekleştirildi. İşçilerin tepkileri oldukça olumluydu. İşçiler dağıtımların anlamlı olduğunu belirttiler.

Mamak

1 Şubat günü BDSP’nin torba yasa afişleri işçilerin geçiş noktalarında ve otobüs duraklarında kullanıldı.

Esenyurt

Torba yasa ve PTT direnişiyle dayanışma afişleri Esenyurt merkez, Balıkyolu, Talatpaşa, Kıracı gibi işçilerin yoğun olarak kullandığı güzergâhlara yapıldı. Afişler yapıldıktan bir gün sonra boyama, yırtma gibi yöntemlerle saldırıya uğradı.

Ümraniye

BDSP afişleri yaygın bir biçimde yapılırken OSİM-DER imzalı “Haklarımız ve geleceğimiz için torba yasaya geçit vermeyelim” başlıklı bildirilerin dağıtımı İMES A Kapısı’nda ve fabrikalarda yapıldı.

Adana

SİDER “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye” kampanyasını 29 Ocak günü yapılan basın açıklamasıyla başlattı. Kültür Sokak önünde başlayan eylemde, Türkiye’de 10 milyonun üzerinde insanın kayıt dışı çalıştığı, çalışabilen nüfusun yarısının sigortasız ve güvenceden yoksun olduğu belirtildi. Adana’da can alıcı bir sorun olan sigortasız çalışmaya karşı başlatılan kampanya ve hedefleri anlatıldı.

Açıklamada sigortasız çalışmaya dur demenin, herkese güvenceli iş, insanca çalışma koşulları sağlamanın biricik yolunun işçi sınıfının örgütlü, birleşik mücadelesi olduğu vurgulanarak sigortasızlığa, güvencesiz çalışmaya karşı tüm işçilere sesini yükseltme çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasında ayrıca, Tunus’tan sonra Mısır’da da yoksullaşan, işsizliğe ve geleceksizliğe itilen emekçilerin bu adaletsizliğin hesabını sormak için sokaklara çıktıklarına dikkat çekilerek, Tunus ve Mısır halkının verdiği haklı mücadele selamlandı.

Basın açıklamasının ardından imza standı açılarak işçi ve emekçilerden imza toplandı. Ajitasyon konuşmalarıyla işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapıldı. Stantta pek çok emekçiyle konunun önemi üzerine sohbet edildi. Ayrıca Adana İşçi Bülteni’nin dağıtımı gerçekleştirildi. Havanın yağmurlu olması nedeniyle ancak bir saat kadar açık kalan stantta 200’ü aşkın imza toplandı.

Pendik ve Tuzla

“Haklarımız ve geleceğimiz için Torba Yasa’ya geçit yok!” ve “PTT işçileri hakları ve geleceği için direniyor! Sınıf dayanışmasını yükseltelim “ yazılı BDSP afişleri Pendik ve Tuzla’da yaygın olarak kullandı. Pendik Esenyalı Ahmet Yesevi Mahallesi’nde ana caddeler ve ara sokaklarda yaygın afişleme yapan BDSP’liler işçi ve emekçi kitleleri PTT işçileriyle dayanışmaya ve torba yasaya geçit vermemeye çağırdı.

Tuzla tersanelerinde E-5 güzergahı boyunca yaygın afişleme gerçekleştirildi. İçmeler İstasyonu’nun bulunduğu köprü, İçmeler 1. köprü, İçmeler merkez köprü ve Aydıntepe İstasyonu’na BDSP afişleri yapıldı. Ayrıca tersanelerde yaygın yazılamalar yapıldı. “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye / BDSP” şiarının yanısıra torba yasa karşıtı bir çok yazılama yapıldı.

Yazılamaların bir çoğu kısa sürede sermaye uşaklarının saldırısına uğradı ve üstleri boyandı.

Ramzey’de örgütlenme çağrısı

Tuzla Tepeören’de kurulu bulunan Ramzey Motorsiklet fabrikasında çalışan işçilere seslenen BDSP’liler fabrikadaki sorunları işleyen ve işçileri komiteler kurmaya, örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağıran bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler.

Yüzlerce işçinin çalıştığı ve sömürünün çok ağır olduğu Ramzey fabrikasında dağıtım sırasında işçilerle yaşadıkları sorunlarla ilgili sohbetler

Ortadoğu'da halklar ayakta... Diktatörler ve efendileri korkuyor

Mısır'da büyük



Zorba rejimin sembolleri hedef alındı

Parlamento, Dışişleri Bakanlığı, devlet televizyonu, İçişleri Bakanlığı gibi rejimin simgesi olan binalarının işgal edilmesi, ancak ordunun himayesi ile önlenemedi. Ancak hakim partinin genel merkezi, emniyet müdürlükleri, istihbarat merkezleri, polis karakolları, polis merkezleri ve araçları yakılarak tahrip edildi. Bu arada polise gaz bombası taşıyan araçların bir kısmını ele geçiren emekçiler, gaz bombalarını kolluk kuvvetlerine karşı kullandılar.

Emniyet müdürlükleri ve istihbarat güçlerine ait bina ve merkezlerin hedef seçilmesi bir tesadüf değil. Zira bu binalar, halkın hafızasında işkence ve cinayetlerle özdeşleşmiş durumdadır. Zorba rejimlerin hakim olduğu tüm ülkelerde olduğu gibi, Mısır'da da polis ve istihbarat işkence, cinayet, yolsuzluk, rüşvet, yağma ve diğer kirli işlerin merkezi durumundadır ve halk bu durumun farkındadır.

Halk Amerikancı rejimin manevralarını boşa düşürüyor

İlk açıklamasını 28 Ocak'ta gerçekleştiren diktatör Hüsnü Mübarek, çeşitli vaatlerde bulunarak, ayaklanmayı zayıflatmaya çalıştı. Ancak bu girişim alanlardaki yüzbinler tarafından anında reddedildi.

O gün ecel terleri dökmeye başlayan diktatör, ABD'deki şeflerinin yönlendirmesi ile yaptığı açıklamanın ardından ortalıktan kayboldu.

Milyonların alanlara çıktığı 1 Şubat gecesi, ABD'den gelen heyetle görüşükten sonra bir kez daha televizyondan halka seslenen Mübarek, Washington'dan gelen telkinlerle vaatlerinin çıtasını yükseltti. Bir daha aday olmayacağını ilan eden diktatör, halkın taleplerini anladığını, haklı bulduğunu ve yemin billah ederek bu uğurda çalışacağını iddia etti.

Bu manevra da alanlarda bulunan milyonlar tarafından anında reddedildi. Alanlara inen milyonlar, ne pahasına olursa olsun rejimi yıkıp, Hüsnü Mübarek ve suç ortaklarını alaşağı edeceklerini bir kez daha ilan ettiler.

Mübarek ve Washington'daki efendileri paniklediler

Mısır, ABD-İsrail ikilisi başta olmak üzere tüm emperyalist güçler için özel önem atfedilen bir ülkedir. Zira hem siyonist İsrail rejiminin hem emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki temel dayanaklarından biri olan Mısır, Arap dünyasının merkezidir aynı zamanda.

Halk ayaklanmasının bu ülkede zafer kazanmasının Arap dünyasının yanı sıra Afrika, Asya,

Mısır'da 25 Ocak'ta başlayan eylemler, "Gazap günü" ilan edilen 28 Ocak'ta ayaklanma boyutuna sıçradı. "Milyonların eylem günü" ilan edilen 1 Şubat'ta ise alanlara çıkan eylemci sayısı 8 milyona ulaştı.

Kendiliğinden başlayan halk ayaklanmasının bir haftada ulaştığı düzey, sadece Ortadoğu'da değil, dünyada bile fazla örneği olmayan büyük bir olaya işaret ediyor.

Tunus'taki ayaklanmanın Arap dünyasında yeni bir dönemin kapılarını açtığı muhakkaktı, ancak kimse bu kadar kısa sürede Mısır'daki Amerikancı zorba rejimi sarsacak bir ayaklanmanın başlamasını beklemiyordu. Dört günde ayaklanma boyutuna varan eylemlerin, 30 yıllık diktatörlüğü dönüşü olmayan bir sona doğru sürüklemesi de öngörülebilir bir durum değildi.

Mısır gençliği ile işçi ve emekçileri CIA, MOSSAD ve diğer istihbarat örgütlerini "ters köşe"ye yatırarak, ülkeleriyle ilgili tüm öngörülerini altüst ettiler.

Polis devletin acze düşmesine 10 saat yetti

"Gazap günü" ilan edilen 28 Ocak'ta Cuma namazının ardından öğlen saatlerinde başlayan eylemler, gece saat 02.00'ye kadar sürdü. "Polis ordusu"nun ortalıktan çekilmesinden saatler sonra, ordu birlikleri, 22.30 saatlerinde Kahire ve diğer kentlerin merkezine indiler. Buna rağmen yüzbinler sokakları terk etmeyerek, eylemlerini sürdürdüler.

Mısır, ekmek ve temel gıda maddelerine yapılan zamların geri alınması için 1977'de gerçekleşen "ekmek ayaklanması"ndan bu yana ilk kez bu kapsamda bir ayaklanmaya tanık oluyor. '77'dekini aşan bu ayaklanmanın Mısır tarihinde bir ilk

olduğunu da vurgulamak gerekiyor.

Göstericilere vahşice saldıran Amerikancı rejimin kolluk kuvvetleri, onlarca genci katletti. Şu ana kadar (2 Şubat) öldürülenlerin sayısının 250 civarında olduğu, yaralı sayısının 3 bine ulaştığı ve 400'e yakın kayıp olduğu bildiriliyor. Yüzlerce kişi ise tutuklandı.

Rejimin sergilediği vahşet, gençleri ve emekçileri sindirmek bir yana, daha da öfkeliendirdi. 28 Ocak'taki eylem, Mısır'da dönüşü olmayan bir yola girildiğinin ilanı oldu. Mısır ve tüm Arap dünyasında "Mısır halk devrimi" olarak adlandırılan ayaklanmanın gücü, gaddar polis rejimini tam bir acze düşürdü.

Patlayan öfke yılların birikim idi. Zira kapitalizmin yarattığı ekonomik, sosyal yıkıma ve Amerikancı zorba rejimin baskı ve terörüne karşı ayaklanan işçi sınıfının, emekçilerin, yoksulların ve bir kısım alt orta sınıfa mensup genç kuşakların tahammül sınırı aşılmıştı. Neo liberal politikalar uygulayan Amerikancı rejim, Mısır nüfusunun yarısından fazlasını yoksulluk sınırının altında, sefil bir yaşama mahkum etti.

Dört günde, "Halk düzenin yıkılmasını istiyor!" şiarını Mısır'ın dört bir yanında yükselten genç kuşakların militanlık ve gözüpekliği, onlarca yıldan beri ülkeyi sıkıyönetimle, baskı, işkence ve katliamlarla idare edenleri, 8-10 saat içerisinde, göz yaşartıcı ve gaz bombaları ile plastik mermi stokunu tüketen polis ordusunu sokaklardan çekmek zorunda bıraktı.

Kent merkezlerinden çekildikten sonra yağma, hırsızlık ve diğer kirli işlere başlayan kontra güçlerin provokasyon girişimleri, oluşturulan halk komiteleri tarafından önemli ölçüde engellendi. Bazı bölgelerde ordu ile koordineli çalışan gençler, yakaladıkları yağmacı/çapulcuların yüzde 80'inin polis veya istihbarat elemanı olduğunu, El Cezire ve uydudan yayın yapan diğer televizyon kanallarına bildirildiler.

inde!

Halk ayaklanması!



hatta Avrupa halkları üzerinde büyük etki yaratacak olması emperyalist güçleri fazlasıyla tedirgin ediyor. Bundan dolayı Mısır rejiminden tek bir açıklama bile yapılmadan önce Washington, Berlin, Paris, Londra, Roma ve Birleşmiş Milletler'in merkezi New York'tan peşpeşe açıklamalar yapılmıştır. Mısır'a gösterilen bu "ilgi", emperyalist zorbaların Mısır halkının ayaklanmasından duydukları tedirginlik ve korkunun somut göstergesi olmuştur.

Beyaz Saray'da "kriz masası"nın oluşturulması, olaylarla ilgili neredeyse her gün açıklama yapılması ve Hüsnü Mübarek'in, 28 Ocak ve 1 Şubat'ta gece yarısından sonra halka seslenmesinin hemen ardından Barack Obama'nın da açıklama yapması, Washington'da yaşanan panik hakkında fikir veriyor.

Hem Washington kaynaklı açıklamalarda hem zorba rejimin şefi Mübarek'in "halka sesleniş" konuşmasında, halk ile gençliğin toplanma ve gösteri yapma hakkından, ekonomik, sosyal, siyasal reformların yapılması gerekliliğinden, yoksullukla mücadele edileceğinden vb. söz edildi.

Ancak ne Mübarek ne Washington'daki efendileri tarafından yapılan açıklamalar ayaklanan gençliği ve emekçileri kandırabilirdi. Pek çok tanınmış Mısırlı şahsiyet açıklamaları "halkı uyuşturmak için verilen bir doz uyuşturucu" olarak değerlendirdi. Nitekim Mübarek'in açıklamasını alanlarda dinleyen onbinlerce kişi, "Halk düzenin yıkılmasını istiyor!", "Mübarek gidecek!" sloganlarıyla tepki gösterdi.

ABD'nin, Mısır halkına demokrasi ve insan hakları konusunda akıl vermeyeceğini de vurgulayan gençler, polisin attığı gaz bombalarının üzerine "Made in USA" yazarak, "ABD'nin Mısır halkına hediyesi budur!" diye tepkilerini dile getirdiler.

Kısacası ne Kahire'deki zorba rejimin manevraları ne Washington'dan yapılan papazca vaazlar, ayaklanan Mısır gençliği ile işçi ve emekçilerini



kandırabilecek niteliktedir. Yine de emperyalistler ile işbirlikçilerinin, halk ayaklanmasını kırmak için her türden kirli yola başvuracakları deneyimlerle sabittir.

Nitekim polis devletinin tetikçileri tekrar ortalıkta dolaşarak saldırılara başladılar. Buna karşın öz örgütlülüğünü yaratmaya başlayan gençler ve emekçiler, kurdukları "halk komiteleri" ile pek çok işi örgütmeye başladılar. Ayaklanan gençler ve emekçiler, yazık ki henüz kendilerine önderlik edebilecek öncü devrimci bir güçten yoksunlar. Buna karşın taleplerini gerçekleştirme konusunda kararlı olan, dahası bu uğurda ayaklanarak mücadeleye atılan bir halkın iradesini kırmak kolay bir iş değil.

Siyasi partiler ayaklanmanın peşinden sürüklendi

Görünen o ki, düzen içi muhalefet arenasında belirgin bir yeri olan Müslüman Kardeşler dahil tüm siyasi güçler ayaklanmanın peşinden sürüklendiler. Zira ortada siyasal bir önderlik olduğuna dair kayda değer veriler bulunmamaktadır.

Müslüman Kardeşler ilk günlerde eylemlere ihtiyatla yaklaşmış, hatta eylemlerle bir ilgilerinin olmadığını açıklamışlar, ikinci günü ise "bir vatandaş olarak" katıldıklarını ilan etmişlerdir. Çok hızlı gelişen hareketin ancak dördüncü gününde Müslüman Kardeşler bir "aktör" olarak ayaklanmaya katıldılar. (28 Ocak'tan sonra gençliğin ve emekçilerin kaldığı alanda hareket etmeye başlayan Müslüman Kardeşler'in ismi öne çıkmaya başladı. Buna karşın belirleyici olmaktan uzaklar.)

Benzer durum diğer burjuva partiler için de geçerlidir. Müslüman Kardeşler başta olmak üzere, tüm burjuva partiler, ayaklanmayı hakim rejimden



29 Ocak 2011 | Tahrir Meydanı

kurtulmanın bir olanağı olarak görüyorlar. Zira zorba rejim burjuva muhalefete de ağır baskı uyguluyordu. Ayaklanmanın ilk aşamasında gençler yolu düzledikten sonra ortaya çıktılar, belli tavizler koparınca, alanları terk edip karşı safa geçmeleri hiç de sürpriz olmayacaktır. Bu da ayaklanmanın lokomotif olan gençler ile emekçilerin pek çok engelle mücadele etmek zorunda kalacaklarını gösteriyor.

Mısır'ın "ikinci İran" olabileceğine dair kimi çevreler tarafından dillendirilen yorumların ise hiçbir karşılığı bulunmuyor. Zira ayaklanan genç kuşakların ezici çoğunluğunun Müslüman Kardeşler veya diğer partilerle bir bağlarının olmadığı konusunda Mısır'da tam bir mutabakatın mevcut olduğu gözleniyor. Gençlerin yer yer "Müslüman yok, hepimiz Mısırlıyız/hepimiz yoksuluz!" şiarlarını yükseltmeleri de bu saptamayı destekliyor.

Buna karşın Müslüman Kardeşler'in, ayaklanmanın yarattığı yeni durumu siyasal yaşamda daha etkin bir rol oynamanın olanağına çevirmek için şimdiden harekete geçtiklerini de vurgulamak

gerekiyor. Diğer sorunların yanısıra daha önce sözünü pek etmedikleri işsizlik, yoksulluk, toplumsal adalet, gençlerin onurlu yaşama hakkı gibi sorunları da, hemen her konuşmada öne çıkarmaya başladılar.

Bir kez daha devrimci önderlik boşluğu

Tunus'ta olduğu gibi Mısır'da ayaklanan gençlerin, işçi ve emekçilerin en temel sorunu, devrimci öncü partiden yoksun olmalarıdır. Ayaklanmayı “gençlik devrimi” olarak niteleyen Mısırlı gazeteci, siyasetçi, entelektüel, siyaset bilimci ve akademisyenler, bu devrimin kendine özgü bir olay olduğunu, önderliği ve programı olan devrimlerden farklı olduğunu dile getiriyorlar.

Buna karşın taleplerin net olduğu ve dördüncü gününün akşamında, ayaklanan gençlerin hareketin içinde “öz örgütlülükler” oluşturmaya başladığı da ifade ediliyor. Her halk hareketinin kendi öz örgütlülüğünü oluşturması gibi, Mısırlı emekçiler de öz örgütlülüklerini yaratmaya başladılar.

Kuşkusuz kitle hareketinin bağrından çıkan öz örgütlülüklerin devrimci dalganın seyri açısından büyük bir önemi vardır. Ancak bu örgütlülükler öncü devrimci parti ihtiyacının yakıcılığını ortadan kaldırmaz. Fakat öz örgütlülüklerin gelişip yaygınlaşması, aynı zamanda devrimci öncü partinin yaratılıp güçlendirilmesi açısından da önemli olanaklar yaratır.

Elbette Mısır'da da sol parti, örgüt ve demokratik kitle örgütleri bulunuyor. Ancak bu güçlerin ayaklanmada belirgin bir rol üstlendiklerini gösteren veriler bulunmuyor. Bu hareketlerin programları veya örgütsel yapıları hakkında da kayda değer bilgilere pek rastlanmıyor.

Ayaklanma süreci içinde gençliğin, var olan partiler ve halk komitelerinin dışında bağımsız bir önderlik oluşturmaya başladığı görülüyor. Tahrir Meydanı ve diğer kentlerden El Cezire, Al Alam, Rusya El Yevm gibi kanallarla canlı telefon bağlantıları kuran gençlik önderlerinin inisiyatifi, ilk günlere göre daha belirgin bir şekilde hissedilmeye başladı.

Devrimci önderlik sorunu, sol sosyalist birikim ile halk ayaklanmasının yarattığı/yaratacağı olanakların birleşmesiyle eninde sonunda aşılabacaktır. Düzen partilerine pek güvenmediği anlaşılan gençliğin oluşturduğu önderlik de, hareketin seyri içinde devrimci öncü kuvvetin oluşuma katkı sunma potansiyelleri taşımaktadır.

Mısır'da halkın yanısıra ordu da halen sokaklardadır. Yeni gelişmelere gebe olan süreç devam ediyor. Tetikçileri, çapulcuları sokaklara salan zorba rejim, emperyalistlerin de desteği ile ayakta kalmaya çalışsa da, bu konuda başarılı olma şansı son derece düşük görünüyor.

Olayların yakın gelecekteki seyrinden bağımsız olarak, Mısır'da yeni bir döneme girildiği, bu durumun Arap dünyasında geniş yankı yaratmaya başladığı ise kesindir.

Milyonların eylem günü

“Milyonların eylem günü ilan edilen 1 Şubat'ta yapılan gösterilere 8 milyon genç, işçi ve emekçi katıldı. Kahire'deki Tahrir Meydanı ve çevresinde 2 milyonu aşkın kişi toplandı. Tahrir Meydanı'ndaki eyleme işçilerin fabrika pankartlarıyla katıldığı gözlemlendi.

Kahire'nin kalabalık nüfuslu emekçi mahallelerinden Medinet Eş Şark'da 300 bini aşkın kişi toplanırken, El Mahalla El Kübra'da (tekstil işçilerinin eylemleriyle anılan sanayi bölgesi Büyük Mahalla) 250 bin kişinin katıldığı eylem, öğlen saatlerinden gece saat 22.00'ye kadar sürdü.



Ülkenin ikinci büyük kenti İskenderiye'de 2 milyonu aşkın kişinin katıldığı dev bir eylem gerçekleştirildi. Mansura kentinde ise eyleme bir milyonu aşkın kişi katıldı. Bunların yanısıra Beman Hur, Süveyş, İsmailiye ve çok sayıda kentte kitlesel eylemler yapıldı.

Mısır genelinde katılımın 8 milyon gibi muazzam bir rakama ulaşması, Amerikancı zorba rejime karşı biriken tepkinin boyutu hakkında fikir veriyor.

“Muhafif” düzen partileri safları terk ediyor

1 Şubat gecesi Hüsnü Mübarek, ardından Barack Obama tarafından yapılan açıklamalar, düzen partilerinde etkisini göstermeye başladı. Konuşmalarda, ekonomik ve siyasal reformlara, siyaset yasağının kaldırılmasına, ifade özgürlüğü alanının genişletilmesine, şeffaf seçimlerin yapılmasına vb. dair vaatler, bazı düzen partilerine yeterli göründü.

Washington patentli “Mübareksiz Mübarek rejimi” planının ilk adımı olan vaatler, düzen partilerinin bir kısmı tarafından, “talepler kabul edildi, eylemelere devam etmek için bir neden kalmadı” şeklinde özetlenebilecek yeni tutumları, ayaklanmayı sürdüren gençlik önderleri tarafından sert ifadelerle mahkûm edildi.

Beklenen ve kaçınılmaz olan bu ilk parçalanma, hareketin gelişimi açısından hayırlı olmuştur. Zira düzen partileri, halk ayaklanmasını ileriye değil, ancak geriye çekmek için çaba harcayabilirler. Bu sefiller için, katledilen gençlerin cesetlerine basarak burjuva siyaset arenasına tırmanmak, ulaşabilecekleri en ileri noktadır.

Sistemin tek “sağlam kartı” ordu

Mısır'da halk ayaklandığında, Genelkurmay Başkanı Washington'daydı. Olayların aldığı boyut üzerine ziyaretini yarıda keserek Mısır'a döndü. Tesadüf de olsa bu olay, Mısır ordusunun rejim ve emperyalist güçler açısından nerede durduğu hakkında bir fikir veriyor. Ancak ABD ile olan işbirliğine rağmen ordu, halen Mısır halkı nezdinde farklı bir yer tutmaya devam eden düzenin tek kurumu konumundadır.

Mısır ordusunun halka hiçbir zaman kurşun Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

sıkıması, ülkenin yakın tarihinde İngiltere, Fransa ve İsrail'e karşı savaşmış olması, sadece Mısır'da değil tüm Arap dünyasında derin izler bırakan Cemal Abdülnasır'ın ordu kökenli olması ve ordunun alt kademe subay ile erlerinin emekçi halkın içinden çıkması... Tüm bunlar, Mısır ordusunun halk nezdindeki “ayrıcalıklı” konumunu koruyabilmesini sağlayan temel etmenlerdir.

Polisin sokakları terk ettiği 28 Ocak akşamından beri sokaklarda bulunan ordu, henüz emekçilere dönük bir saldırıda bulunmadı. Ancak zorba rejimin tetikçileri ve çapulcular tarafından girilen provokasyonlara müdahale etmekten de geri duruyor.

1 Şubat gecesinde yeniden ortalığa salınan rejimin kontra güçleri İsmailiyye, İskenderiye ve son olarak 2 Şubat akşamı Tahrir Meydanı'nda saldırı ve tacizlere başladı. Tetikçi çapulcular, silahlı oldukları halde ordu tarafından fazlasıyla “hoşgörü” görüyorlar. Düne kadar tüm taraflar tarafından övgü gören ordu, son tutumundan dolayı anında sorgulanmaya başladı.

Ordunun bu tutumunu sürdürmesi durumunda halk nezdindeki saygınlığını koruması kolay değil. 31 Ocak akşamı ordu adına yapılan açıklamada, barışçı gösteri hakkının güvencede olduğu bildirilmiş, bu açıklama farklı taraflar nezdinde ordu lehine olan yaklaşımı daha da pekiştirmiştir. Ancak ayaklanma halinde olan emekçilerin ve gençliğin her olayı anında sorgulama eğiliminde olmaları, ordu için de geçerlidir.

2 milyon civarında olduğu söylenen “polis ordusu”nun, halk nezdindeki prestijini sıfıra indirdikten sonra sokaklardan çekilmesi, Mübarek ve çevresinin de aynı durumda olmaları, sistem ve emperyalistler için orduyu tek dayanak haline getiriyor. Buna karşın ordu Pentagon, Mübarek etrafında öbeklenen generaller ve Mısır sokaklarından gelen basınç altında bulunuyor.

Verili koşullar devam ederse, ordunun giderek daha aktif bir rol oynamaya başlaması kaçınılmaz görünüyor.

Ayaklanan Mısırlı gençler ile işçi ve emekçiler, Mübarek rejiminin kontra saldırıları, burjuva partilerinin sinsi planları, emperyalist-siyonist güçlerin baskı ve provokasyonları arasına sıkışmış görünüyor. Olayların seyri farklı mecralara evrilebilir. Buna karşın ayaklanmaya katılan milyonların kararlılığı devam ettiği sürece, karşı-devrimci güçlerin emellerine ulaşması mümkün olmayacaktır.

Tunus’la başladı, Mısır’la sürüyor!..

Ortadoğu halkları yoksulluğa ve zorbalığa karşı ayakta!

İMF-Dünya Bankası patentli neoliberal saldırılara karşı emekçilerde biriken öfke, kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçlarıyla doruğa çıktı. İşsizlik, yoksulluk, sefalet yetmiyormuş gibi uzun yıllardır devletin zorbalık ve onur kırıcı icraatlarına da maruz kalan Tunus halkı, sonunda ayaklandı. Korku duvarını yıkan emekçiler sokaklara döküldüler ve Arap dünyasında bir ilki gerçekleştirerek, diktatörü ülkeden kovdular.

İşçi sınıfı ve emekçilerin çalışma hakkından yoksun bırakılan genç kuşakları tarafından başlatılan, kısa sürede emekçilerin desteğini alarak ülkenin dört bir yanını saran Tunus halk ayaklanması, Arap ülkeleri emekçilerinin, Latin Amerika emekçilerinin meşru-militan mücadele hattından ilerlemeye başladığının somut göstergesi oldu.

Tunus’la başlayıp halen Mısır’la sürmekte olan büyük halk hareketleri, Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da artık yeni bir dönemin başladığına işaret ediyor.

İşçi sınıfının genç kuşakları kölelik zincirlerini parçalıyor!

Arap dünyasında genç nesil genel nüfusun yarısından fazlasını, yer yer üçte ikisini oluşturuyor. Küresel kapitalizmin zayıf halkaları olan Arap rejimleri, eğitilmiş ya da eğitimsiz gençliğe işsizlik, yoksulluk ve geleceksizlikten başka bir şey sunmuyor. Ekonomik baskının yanı sıra, sırtını emperyalist güç odaklarına dayayan zorba rejimler, sömürü, kölelik ve diktatörlüğe karşı sesini yükseltenlere azgınca saldırarak “istikrarı” muhafaza ediyorlardı.

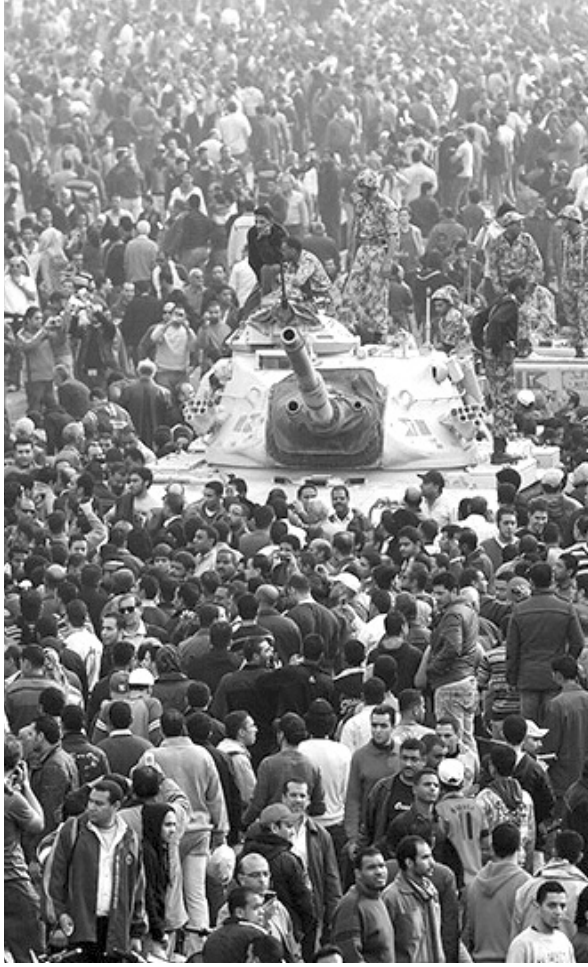
Tunuslu Muhammed Buazizi’nin işsizlik, yoksulluk ve zorbalığı bedenini ateşe vererek protesto etmesiyle başlayan eylemler, daha ilk adımda, rejimin temel dayanağı olan devletin zor aygıtına ağır bir darbe indirdi. Zira otuz yıldan beri toplumsal hareketi bu aygıtlı denetim altında tutan rejim, dört hafta gibi kısa bir sürede tam bir acze düştü.

Korku zincirlerini parçalayan işçi ve emekçiler, ölümü göze alarak diktatörlüğün üzerine yürüdüler. Sokakları işgal eden işçi sınıfının genç kuşaklarının ayaklanması, Arap halklarına eziyet eden ve batılı emperyalistler tarafından desteklenen zorba rejimler için sonun başlangıcı oldu.

Tunus halkının başarısı, hiçbir diktatörlüğün baki olmadığını, korku zincirlerini parçalayarak ayaklanan işçi ve emekçilerin önünde hiçbir gücün duramayacağını bir kez daha kanıtladı.

İflas eden sadece zorba rejimler değil, kapitalist sistemin kendisidir!

Küresel çapta uygulanan neoliberal politikaların iflası, ardından patlak veren kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı etkileri, emekçilerin genç kuşakları üzerindeki basıncı katlanılmaz hale getirdi. İflas eden yalnızca neoliberalizm değil, bizzat kapitalist



sistemin kendisidir. Sistem genç kuşaklara iş, aş, özgür ve onurlu bir yaşam sunmak olanağından artık tümüyle yoksundur.

Tunus’ta ve Mısır’da gençliği ve emekçileri ayağa kaldıran sorunlar hiç de sadece Kuzey Afrika’ya ve Ortadoğu’ya özgü değildir. Dünya genelinde emekçilerin ve emekçi sınıflara mensup gençliğin temel sorunları giderek ortaklaşmıştır. Kapitalizmin metropollerinde yer alan Fransa, İngiltere ve İtalya’nın yanı sıra Yunanistan, Portekiz ve İrlanda gibi ülkelerde yaşanan grevler, direnişler, genel grevler ve militan kitle gösterileri, sorunların küresel niteliğine işaret etmektedir.

Neoliberal saldırılar ve kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçları kuşkusuz bağımlı ülkelerde daha derinden hissediliyor. Bu ülkelerde rejimler esas olarak polis devletine dayandığı için, ekonomik ve sosyal yıkımı siyasal planda sistemli baskı ve zorbalık tamamlıyor. Emperyalistlerin bu ülkelere milyarlarca avroluk “kurtarma” fonları akıtmaları da söz konusu değil. Bu olgu, bağımlı ülkelerde biriken devrimci enerjinin akacak kanal bulduğunda açığa çıkmasını kaçınılmaz kılıyor. Tunus’ta işçi sınıfının genç kuşakları ile emekçilerin ayaklanarak diktatörü defetmesi, ardından Mısır’ın aynı yoldan yürümesi bunun göstergesi olmuştur.

Arap halkları Tunus işçi ve emekçilerinin açtığı yoldan ilerliyor

Arap halkları 22 ülkeye bölünmüş olsa da kendine özgü bir iletişim ve etkileşim içindedirler.

Filistin sorunu, rejimlerin olmasa da, 360 milyonluk Arap halklarının ezici çoğunluğunun da sorunu kabul ediliyor. Bu etkileşim, tel örgüler yerinde kalsa da, kritik olaylarda sınırları ortadan kaldırıyor. Bu olgu, Tunus’taki halk ayaklanmasının neden tarihsel bir önem taşıdığına da açıklık getiriyor.

Ayaklanmanın bir diğer önemli boyutu, son 30 yıldır diktatörlük ve dinci gericilikle anılan bir bölgede gerçekleşmiş olmasıdır. Emperyalist güçlerin bölgeye biçtiği “deli gömleği”ni paramparça eden ayaklanma, Ortadoğu’da önümüzdeki sürece sınıf mücadelelerinin damgasını vuracağını göstermektedir. Arap dünyasında yeni bir dönemin başladığına dair yapılan vurgunun özü bunu anlatıyor.

Tunus’un ardından Cezayir, Mısır, Yemen, henüz yaygın olmasa da Ürdün ve Sudan’da da işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk ve polis devletine karşı, özgür ve onurlu bir yaşam talebiyle sokaklara dökülen işçi ve emekçiler, Arap halkları arasındaki etkileşimin ne kadar güçlü ve dolaysız olduğunun somut göstergesi olmuştur.

Arap dünyasının bambaşka bir görünüm almasını sağlayan olayların ikinci önemli halkası, Tunus yolundan ilerleyen Mısırlı emekçilerin de ayağa kalkmış olmasıdır.

Mısır, bölgede çok özel konumu olan bir ülkedir: İlk, Akdeniz’i Kızıldeniz üzerinden Hint Okyanusu’na bağlayan Süveyş kanalını denetleyen bir ülke; ikincisi, Arap dünyasının en etkili ülkesi; üçüncüsü, Ortadoğu halklarının baş düşmanı olan ABD-İsrail ikilisine pervasızca hizmet eden işbirlikçisi bir rejim tarafından yönetiliyor.

Büyük önem taşıyan bu hususlardan dolayı, Mısır’daki Amerikancı rejimin yıkılması halinde -ki vahşi devlet terörü ve katliamlara rağmen, sokaklara çıkan yüzbinlerin kararlı duruşu, zorba rejimin son günlerini yaşadığına işaret ediyor- emperyalist-siyonist güçler için tam bir kabus, dünyanın işçi ve emekçileri için ise yeni bir umut kaynağı olacaktır. Böyle bir olayın Arap halklarında yaratacağı yankının muazzam olacağından ise kuşku duyulmamalıdır.

Arap halklarının ayaklanması emperyalist merkezlerde korku yarattı

Tunus halkının ayaklanmasından pek etkilenmiş görünmeyen emperyalist güç odakları, Mısır halkının sokakları işgal etmesiyle birlikte kaygılanmaya başladılar. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, peşpeşe açıklamalar yaparak, Mısır’daki işbirlikçilerine direktif vermeye başladı. Yanısıra İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya gibi emperyalist devletlerin Dışişleri Bakanları da benzer açıklamalar yaparak, Mısır’daki olayların büyümesinden duydukları korkuyu yansıttılar.

Bu korku yersiz değildir. Zira Mısır’daki gerici rejimi yıkacak bir ayaklanma bölge ve dünyada derin etkiler yapmakla kalmayacak, yanı sıra dinci gericiği kullanarak Ortadoğu halklarıyla oynama ya da onları kapitalizmin metropollerindeki emekçiler nezdinde “şeytanlaştırma” dönemi de kapanmış

olacaktır.

Artık Ortadoğu, sınıf çatışmalarının üstünü örtmek amacıyla kullanılan olayların merkezi değil, sınıf çatışmalarının halk ayaklanmaları boyutuna vardığı bir bölge olarak dünya işçi ve emekçilerine örnek olan bir merkez olacaktır. Emperyalist güç odaklarını korkutan da, olayların böyle bir seyir izleme eğiliminin farkına varmış olmalarıdır.

Hareket devrimci öncü partisini er veya geç yaracaktır

Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da başlayan yeni süreç karmaşık, çalkantılı, çatışmalı bir seyir izleyecektir. Emperyalistler ile bölgedeki işbirlikçileri hareketi hedefinden saptırmanın, dahası kokuşmuş rejimleri reforme edip güçlendirmenin olanağı haline getirmenin yollarını arıyorlar. Bu gerici manevralar, hem halk kitlelerinin sisteme karşı biriken öfkesini kontrol altında tutmayı, hem de yozlaşmış rejimlere yeni bir imajla yola devam etme zemini hazırlamayı hedefliyor.

Bu gerici planların uygulanma şansının oldukça düşük olduğunu belirtmek gerekir. Zira emperyalist-siyonist güçlerden zaten nefret eden Ortadoğu halkları, artık işsizlik, yoksulluk ve sefaletle karşı da ayağa kalkmış bulunuyorlar. Dolayısıyla sadece iş ve aş değil, aynı zamanda özgür ve onurlu bir yaşam da talep eden emekçi kitleleri, özellikle de onların genç kuşaklarını sahte vaatlerle oyalamak artık kolay değil. Bu dünyada insanca çalışma koşulları ve onurlu bir yaşam uğruna ayaklanan halkları, “öteki dünyanın cenneti” ile avutmak da artık eskisi kadar kolay olmayacak.

Ayağa kalkan emekçi kitlelerin halen en büyük handikapları, devrimci bir önderlikten yoksun olmalarıdır. Devrimci bir partinin öncülüğü olmadan sorunlara köklü çözümler üretecek zaferlere ulaşmak mümkün değildir. Eylem içindeki kitlelerin bunun henüz fazlaca farkında olmamaları da zaafiyetin bir başka boyutudur.

Devrimci bir önderlikten

yoksunluk halen hareketin en temel eksikliği olsa da, ayağa kalkan kitlelerin kısa sürede bilinç sıçramaları yaşadığı gözönüne alındığında, mücadele içinde bunu bir ölçüde giderecek birikimlerin oluşacağı da bir gerçektir.

Arap dünyasında yaşanan gelişmeler, işçi ve emekçilerin öngörülemez bir zamanda ayağa kalkmalarının mümkün olduğunu bir kez daha göstermiştir. Bu olgu, işçi sınıfının illegal, ihtilalcı devrimci öncü partisini inatla örgütlemenin, geliştirip güçlendirmenin taşıdığı hayati önemi, bu son olaylar üzerinden ayrıca kanıtlamıştır.

Enternasyonal dayanışmayı yükseltme görevi ihmal edilmemelidir!

Onlarca yıldan beri emperyalist-siyonist kuşatma ve zorba rejimlerin baskısına maruz kalan Arap halklarının ayağa kalkması, enternasyonal dayanışmanın önemini bir kat daha arttırmıştır. Eylemli dayanışma ile mücadeleden süzülen her tür bilgi, birikim ve deneyimlerin karşılıklı olarak aktarılması, henüz yeni başlayan sürecin ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

Arap dünyasındaki hareket kuşku yok ki Ortadoğu’nun bir parçası olan Türkiye işçi sınıfı, emekçileri ve gençliği için de esin kaynağı olacaktır. Bu durum ayaklanan Arap halklarıyla enternasyonal dayanışma görevini daha da anlamlı ve yakıcı hale getirmektedir.

28 Ocak 2011

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)



İsyan ruhu tersanelere taşındı

TİB-DER üyeleri 2 Şubat günü bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. Aydıntepe İstasyonu ve Tuzla Gemi tersanesi önünde “Tunus’tan, Mısır’a... Arap halkları sömürü ve köleliğe karşı ayakta! Diktatörler yenilecek, işçi sınıfı kazanacak / TİB-DER” bildirilerini iki ayrı noktada tersane işçilerine ulaştırdı. Birçok işçiyle Kuzey Afrika ve Ortadoğu’daki gelişmeler üzerine sohbet edildi.

1 Şubat günü ise Tuzla tersanelerinde iki ayrı

noktada bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. “Haklarımız ve geleceğimiz için torba yasaya geçit yok! / TİB-DER” bildirileri Tuzla Gemi tersanesi önünde ve Aydıntepe İstasyonu’nda dağıtıldı. İçmeler ve Aydıntepe arasındaki hatta ve ara sokaklara yasa karşıtı yaygın yazılamalar yapıldı. “Torba yasaya hayır!” ve “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye” yazılamalarıyla duvarlar donatıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yemen’de onbinler sokaklarda

İşsizlik ve yoksulluğa karşı isyan ederek sokakları kuşatan Tunuslu emekçilerin mücadelesi, bölgedeki diğer sınıf kardeşlerine de örnek olmaya devam ediyor. Cezayir, Ürdün, Mısır gibi birçok ülkede ardı ardına kitlesel ve militan gösteriler yaşanırken, bölge Yemen’deki emekçilerin eylemleriyle ısınmaya devam ediyor.

27 Ocak günü başkent Sana’da 16 bini aşkın kişi, 1978’den beri iktidarda olan Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih’in istifasını isteyerek eylem yaptı. Muhalefet partilerinin bir süredir artan yoksulluk ve siyasi baskılara karşı gösteri çağrısında bulunduğu Yemen’de alanlara çıkan emekçiler, gelecek ve özgürlük taleplerini dile getirip “Tunus Devlet Başkanı 23 yıl sonra gitti, Yemen’de 30 yıl yeter!”, “Yeni göreve hayır, iktidarın babadan oğula geçmesine hayır!” ve “Artık değişim zamanı!” sloganlarını attı. Emekçiler eylemin birleşme noktasına gelinceye dek başkentten dört bir yanında ana caddeleri trafiğe kapattı.

Emekçilerin öfkeli kalabalıklar halinde sokakları doldurduğu Yemen’de Ali Abdullah Salih Eylül 2006’da 7 yıllığına devlet Başkanı seçilmişti. Parlamentoda bugünlerde görüşülen anayasa değişiklik paketine göre, ülkede şu an iktidarda bulunan devlet başkanına ömür boyu görev yapma hakkının tanınması amaçlanıyor. Emekçiler söz konusu düzenlemeyle gerici rejimin daha da derinleştirileceğini düşünerek tepkilerini arttırıyorlar.

Yemen’de emekçiler kapitalizmin dizginsiz sömürsünü de yaşıyorlar. 23 milyonluk Yemen nüfusunun yaklaşık yarısının günde 2 dolarlık bir gelirle geçinmeye çalıştığı ifade ediliyor. Yemen nüfusunu 8 milyona yakınının ise kronik açlık çektiği belirtiliyor.

Yemen’de “Mısır ve Tunus” telaşı

Bölgedeki gerici iktidarlar çeşitli önlemlerle emekçilerin öfkesini bastırmaya çalışıyor. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad, halka reform sözü vermiş, haftalardır protestoların görüldüğü Ürdün’de Kral Abdullah hükümeti görevden almıştı.

2 Şubat günü ise Yemen’den bir açıklama geldi. Yemen’in görev süresi 2013 yılında dolan Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih, bu tarihten sonra devlet başkanlığına aday olmayacağını ve yönetimi oğluna bırakmayacağını söyledi.

Sıra Sudan halkında

Dinci gerici Sudan rejiminin şefi ve sicili kanlı devlet başkanı Ömer El Beşir’in istifasını isteyen Sudan halkı 31 Ocak günü yaygın kitle gösterileri düzenledi.

Başkent Hartum’un ikiz şehri Omdurman’da El Beşir yönetimini protesto eden göstericiler polisle çatıştı.

Darfur’da meydana gelen katliamlarla ilgili olarak el Beşir’i suçlu bulan Uluslararası Ceza Mahkemesi Başyargıcı Luis Moreno-Ocampo’yu kastederek, “Ocampo doğru söylüyor” sloganları atan göstericiler ayrıca “Zafere kadar devrim” sloganlarıyla yürüdü.

Sudan’da medyaya uygulanan sansür nedeniyle Mısır ve Tunus’takiler kadar yankı getirmeyen gösteriler sırasında onlarca kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Tunus'ta kritik süreç devam ediyor

Arap halklarına eziyet eden zorba rejimlerin ölüm çanını çalan Tunus'taki halk ayaklanmasının etkisi, kısa sürede Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da etkisini gösterdi.

Diktatörün 14 Ocak'ta Tunus'tan kaçmasından sadece 11 gün sonra Mısır'da patlak veren hareket, dördüncü gününde ayaklanma boyutuna sıçradı. 10 milyonluk Tunus, Arap dünyasının merkezi, 85 milyonluk Mısır'daki ayaklanmadan dolayı ikinci plana düştü.

Olayların beklenenden hızlı gelişmesi, fiilen böyle bir sonuç yaratmış olsa da, Tunus'ta halen çok önemli bir dönem yaşanıyor. Diktatörü kovduktan sonra diktatörlüğü de yıkmak isteyen gençlik, işçi sınıfı ve emekçiler halen ayakta. Zira ayaklanma, diktatörün kaçmasını sağlamış olsa da, onlarca yıldan beri kurumsallaştırılan polis devletini dağıtmak gibi zorlu bir görevle karşı karşıya bulunuyor.

Diktatörlük aygıtı dağıtılabilmiş değil

El Cezire televizyonu üzerindeki yasağın kalkması, Tunuslu işçi, emekçi ve gençlere, Mısır'daki ayaklanmayı yakından izleme olanağı sağladı. Belirgin bir şekilde politikleşen Tunus halkı, Mısır'daki ayaklanmanın başarısının kendilerini de yakından ilgilendirdiğinin farkındadır. Zira diktatör kovulmuş olsa da, diktatörlükle mücadele devam ediyor.

Diktatör Bin Ali'nin suç ortakları ile iktidardan alacakları pay karşılığında bunlarla işbirliği yapan bazı burjuva partiler, iki haftada üç kere “geçici hükümet” kurduklarını ilan ettiler. Ancak halen işleyebilen bir hükümet kurabilmiş değiller. Zira son ilan edilen hükümette, Başbakan Gannuşi dışında eski siyasetçi olmamasına rağmen işçi ve emekçilerin sokakları terk etmemesi, emperyalistlerin desteğini de alan gerici güçlerin hedeflerine ulaşmasını engelliyor.

Bu arada 14 Ocak Cephesi adı altında birleşen sol, sosyalist, ulusalcı parti ve örgütlerin muhalefeti de, Gannuşi ile işbirlikçilerini zorluyor. Ancak kademeli bir şekilde geri adım atmasına rağmen, diktatörlük aygıtını korumaya çalışan Bin Ali artıkları halen etkin konumdalar.

Nitekim 31 Ocak akşamı El Cezire'de canlı yayına katılan Tunus İşçileri Komünist Partisi (TİKP) liderlerinden Hama Hammami de, diktatörün kovulduğunu ancak diktatörlüğün, siyasi polis başta olmak üzere tüm kurumlarıyla halen işbaşında olduğunu vurguladı.

Kasaba'dan başkent Tunus'a gelerek meclis önünde Gannuşi'nin istifası talebiyle kamp kurarak eylem yapan emekçilere, polisin, İsrail yapımı gaz bombalarıyla vahşice saldırdığına dikkat çeken Hammami, bu icraatlara imza atan Gannuşi başkanlığındaki hükümeti reddettiklerini ifade etti. Başbakanın yanısıra hükümette yer alan teknokratların da Fransa'daki sağcı partilerle işbirliği yaptıklarını ifade eden Hammami, söz konusu kişilerin Bin Ali diktatörlüğünün memurları olduklarını belirtti. Tunus halkının diktatörlüğü yıkmak için mücadeleye devam ettiğini belirten Hammami, bu mücadelenin kararlılıkla sürdürülmesi gerektiğini vurguladı.

İlk günlerde bürosunda bir grup polisin saldırısına maruz kalan yeni İçişleri Bakanı Ferhat El Rachi, bazı polis şefleri hakkında soruşturma açtırsa da, Bin Ali yakınlarından otuzu aşkın kişi tutuklansa da sorunun özü değişmiyor. Yeni bakan El Rachi bile eskiye dönüş için çaba harcayanlar olduğunu kabul



ediyor.

Londra'dan Tunus'a dönen dinci El Nahda lideri Gannuşi, AKP'yi örnek aldıklarını açıkladı. Bu yaklaşım, eski rejim karşıtı olan El Nahda'nın da, yakında halk hareketini destekleyenler safına katılmasının kaçınılmaz olduğunun göstergesidir.

Bu tablo, burjuvazinin kolay yoldan iktidardan vazgeçmeyeceğini, dolayısıyla Tunus'ta sınıf çatışmalarının halen kritik bir süreç içinde olduğuna işaret ediyor.

Diktatörlük aygıtını parçalamak için mücadeleye devam...

Kuruluşunda parti olarak TİKP'nin, kişi olarak Hama Hammami'nin özel bir rol oynadığı belirtilen 14 Ocak Cephesi, kuruluş bildirgesinde ayaklanmayı sonuçlarına vardırarak için mücadele edeceğini ilan etti.

TİKP ile birlikte solcu, ulusalcı 8 parti ve örgütten oluşan 14 Ocak Cephesi, Tunuslu işçileri, emekçileri ve gençleri, acil talepler uğruna mücadeleye çağırdı.

İleri talepler formüle eden Cephe'nin iç uyumu, mücadele kararlılığı ve ayaklanan gençleri, işçi ve emekçileri formüle edilen taleplerin gerçekleştirilmesi için seferber edip etmeyeceği önümüzdeki günlerde belli olacak.

Cephe'nin bileşiminde burjuva ulusalcı güçlerin belirgin varlığı, ilan edilen hedeflere ulaşmayı zorlaştıran bir etken olarak değerlendirilebilir.

Halkın zaferini iç ve dış düşmanlara karşı koruyacağını açıklayan 14 Ocak Cephesi, devrimin hedeflerinin gerçekleştirilmesi için halkla birlikte, mücadele edeceğini açıkladı.

Acil görevlerini/taleplerini açıklayan 14 Ocak Cephesi'nin temel talepleri, genel hatlarıyla şöyle sıralanıyor;

“Gannuşi hükümetini veya eski rejimi sembolize eden diğer tüm hükümetleri yıkmak...

Eski rejimin partisi RCD'yi dağıtmak, bu partinin binalarına, mülklerine ve banka hesaplarına haciz koymak...

Eski rejimin politik yapısını parçalamak; bir yıllık süreyi geçmemek kaydıyla, anayasanın oluşturulması için seçimlere gitmek; yeni demokratik bir anayasayı ve halkın 2005'teki Anayasası'nın ilk maddelerini garanti

edecek yeni bir yönetim için mücadele etmek...

Siyasi güvenlik/polis aygıtını dağıtmak, insan haklarına ve yasalara saygılı yeni bir güvenlik politikası oluşturmak...

Halkın parasını çalan, rüşvet aldıkları veya kamu mülkünü/işletmelerini yağmaladıkları kanıtlanan kişileri yargılamak...

Baskı, hapse atma, işkence ve katliam gibi suçları, doğrudan veya emir vererek işleyenlerden hesap sormak...

Bin Ali ailesi, yakınları ve işbirlikçilerinin, halkın ve devletin birikimlerini yağmalayarak biriktirdikleri serveti kamulaştırmak...

İşsizler için iş imkanları yaratmak, işsizlik fonu oluşturmak, eğitim ve sağlık hizmeti sunacak bir sosyal güvenlik sistemi kurmak ve gündelikçi işçilerin satın alım gücünü arttıracak acil önlemler almak...

Yaşamsal önem taşıyan/stratejik konumdaki sektörleri devlet kontrolüne almak, özelleştirilen şirketleri kamulaştırmak ve neoliberal kapitalist yaklaşımla yolları ayırmış ekonomik ve sosyal politika izleyerek, halka hizmet edecek yeni bir ulusal ekonomi inşa etmek...”(*)

Henüz anti-kapitalist bir program olmayan bu acil taleplerin hayata geçirilebilmesi, Tunus'ta önümüzdeki dönemde sınıflar mücadelesinin seyrine bağlı olacaktır.

Tunuslu işçi ve emekçilerin politize ve halen eylem halinde olmaları, dahası diktatörü kovmanın özgüveni içinde olmaları, 14 Ocak Cephesi için büyük bir şanstır. Bununla birlikte, olası bir yalpalamada gerici güçlerin karşı saldırıya geçeceklerinden de kuşku duymamak gerek.

Henüz bir devrim programı olmasa da, bu hedeflerin hayata geçirilmesi, Tunus özgülünde önemli bir kazanım anlamına gelecektir. Sonrası ise, devrimi sonuçlarına götürecektir, yani kapitalizmle köklü hesaplaşmaya gidecek devrimci bir önderlik ve programdır. Tunuslu emekçilerin kazanımların güvence altına almanın yolu da buradan geçiyor.

(*) (14 Ocak Cephesi kuruluş bildirgesi/ 30 Ocak 2011 Tunus/ Çeviri - 5deniz.org). Çeviri, metnin anlaşılmasını zorlaştırdığı için, alıntılar, özüne sadık kalınarak yeniden düzenlenmiştir.

İhtilalin ruhu Arap coğrafyasını sarıyor / 1

Mısır'da isyan ve ayaklanma

Volkan Yaraşır

*“İtaat sona ererse efendilik de sona erer”
Max Stirner*

Tunus ayaklanması, çeyrek asırdan fazla Arap coğrafyasında oluşturulan statükoları parçaladı ve yıkıcı etkiler yarattı. Emperyalizme tam bir uşaklık, kölelik ve işbirlikçilikle simgelenen bu statüko, Arap halkları için diktatörlük, açlık, sefalet, yoksulluk anlamına geldi.

Uzun yıllar Arap coğrafyasına sessizlik hakim oldu. Öfke ve kin uzun yıllar birikti. Tunus ayaklanması bu yıkıcı birikimin patlamasını ifade etti. Bir politik devrim potansiyeli taşıyan ayaklanma, önce Cezayir ve kısa bir zaman sonra Mısır'ı sardı. Her gelişme kendi dalgasını yaratarak Lübnan'dan Yemen'e, Ürdün'den Umman'a, Suudi Arabistan'dan Suriye'ye kadar etkisini gösterdi, gösteriyor.

Tunus ayaklanması en başta bu yönüyle yakın dönem Arap halkları tarihinde bir moment olarak öne çıktı. Yeni bir tarihsel dönemin başlangıcını işaretledi.

Bu süreçte; devrimin ve isyanın o muhteşem, yenileyen, ruhları ayaklandıran gücü ve kudreti ortaya çıktı. Kitlelerin isyan dalgası içinde yeniden doğuşu, ayağa kalkışı ve tarih yapışı bütün çıplaklığıyla kendini gösterdi. Üst sınıfların çözümsüzlüğü ve asalaklığına karşın, alt sınıfların başta proletaryanın yaratıcı zenginliği ve yıkıcı gücü hissedildi.

Tunus'ta ve Mısır'da isyanın içinde kurulan çeşitli özyönetim organları bunun en somut göstergeleri oldu. Kendilerine doğrultulmuş namlulara çıplak bedenleriyle korkusuzca yürüyen onbinler birkaç gün içinde çeyrek asırlık diktatörlükleri alaşağı etti. Bu kitle hareketlerinin gücünün ve kudretinin ifadesiydi. Alt sınıfların muktedir olma becerisiydi.

Tunus ayaklanması Arap halklarına yol gösterdi ve umut verdi. İnternet üzerinden sosyal

paylaşım sitelerininin yanısıra El Cezire gibi yayın organları iletişimi sağlama, yaygınlaştırma ve hızlı koordine olma imkanını sağladı. Sansür ve dezenformasyon politikaları boşa çıkarıldı. Tunus ayaklanması Arap halklarının içinde bulunduğu olağanüstü olumsuz koşulların altını bir kez daha çizdi. Her ne kadar Arap coğrafyasında dünyadaki doğal kaynakların yüzde 45'inin, petrol rezervlerinin yüzde 58'inin, doğalgaz rezervlerinin yüzde 30'unun bulunmasına rağmen Arap halkları kronik yoksulluk, işsizlik ve sefalet içinde yaşıyor.

Arap Birliği ve Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nın hazırladığı rapora göre; Yakındoğu ve Ortadoğu'da 22 Arap ülkesinde 140 milyon kişi yoksulluk sınırında yaşıyor. Arap nüfusunun yüzde 19'u ise günlük 2 doların altında bir gelirle yaşamını sürdürüyor. 22 Arap ülkesinin toplam nüfusu 280 milyondur. Arap Birliği üyesi bu 22 ülkenin toplam GSMH ise İspanya'nın GSMH'sından daha azdır.

Arap ülkelerinde işsizlik oranı resmi rakamlara göre yüzde 15 ama gerçek işsizlik oranı yüzde 20'nin üzerine çıkmış durumda. Özellikle genç işsizlerin oranı tüm ülkelerde çok yüksek. Ayrıca 65 milyon Arap okuma yazma bilmiyor. Kadınlar içinde bu oran daha vahim. Her üç Arap kadınından ikisi hiçbir düzeyde formal eğitimden geçmiş değil. Bu tablo Arap halklarının çıplak yoksulluğunu ve sefaletini ortaya koyuyor. Bir başka anlamda on yıllar içinde birikmiş öfke ve kinini işaretliyor.

Tunus “devrimi” bu kini ve öfkeyi, kısacası “Arap İhtilali”ni simgeledi. Ya da “Arap İhtilali” kendini Tunus “devrimi”nde biçimlendirdi.

Yönetenlerin artık yönetemez,
yönetilenlerin de artık

yönetilemez olduğu devrim günlerinin etkisi Yemen'den Ürdün'e, Filistin'den Mısır'a kadar yayıldı. Arap halklarına yönelik uzun yıllardan beri uygulanan segregasyon ve diskriminasyon politikası kitlelerin görkemli ayağa kalkışıyla parçalandı. Sol içinde de etkili olan oryantalist eğilimler iflas etti. Sessiz, biat eden ve köle ruhlu olduğu iddia edilen Arap halkları isyan ve devrim günleri içinde yeniden ayağa kalktı. “Unutanlara” halkların yaratıcı ve yıkıcı gücünü hatırlattı. Devrimi işaretledi. İsyanın erdemini muazzam yenileme gücünü ve “sıradan insanın” tarih yapışını simgeledi.

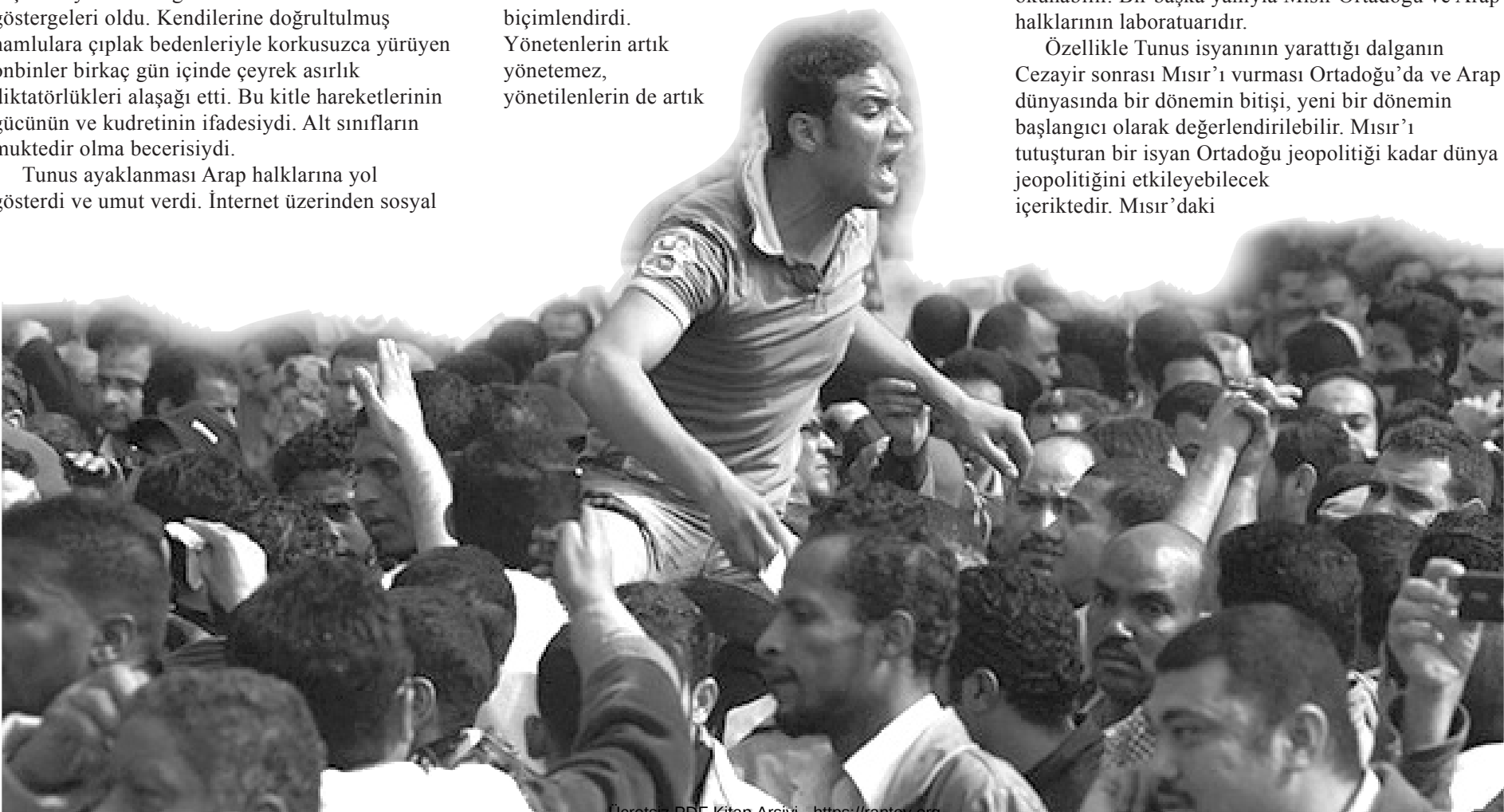
Bugün Tunus'ta ve Mısır'da “sıradan insanlar” tarih yapıyor. Bugün Tunus ve Mısır'da yaşananlar gerçek bir sınıf mücadelesidir. Alt sınıfların, başta işçi sınıfının, yoksulların, ezilenlerin kendi kaderlerini ellerine alma çabasıdır. Oscar Wilde “tarihi okumuş olan herkesin gözünde itaatsizlik bir insanın ilk erdemidir” der ve devam eder. “İlerleme itaatsizlik sayesinde olur, itaatsizlik sayesinde ve isyan sayesinde ileriye gideriz.”

Tunus ve Mısır'da halklar itaatsizlik ve isyanla kuşanıyor. Özgürlüğü avuçlarının içine alarak sokakları ve caddeleri işgal ediyor.

Mısır: “Cevap esen rüzgarda” (1)

Mısır kadim bir kültürü simgeler. Ortadoğu ve Arap halklarının entelektüel merkezidir. Politik açıdan da bu özelliğini korumuştur. Ortadoğu ve Arap dünyasında gelişmelerin nabızı Mısır'dan okunabilir. Bir başka yanıyla Mısır Ortadoğu ve Arap halklarının laboratuvarıdır.

Özellikle Tunus isyanının yarattığı dalganın Cezayir sonrası Mısır'ı vurması Ortadoğu'da ve Arap dünyasında bir dönemin bitişi, yeni bir dönemin başlangıcı olarak değerlendirilebilir. Mısır'ı tutuşturan bir isyan Ortadoğu jeopolitiği kadar dünya jeopolitiğini etkileyebilecek içeriktedir. Mısır'daki



gelişmeler ve altüst oluşlar her zaman siyasal vakum etkisi yaratmıştır. 19. ve 20. yüzyıllarda yaşanan bir dizi gelişme Mısır'ın jeopolitik konumunun altını tekrar tekrar çizmiştir.

Tunus ve Mısır ayaklanmalarından sonra Ortadoğu ve Arap dünyasında hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Artık tüm statükolar parçalanmış ve parçalanma sürecine girmiştir. Daha sürecin başındayız. Daha dipten gelen dalganın bunlar ilk yıkıcı sarsıntıları ve bu sarsıntılar devam edecek. Arap halkları sömürgeci tahakküme karşı 1950-60'lı yıllarda nasıl ayağa kalktıysa "Arap İhtilali" Arap ulusal kurtuluş mücadelesi nasıl bütün coğrafyada yankı bulduysa Tunus ve Mısır ayaklanmalarının etkisi benzer ölçüde olacaktır.

Mısır'ın yakın dönem siyasal tarihine baktığımızda Ortadoğu'da ve Kuzey Afrika'da kilit rolünü daha iyi anlayabiliriz. Uzun dönem Osmanlı İmparatorluğu'nun tahakkümü altında kalan Mısır, 1882 yılında İngiltere tarafından işgal edildi. Mısır bir dünya imparatorluğu olan İngiltere için stratejik önem taşıdı. Mısır'ın Kuzey Afrika ile Ortadoğu arasında bir köprü işlevi görmesi imparatorluğun küresel tahakküm politikalarına hizmet etti. Ayrıca Mısır, İngiltere'nin tekstil sektörüne yönelik bir pamuk tarlası olarak işlevlendirildi. Ülkenin bütün kaynaklarına İngiliz tekelleri tarafından el konuldu. Koloni-sömürge rejimi İngiliz Valisi, krallık, feodal toprak ağaları ve komprador burjuvaziden oluşuyordu. 19. Yüzyıl'ın son çeyreğinde bazı sanayi dallarında gelişmeler yaşandı. Ayrıca demiryolu, limanlar ve sulama tesisleri inşa edildi. Özellikle pamuk plantasyonları yaygınlaştırıldı.

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası ulusal burjuvazinin ve öğrenci gençliğin önderliğinde bağımsızlık mücadelesi güçlendi. 20. yüzyılın başlarından itibaren demiryolu, liman ve pamuk plantasyonlarında çalışan işçilerin mücadelesi gelişti. Çeşitli örgütlenmeler yaratıldı. Sınıfın bu nesnel ve öznel şekillenme süreci 1920 yılında Mısır Komünist Partisi'nin kuruluşuyla yeni bir evreye girdi. Aynı dönem (1928) Mısır'da bir başka önemli akım olan siyasal İslam'ın ortaya çıkışına sahne oldu. Müslüman Kardeşler Örgütü Mısır siyasal yaşamında etkili bir güç olarak hızlı bir gelişim seyri izledi. 1923 yılında İngiltere Mısır'ın resmi olarak "bağımsızlığını" tanıdı. Bu tanıma İngiliz sömürgeciliğinin gerileme dönemine tekabül etmekteydi ve Mısır'da İngiliz tahakkümünün restorasyonunu içeriyordu.

Özellikle İngiltere ordu üzerindeki hakimiyetini sürdürdü. Mısır ordusu 1936'ya kadar protokol ordusu özelliği taşıdı. 1920'li yılların sonunda işçi sınıfında belirli hareketlenmeler yaşandı. 1929 yılında 35 grev yapıldı. İngiltere Mısır'da protektora ya da himayeci bir rejim kurdu. Özellikle Süveyş Kanalı'nın denetimini kaybetmek istemiyordu. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda İngiltere Mısır'ın stratejik konumundan ve hammadde kaynaklarından olağanüstü yararlandı. Savaş sonrasında işçi sınıfı, köylüler, zanaatkar ve aydınların aktif yer aldığı sömürgeciğe karşı kurtuluş mücadelesi gelişti. Kolonyal sömürü İngiliz tekellerinin hakimiyetine güç veriyordu.

Mayıs 1948 Arap-İsrail Savaşı Ortadoğu'nun tarihi kadar Mısır tarihi açısından da önem taşıdı. Mısır, Suriye, Lübnan, Ürdün, Irak ve Suudi Arabistan yeni kurulan İsrail devletine karşı savaş açtı. Çatışmalar sonucunda İsrail bazı Arap topraklarını ilhak etti. Başta İngiltere ve diğer emperyalist devletler ilhakları BM kararlarına rağmen tanıdı. 1948 Arap-İsrail Savaşı yenilgisi, Mısır hükümetinin İngiliz işgaline son vermemesi Mısır halkının tepkilerini yoğunlaştırdı. Mısır ordusunda reaksiyonlar ortaya çıkmaya başladı.



1951-1952 yılları içinde öğrenci, köylü, işçi ve subayların kurduğu gerilla güçleri İngiliz birliklerine karşı etkili vur-kaç eylemleri gerçekleştirdi. 25 Ocak 1952 İsmailiye'de halka yönelik İngilizlerin katliamı büyük tepkilere yol açtı. İngilizlere ait çeşitli bina ve kuruluşlar yakıldı. Halkın artan tepkisi sonucu Kral Faruk, hükümeti azlederek yeni hükümet kurulması için çeşitli kişileri görevlendirdi. Ayrıca ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yoğun bir terör kampanyası başlattı. Çeşitli örgütlenmeler bu saldırılardan ağır darbeler aldı. Ama bu olay özellikle Müslüman Kardeşler'in güçlenmesine neden oldu. Bu arada küçük burjuva ve köylü kökenli genç subaylar illegal örgütlenmelere girişti. Bir taraftan İsrail yenilgisi öte taraftan Süveyş Kanalı'nın halen İngiliz denetiminde olması ve kralın orduyu denetim altına almak için uyguladığı taktikler genç subayları ajite etmekteydi.

İçinde Enver Sedat'ın da bulunduğu 12 kişilik Hür Subaylar Grubu orduyu harekete geçirerek 1952 yılında krallığa son verip iktidara el koydu. Hür Subaylar'ın önderliğini Cemal Abdülnasır yapmaktaydı. Hür Subaylar arasında İslamcı güçlerden, marksistlere kadar birçok hareketle bağlantılı kişiler bulunuyordu. Mısır İhtilali diye anılan bu politik devrim sürecinde bütün iktidar Nasır'ın elinde toplandı. Nasır'ın politik çizgisi belirgin bir ideolojik hat taşımıyordu. Ağırlıkta pratik uygulamalar sonucunda geliştirilen eklektik fikirleri içeriyordu. "Arap sosyalizmi" vurgularıyla bezenmişti.

Nasır iktidarı tipik bir Bonapartist diktatörlüktü. (2) 20 yıllık iktidarı döneminde Nasır Mısır'ın iç ve dış siyasetini oligarşik yetkilerle belirledi. Krallığın yıkılmasında önemli payı olan Müslüman Kardeşler ve Komünist Parti'ye yönelik sistemli tasfiye operasyonları gerçekleştirdi. İşçi sınıfına karşı yoğun şiddet uyguladı. 1952'de Kafr-el Dawar olayında yaşandığı gibi işçilerin üzerine tanklarla, ordu birlikleriyle gitti. İşçi önderlerini idam etti. Nasır iktidarının en önemli özelliği bir kitle partisinin desteği olmadan yönetimi ele geçirmesiydi. Eski devlet mekanizmasına dokunulmadı, bürokraside yapılan birkaç düzenlemenin dışında bürokratik yapı olduğu gibi kaldı. Nasır iktidarı döneminde bürokratik diktatörlük bütün ağırlığını hissettirdi. Yapılan bazı büyük sosyal atılımlarda bürokrasinin ağırlığı ve tutuculuğu kendini gösterdi. Kısaca bürokrasi bütün

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



Ocak 2011 | Mısır

diktatörlüklerin temel dayanağı olduğu gibi Nasır'ın da dayanağıydı. Sınıflar üstü, partiler üstü görünmeye çalışan diktatörlük asker, polis ve bürokrasiden güç aldı. Bunun yanında Nasır, Mısır kapitalizminin rasyonalizasyonu yönünde önemli adımlar attı, 1952 yılında toprak reformu gerçekleştirildi. Devlet, toprak mülkiyetini sınırladı ve kamulaştırdığı toprakları topraksız köylüye (fellahlara) dağıttı. Toprak reformu, Mısır ihtilalinin en ciddi sosyal ve politik gelişmesiydi. Nasır'ın Arap halkları içinde ününü arttırdı, imajını güçlendirdi. Toprak reformu başarıyla uygulandı. Böylece feodal sınıfların gücü önemli ölçüde sınırlandı. Ne var ki bu süreç toprak burjuvazisinin etkinliğini arttırdı. "Mısır İhtilali"nin sosyal potansiyeli böylece kırıldı. Gelişmelerin rotasını burjuvazi belirledi. Nasır ayrıca millileştirme kampanyaları başlattı. Birçok şirket ve bankanın yanı sıra Süveyş Kanalı da millileştirildi. Devlet bu süreçte önemli rol oynadı. Bu aynı zamanda bürokrasinin politik ve ekonomik alanda ağırlığını arttırıcı faktör oldu. Bütün bu adımlar burjuvazinin gücünü geliştirici bir içerik taşıdı. En verimli toprakların büyük bir bölümü ticaretin yüzde 50'sinden fazlası, inşaat ve taahhüt işleri burjuvazinin denetimindeydi.

Burjuvazi devletin açtığı yeni olanaklardan da faydalandı ve özellikle devletin gölgesinde ve eteğinde toptan ticaret, inşaat ve büyük bayındırlık projelerine girdi. Bu süreç asalak ve parazit bir kapitalist sınıfın (kapitalist sınıf genel karakteristik olarak asalak ve parazittir. Buradaki vurgu devlet himayesine ilişkindir) türeyip gelişmesini sağladı. Millileştirme politikalarının bir başka boyutu ise işçi sınıfı üzerinde hissedildi. Nasır iktidarı, bu



adımlarla Bonapartist politikalarını daha rahat hayata geçirdi. Özellikle bu politikaların paternalist etkileri sınıfın bilinç ve örgütlülük düzeyini aşındırdı.

Nasyonalizm, ulusal kalkınmacılık, vulger bir sosyalizm anlayışıyla birleşen Arap sosyalizminin ünlü ismi Nasır, Mısır'da Bonapartist bir işlev gördü ve Mısır kapitalizminin gelişmesinin önünü açtı.

Bunun işçi sınıfı için anlamı hayal kırıklığı ve çıplak diktatörlüktü. Arap milliyetçiliği etkisinde olan ve yaygın bürokrasi ve kamu sektörü içinde yer alan küçük burjuva kökenli bürokrat ve teknokrat kadrolar Nasır iktidarının temel dayanağı oldu. Bu “yeni sınıf” büyük imtiyazlarla, büyük burjuvazinin değerleriyle bütünleşti ve Mısır'da kapitalist yolun açılmasına hizmet etti.

Mısır Nasır döneminde “kapitalist olmayan yol”, Mısır sosyalizmi gibi vurgulara rağmen dünya kapitalist sisteminin dışına çıkamadı. Uluslararası düzeyde meta zincirini kıracak, sermaye dolaşımını engelleyecek bir programı hayata geçiremedi. Emperyalist-kapitalist sistem Mısır'daki gelişmelerden bu bağlamda çok rahatsız olmadı. 1960'larda Kennedy-Nasır diyalogunun başlaması bunun göstergesi oldu. Ayrıca Nasır sonrası Mısır'ın siyasal ve toplumsal değişim yaşamadan dünya kapitalist sisteme entegre oluşu dikkat çekicidir ve “kapitalist olmayan yol tezi”nin özü ulusal kalkınmacılıktan öte anlam taşımamaktadır. İki kutuplu dünyada makro dengeler Sovyetler Birliği'nin nüfuz alanı politikaları Mısır'daki gelişmelerin “kapitalist olmayan yol” diye rasyonalize edilmesini sağladı. Nasır dış politikada Sovyetler Birliği ve Çin eksenli bir çizgide yer aldı. Bağlantısızlar Hareketi içinde konumlandı.

Küresel düzeyde ABD ve SSCB arasında makro denge böylesi pratiklerin gerçekleşme zeminlerini yarattı. Sovyetler Birliği'nin izlediği ‘büyük devlet’

politikasının bir yansıması olan “kapitalist olmayan yol tezi” antikapitalist içerikten yoksun bir düşünce yelpazesinin gelişmesine yol açtı. Üçüncü dünyacılık, Baasçılık, Nasrizm, Arap sosyalizmi gibi akımlar ortaya çıktı. Bu akımlar 1960-1970'li yıllarda Türkiye'de etkili oldu. 27 Mayıs Darbesi, Doğan Avcıoğlu ve 9 Mart 1971, MDD tezleri, kemalizmin sol içinde kurduğu ideolojik hegemonya bu sürecin parçası olarak değerlendirilebilir.

Nasır sonrası iktidara gelen Enver Sedat Mısır'da bir restorasyon süreci başlattı. Sedat döneminde emperyalizmle ilişkiler kurumsallaştırıldı. Bonapartist devletin işleyişi içinde “örtük” kurulan emperyalist-kapitalist sistemle ilişki ve bağlantılar Sedat döneminde alenileştirildi. Mısır dünya kapitalist sistemi içinde açıkça yerini aldı. Camp David zirvesi ve Mısır-İsrail anlaşması bunun somut göstergeleri oldu. Mısır ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki ileri karakolu haline geldi. İsrail-Mısır anlaşması, Mısır'ın İsrail için bir dalgakıran işlevi görmesini sağladı. Arap bloğu parçalandı. Ayrıca İsrail devleti meşruluk kazandı. En önemli Arap ülkesi siyonist politikalara onay verdi. İsrail, Mısır, Suudi Arabistan, Şah Dönemi İran ve Türkiye Cumhuriyeti Ortadoğu emperyalizminin vurucu güçleri olarak konumlandı.

Dipnot:

1- Joan Baez'in bir şarkı sözü

2- Nasır ve politikaları, Arap sosyalizmi hakkında daha geniş bilgi için bakınız, Volkan Yaraşır, Sokakta Politika, Gendaş Yayınları 2002; Hasanneyim Heykel, Kahire Dosyası, Bilgi Yayıncılık, 1974; Peter Mansfield, Mısır İhtilali ve Nasır, Akşam Kitap Kulübü, 1967; Nasır, Arap Devriminin Yöntemleri, Habora Kipatevi Yay., 1970; Ahmet El Kadsı, Arap Dünyasında Milliyetçilik ve Sınıf Mücadelesi, Köz Yayıncılık, 1975; Adid Davışa, Arap Milliyetçiliği Literatür, 2004

Devam edecek...

Direnen işçilerle enternasyonal dayanışmaya!

Türkiye'de son dönemlerde yoğun bir hareketlilik yaşanıyor. Toplumun en diri kesimi işçi sınıfıdır ve doğal olarak işçi sınıfı bu hareketlilik içinde belirgin bir yer tutuyor. Şu ya da bu fabrika ve işyerinde, hak ve örgütlenme eksenli direnişler patlak veriyor. Tüm veriler bu durumun devam edeceğini gösteriyor.

Dahası var, son dönemlerde taşeronluk sistemine karşı gelişen mücadele ve öte yandan metal işkolundaki grev süreci önümüzdeki dönemde sınıf cephesinde yaşanan hareketliliğin yeni bir ivme kazanacağını göstermektedir. Sınıfın mücadele eğilimi içinde olduğu bir gerçektir. Şüphesiz ki, bu hareket henüz parçalıdır. Ne ki, bu tümüyle haklı direnişler kısa süre içinde hatırı sayılır bir kamuoyu yaratmakta, başta sınıfın diğer bölüklerinden olmak üzere, toplumun çalışan kesimlerinden aktif destek almaktadır. Tabandan beslendiği için de dayanıklıdır. O kadar ki, **Emine Arslan, Gülistan Kobatan, Türkan Albayrak ve Zeynel Kızılaslan** örneklerinde olduğu gibi, tek tek işçilerin direnişi dahi belirgin biçimde toplumun gündemine oturabilmektedir.

Tüm veriler, sınıf hareketinin gitgide toplumsal mücadelenin eksenine haline geleceğini işaretlemektedir. Bunun kendisi, gelecek açısından çok büyük değer taşımaktadır ve umut vericidir. TEKELE direnişinin de bir kez daha gösterdiği gibi Türkiye'de çok büyük bir güç haline gelen dinsel gericiğin oluşturduğu boğucu atmosferi dağıtıp geriletecek, burjuvazinin Kürt sorunu üzerinden yaratılan şoven atmosferi dağıtacak ve Alevi emekçilerine dönük sinsi manevraları boşa çıkartacak, gerici ve şoven saldırıları püskürtecek, toplumun ezilen ve sömürülen tüm kesimlerini birleştirip, harekete geçirecek yegane güç işçi sınıfıdır. Toplumsal-siyasal sorunların çözüm eksenine de sınıf mücadelesidir. Parçalı karakterine karşın, bugünkü işçi direnişlerinin değeri de buradan gelmektedir.

Sınıf adına ortaya konan bu direnişler, politik, maddi ve moral her türlü desteği hak etmektedir. Sınıf dayanışmasını yükseltmenin tam zamanıdır. Türkiye'deki ile eşzamanlı biçimde, uluslararası alanda örülecek ve adım adım güçlendirilecek bir sınıf dayanışması ise çok daha anlamlı olacaktır. Öte yandan, bilinmelidir ki uzun sürelerle yayılan direnişlerin dayanıklılığı maddi imkanlara da bağlıdır.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) olarak, Avrupa'nın doğulu-batılı yerli-göçmen, tüm uluslardan işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci kişi kurum ve kuruluşları, enternasyonal mücadele bayrağını yükseltmeye, Türkiye'deki işçi direnişlerini eylemli ve etkin biçimde desteklemeye, bir **Direnış Fonu**

oluşturarak, direnen işçilere maddi destek sunmaya çağırıyoruz.

Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması! İşçilerin birliği sermayeyi yenecek! İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-



Wuppertal'de Nazilere geçit yok!

Wuppertal ve çevresinde örgütlenme çalışmalarına hız veren Neo-Naziler, 29 Ocak Cumartesi günü düzenledikleri yürüyüşle bir gövde gösterisi yapmak istediler. Fakat faşist ideolojinin Almanya'da bir kez daha hayat bulmasının o kadar da kolay olmayacağını gördüler.

Anti-faşist güçler, yaptıkları çeşitli çalışmalarla kent halkına, karşı bir gösteri yapma çağrısında bulundu. Her kesimden Wuppertal halkı 29 Ocak günü gösterdiği kitlesel tepkiyle, hem bu çağrıları boşa çıkarmadı hem de Nazi artıklarına gereken yanıtı verdi.

Ant-faşist gösteri için Wuppertal'den ve çevre illerden gelen kitle sabah saatlerinden itibaren merkezi istasyona yakın bir alanda toplanmaya başladı. Burada DGB (Sendikalar Birliği) tarafından yapılan konuşmalar için bir sahne kuruldu. Ağırlıkla burjuva temsilciler konuşma yaptılar. Konuşmacıların hemen hepsi Neo-Nazi karşıtı demagojik vurgular yaparken, diğer yandan da bu Nazi artıklarının polis korumasında yürütülmesinin “demokrasinin gereği” olduğunu söylemekten de geri durmadılar. Kulağa hoş gelen demagojik konuşmalar yapan sözkonusu burjuva kesimler, eylemin örgütlenmesinde bir gram emekleri olmadığı halde, meyvesini toplayan yine onlar oldu. Kürsüde bir kez daha sol, devrimci ve sosyalist hiç bir sese şans tanınmadı.

Yapılan konuşmaların ardından, sadece miting alanında toplanmış olan 5 binin üzerindeki kitle, polisin etrafını barikatlarla sınırladığı dar bir alanda protestosunu sürdürdü.

Merkezde toplanan bu kitleden ayrı olarak, Solingen, Barmen, Elberfeld, Düsseldorf, Vohwinkel

gibi çevre kent ve yerleşim yerlerinde de blokajlar için belli bir kitle hazır bulundu. Bu noktalarda yapılan blokajlarla, kent dışından gelen Neo-Naziler uzun süre engellendiler. Merkezdeki kitle bir süre sonra Nazilerin geçiş güzergahını kapatmak üzere çeşitli kollara ayrıldı.

Polis anti-faşistlere saldırdı

Siviller hariç sadece 2 binin üzerindeki resmi polis her zamanki gibi kenti tam bir kuşatmaya almıştı. Kent merkezini içine alan geniş bir yay içindeki bütün geçiş noktaları tutulmuş ve trafiğe kapatılmıştı. Neo-Nazilerin geçiş güzergahı polis tarafından yine sır gibi saklandı ve kitleyi güzergahtan uzaklaştırmaya hizmet eden yanıltıcı haberler yayınlandı. Tutulan onlarca noktada göstericilerle polis arasında zaman zaman çatışmalar yaşandı. Polis biber gazı ve cop kullandı. Onlarca kişi yaralanırken, onlarcası da gözaltına alındı.

Zaman zaman yaşanan çatışmalarla, karşılıklı olarak saatlerce bekleyen kitle, akşam saatlerine doğru tekrar kent merkezine doğru çekildi. Uzun bir bekleyişin ardından, kitlenin bir kısmının dağılmasını da fırsat bilen polis, yoğun güvenlik önlemleri altında Nazileri şehir merkezine yakın bir yere taşıyarak gösteri yapmalarını sağladı. İrkçılar, NPD bayrakları ve “Her zaman hepimize karşı, sol şiddeti durduralım!” yazılı “Nasyonal Sosyalistler” imzalı bir pankart taşıdılar. Polis barikatı arkasında ırkçı sloganlar atarak bir kaç saat duran yüzü aşkın Neo-Nazi, getirildikleri gibi, polis tarafından kendilerine tahsis edilen Wuppertal Belediyesi'ne ait iki belediye otobüsüyle güvenli bir alandan uzaklaştırıldılar.

Politik içeriği zayıf bir eylem

Anti-faşist gösteriye halkın her kesiminden binlerce kişinin katılması anlamlı olmakla beraber, politik bakımdan zayıf bir eylemdi. Alman solunun belli başlı bileşenleri olan Die Linke, MLPD ve DKP pankart taşımazken, az sayıda döviz ve bayraklarla katılmayı tercih ettiler. Sendikalardan Ver.di, GEW ve IGM bayrakları göze çarparken, bölgede bulunan Türkiyeli sol örgütlerin de eyleme ilgisinin zayıf olduğu, örgütlü bir katılım sağlamadıkları gözlemlendi. Genel göçmen kitlesinin duyarlı davrandığı ve belli bir katılım sağladığı görüldü.

BİR-KAR ise eyleme, üzerinde “Bütün faşist örgütler yasaklansın!” şiarı yazılı bir pankartla katıldı. “No Pasaran! Wuppertal'de ve her yerde faşizme ölüm!” başlıklı bildirinin dağıtımı yapıldı. Kortejde eylem boyunca sloganlar gür bir şekilde atıldı.

BİR-KAR / Wuppertal



Stuttgart'ta S21 protestosu...

Almanya'da tarihi Stuttgart tren garının “S21” projesi adı altında yıkılmak istenmesine karşı her hafta gerçekleştirilen eylemler 29 Ocak günü de devam etti. Stuttgart Garı önünde büyük bir yürüyüş daha yapıldı. Tren garı önünde toplanan onbinlerce kişi bir miting ve yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme yaklaşık 30 bin kişi katıldı. Gar önünde yapılan konuşmalarda, hükümet eleştirilerek, görüşmelerden hala bir sonuç alınamadığı bundan dolayı da eylemlerin devam edeceği vurgulandı. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarda, taşınan döviz ve pankartlarda “S21” projesinin durdurulması istendi, aynı zamanda eyalet başkanı Mappus istifaya çağrıldı.

Tunus ve Mısır isyanlarının da selamlandığı eylemde “Bin Ali, Mübarek ve Mappus defol!” şiarlı dövizler taşındı.

Coşkulu bir eylem

Stuttgart tren garında yapılan konuşmaların ardından, şehrin ana merkezlerinde yürüyüş yapıldı. Ardından tekrar gar önüne gelindi, yapılan konuşmalar, söylenen şarkılar ve marşlarla gar önü bir festival havasına büründü. Havanın çok soğuk olmasına rağmen kitle eylemin sonuna kadar coşkulu bir şekilde sloganlarını haykırdı.

BİR-KAR da eylemdeki yerini alırken, 5 Şubat'ta Münih'te yapılacak olan NATO Güvenlik Zirvesi'ne karşı hazırlanmış Almanca bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. Bildiriler kitleler tarafından ilgiyle karşılandı.

Öğrencilerden eylem

S21 yürüyüşünün ardından ikinci bir yürüyüş de öğrenciler gerçekleştirdi. Baden Württemberg çapında gerçekleştirilen yürüyüşü, Jugendoffensive gegen Stuttgart 21, Sendikacılar, SPD, Yeşiller, Sol Parti'nin gençlik örgütleri, değişik öğrenci ve devrimci organizasyonlar örgütledi. Talepler ise; çırakların eğitimlerinden sonra işe geçmeleri, G8 lise sisteminin kaldırılması, Haupt-Real ve Gymnasym olan lise ayrımlarının kaldırılması, üniversitelerde harçların kalkması şeklindeydi. Eyleme 600 civarında öğrenci katıldı. Katılımın düşük olmasının sebebi ise eylemi örgütleyenlerin organizasyon eksikliği idi.

BİR-KAR / Stuttgart



Almanya'da işçiler eyleme hazırlanıyor

IG Metall Sendikası 24 Şubat günü Almanya çapında iş bırakma eylemi yapacak.

IG Metall sendikası (Für ein Gutes Leben) “İyi bir yaşam için” kampanyası çerçevesinde gerçekleştirdiği sonbahar eylemlerini 24 Şubat günü düzenleyeceği iş bırakma eylemi ile yeni bir boyuta taşıyacak.

Eylem,

- Almanya'da taşeron işçi sayısı bir milyonun üzerine çıkarken, taşeron çalıştırmanın sınırlandırılması ve taşeron işçilerin çalışma koşulların kadrolu işçilerinkine paralel olarak düzenlenmesi, ücretlerin eşitlenmesi,

- Genç işçilerin işe kadrolu olarak alınması,
- Emeklilik yaşının düşürülmesi talepleriyle gerçekleştirilecek.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Sözde temsilciler Erzurum'da gençlik alanlarda!



Tayyip Erdoğan'ın seçme "öğrenci temsilcileri"yle Erzurum'da yaptığı toplantı öğrenci gençlik tarafından 27 Ocak günü protesto edildi. İstanbul Beşiktaş'ta protesto yapan öğrencilere polis saldırırken, Erzurum'a gitmek için yola çıkan öğrenciler de engellemelerle karşılaştı.

Öğrenciler durduruldu

Erzurum'a gitmek için yola çıkan Genç-Senlilerin ise İstanbul'dan çıkışlarından itibaren GBT kontrolü bahanesiyle yolları kesildi. Polis ve jandarma tarafından yolları kesilen Genç-Senliler'in Erzurum'a gitmelerine engel olunmaya çalışıldı.

İlk olarak Ankara çıkışında yolları kesilen Genç-Senliler daha sonra Yozgat girişinde, Yozgat Akdağmadeni ilçesinde ve Sivas'ta durduruldu.

Erzurum'a giden Öğrenci Kolektifleri üyeleri ise Erzincan'a 5 km kala polis tarafından durduruldu. Erzincan'da bazı grupların taşlı sopalı saldırı için toplandıklarını gerekçe gösteren polis, gençliğin yoluna devam etmesine engel oldu.

Ankara'da polis terörü

Erdoğan'ın Erzurum'da sözde öğrenci temsilcileri ile yaptığı görüşmeyi Ankara'da protesto eden öğrenciler polis terörünün hedefi oldu. **Ekim Gençliği, Genç-Sen, DPG ve Kaldıraç**'ın örgütlediği eylem için kitle YKM önünde toplandı. Öğrenciler "Üniversiteler bizimdir! Söz, yetki, karar hakkı istiyoruz" ortak pankartı arkasında Başbakanlık önünde basın açıklaması yapmak için yürüyüşe başladı. Öğrencilerin önü polis barikatı ile kesilirken, 200 kişilik kitlenin bekleyişi yaklaşık 3 saat sürdü. Kitle Erzurum'a giden arkadaşlarının keyfi bir şekilde durdurulması haberinin ulaşmasıyla birlikte Başbakanlığa doğru yürüyüşe geçti. Polis ise öğrencileri biber gazı sıkarak dağıtmaya çalıştı. Polise taşlarla karşılık veren öğrenciler Kızılay'ın sokaklarını trafiğe kapattı. Burada "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganları ile kısa bir süre bekleyen kitle üzerine yaklaşık 500 polisin gelmesi ile birlikte İzmir 2 caddesine doğru geri çekildi. Buradan toplu bir şekilde Sakarya'ya geçmek isteyen kitlenin gidiş yolları tutulmuş olduğu için başka bir güzergah kullanıldı ve eylem saat 18:00'de Sakarya'da buluşmak üzere son buldu. Eylemde ikisi Ekim Gençliği okuru olmak üzere 8 kişi gözaltına alındı.

Saldırı protesto edildi

Yaşanan saldırıyı kınamak için Sakarya'da biraraya



gelen devrimci ve ilerici kurumlar Yüksel Caddesi'ne yürümek istedi ancak kısa bir süre sonra kitlenin önü çevik kuvvet polis tarafından kesildi. Bir sokakta sıkıştırılan kitleyi yürütmeyeceğini söyleyen polis tehditler savurarak "Tek bir adım bile atıldığı taktirde herkesin gözaltına alınacağını, kitlenin copla ve zor kullanılarak dağıtılacağını" söyledi. Bunun üzerine kitle sloganlarla bir süre bekledikten sonra Sakarya'ya tekrar dönerek basın açıklamasını yapacaklarını söyledi. Polisin buna da izin vermeyeceğini belirtmesine rağmen kitle Sakarya Caddesi'ne yürüdü ve burada basın açıklamasını gerçekleştirdi. Eyleme DÖB, YDG, Tüm İGD ve Kızıl Hareket de destek verdi.

Gözaltılar serbest bırakıldı

Gözaltına alınan öğrenciler aynı gün serbest bırakılırken, aralarında 2 tane Ekim Gençliği okuru bulunan 3 kişi ise 28 Ocak günü çıkarıldıkları mahkeme tarafından 'haftada 1 kez imza atmak şartı' ile serbest bırakıldı.

Kolektifler'e gözaltı saldırısı

Yıldız Teknik Üniversitesi'nin Beşiktaş'taki yerleşkesinden Barbaros Caddesi'ni kapatarak Başbakan'ın çalışma ofisinin bulunduğu Dolmabahçe'ye yürümek isteyen Öğrenci Kolektifleri üyelerine polis saldırı. Biber gazlı saldırıda 30'a yakın öğrenci gözaltına alınırken, yaralanan 2 öğrenci de hastaneye kaldırıldı. Polisin müdahalesine çevrede bulunan halk da tepki gösterdi.

Polis saldırısının ardından yeniden toplanan öğrenciler caddeyi trafiğe kapatarak eylemlerini sürdürdüler. Erzurum'a giden arkadaşlarına yapılacak her tür saldırıya karşı yanlarında olduklarını belirten öğrenciler, saldırılardan hükümetin sorumlu olacağını vurguladılar.

Gözaltılar protesto edildi

Akşam ise Galatasaray Lisesi önünde toplanan Öğrenci Kolektifleri öğrencilerin Erzurum'a alınmamasını ve sabah saatlerinde Öğrenci Kolektifleri üyelerinin Yıldız'da uğradıkları polis saldırısını protesto ettiler. Basın açıklamasına Yazar Cezmi Ersöz, Halkevleri ve Gençlik Muhalefeti de destek verdi.

İstiklal'de yürüyüş

İstanbul'da Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, Talebe Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gazetesi ve TÜM-İGD, Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelerek "Üniversiteler bizimdir, özgürlüğümüzü ve geleceğimizi istiyoruz!" pankartını açtı. Kitle buradan Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü.

Ajitasyon konuşmaları ile başlayan eylemde, emekçilere geleceksizlik politikalarını parçalama çağrısı yapıldı. Sloganların atıldığı yürüyüş boyunca çevrede toplananlar da alkışlarla eyleme destek verdi.

Mis Sokak önüne gelindiğinde oturma eylemi yapan kitle içinden bir kişi önce Bertolt Brecht'in "Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" adlı şiirini okudu ardından hep bir ağızdan başta Tunus ve Mısır olmak üzere süren mücadelelere destek olmak için "Çav Bella" okundu.

Tramvay Durağı'na gelindiğinde ise "Beyazıt Meydanı'ndaki ölü" şiiri ile "Beyazıt Marşı" coşkulu bir biçimde okunarak basın açıklamasına geçildi.

Ardından "Avusturya İşçi Marşı" marşı okunarak bitirilen coşkulu eyleme İşten Atılan PTT taşeron işçileri, DGH ve PDG destek verdi.

Baskı ve teröre protesto

Öğrencileri hedef alan baskı ve terör Beyoğlu'nda yapılan eylemle protesto edildi.

Tramvay Durağı'nda toplanan kitle gün boyunca Ankara, İstanbul ve Erzurum yolunda öğrencileri hedef alan devlet terörünü teşhir eden bir konuşma ile eyleme başladı. Sloganlarla yürüyüşe geçen kitle bayraklar ve dövizler ile Galatasaray Lisesi önüne geldi.

DGH, DÖB, Ekim Gençliği, Genç-Sen, Kaldıraç, TÜM-İGD ve YDG tarafından örgütlenen eyleme Gençlik Muhalefeti ve Talebe Gazetesi destek verdi.

Beşiktaş'ta eylem

Emek Gençliği, Gençlik Muhalefeti ve TKP'li Öğrenciler de YTÜ durağında buluşarak "Tayyip kaçtı... Biz buradayız! Ne AKP'nin, ne YÖK'ün temsilcisiyiz!" pankartını açtılar. Beşiktaş çarşısına gerçekleştirilen yürüyüşün ardından öğrenciler Kartal Heykeli önünde üniversite kürsüsü kurdular.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara

Taksim'de Ekim Gençliği satışı

İstanbul Ekim Gençliği, 27 Ocak günü Beyoğlu İstiklal Caddesi'nde Ekim Gençliği dergisinin satışını gerçekleştirdi. Yoğun ilgi gören dergi satışı boyunca işçileri, emekçileri, gençleri mücadeleye çağıran ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Yapılan konuşmalarda gençliğin geleceksizliğe itildiğine, üniversitelerdeki temel ihtiyaçların daha da paralılaştırıldığına, ilerici-devrimci gençliğe yönelik soruşturma-ceza terörünün yanısıra tutuklamaların gerçekleştiği belirtildi. Başbakan'ın, üniversitelerin sözde öğrenci temsilcileriyle Erzurum'da buluşmasının da teşhir edildiği dergi satışı sırasında, gençliğin haklı taleplerinin ise meydanlarda, sokakta haykırılmaya devam edileceği ifade edildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

“Karneler, çürümüş düzenin aynasıdır!”



Devrimci Liseliler Birliği (DLB) 2010-2011 eğitim yılının güz döneminin son gününde “Karneler, çürümüş düzenin aynasıdır!” şiarıyla paralı eğitim sistemini ve gerici müfredatını yaptıkları yürüyüşle protesto ettiler.

28 Ocak günü Avcılar Marmara Caddesi’ndeki heykel önünde biraraya gelen DLB’liler “Karneler, çürümüş düzenin aynasıdır... Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz! / Devrimci Liseliler Birliği DLB” pankartı ve taleplerinden oluşan dövizlerle Marmara Caddesi sonuna kadar sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla yürüdüler. Çürümüş eğitim sistemini simgeleyen karnenin de taşındığı yürüyüş ve basın açıklaması sırasında olumlu tepkiler alan DLB’lilere eylemi izleyenler alkışlarla destek oldular.

Burjuva eğitim sistemi sınıfta kaldı

Yürüyüş sonunda DLB adına okunan basın açıklamasında, verilen karneler ve karnelerin yanına iliştirilen teşekkür ve takdir belgelerinin liselilerin gerçekliğini yansıtmadığı belirtilerek, “Karneler bizlere değil eğitim sistemine ayna tutmaktadır” denildi. Bu eğitim döneminde de paralı eğitim uygulamalarının onlarca hatta yüzlerce liseliyi elediğine değinilen açıklamada, paralı eğitimin uygulamaları nedeniyle birçok işçi-emekçi çocuğunun okulu bırakarak çalışmak zorunda kaldığı belirtildi. Ayrıca anadilde eğitim hakkının gasbedildiği, anti-bilimsel eğitimin ve baskıcı uygulamaların, soruşturmalar ve disiplin cezalarının da öğrencileri elediği belirtildi.

Okul kapılarının ardında liselileri bekleyenin ya

diplomalı işsizlik ya da kölece çalışma koşulları altında güvencesiz çalışma olduğu belirtilerek eğitim sisteminin sermayenin ihtiyaçlarına göre planlandığı ifade edildi. Her sene ortaya saçılan eğitim tablosunun burjuva eğitimin sınıfta kaldığını gösterdiği söylendi.

Açıklamanın sonunda “*Devrimci Liseliler Birliği olarak, bu çürümüş düzenin de onun çürümüş eğitim sisteminin de mahkumu olmayacağız!*” denilerek temsili olarak bir karnesi yakıldı.

DLB’liler sloganlarla Marmara Caddesi’nde bulunan Fatih Dershanesi önüne yürüyerek burada *Liselilerin Sesi* dergisinin satışını gerçekleştirdiler. Daha sonra “Avusturya İşçi Marşı”, “Gün Doğdu” ve “Çav Bella” marşlarını hep birlikte söyleyen DLB’liler tekrar toplandıkları noktaya yürüyerek eylemlerini sonlandırdılar.

DLB’den Kadıköy’de eylem

DLB Kadıköy Dershaneler sokağında da bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sokağın girişinde “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleyle! Karneler çürüten eğitim sisteminin aynasıdır! / Devrimci Liseliler Birliği” pankartını açarak yürüyüşe başlayan liseliler Sınav Dershanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eylem sonrası Kadıköy’de Liselilerin Sesi satışı gerçekleştirildi. Satış boyunca karneleri, geleceksizliği konu alan ajitasyon konuşmaları yapıldı. Liselilerle tartışma fırsatı yakalandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DLB’den “Devrim Okulları”

“Kapitalizmin çemberini kırıyoruz. Mücadele sıralarından, sokağın sıcaklığından Devrim Okulları’nı inşa ediyoruz. Kapitalizmin köle yetiştiren kışla tipi liselerinde yıllarca okumaya mahkum edilen liseli gençliği bugünü ve geleceği anlamaya, örgütlü mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz” diyerek ara tatilde Devrim Okulları başlığı ile eğitim ve tartışma programı oluşturan **Devrimci Liseliler Birliği**, 27 Ocak günü Esenyurt’ta ilk dersi gerçekleştirdi.

Esenyurt İşçi Kültür Evi’nde biraraya gelen liseli gençlik ilk derste “Devrimci gençlik hareketi ve devrimci kimlik” konusunu masaya yatırdı. Ekim Gençliği’nden bir temsilcinin gençlik hareketi üzerine sunumu ile başlayan derste ‘60’larla beraber hareketlenen gençliğin devrimcileşme süreci ele

alındı. 1980 darbesine kadar geçen süreç üzerinde duruldu. Devamında liselilerle beraber sunum çerçevesinde devrimci gençlik hareketinin eksiklikleri ve zayıflıkları tartışıldı.

İkinci konu olan “devrimci kimlik” başlığı ise, canlı geçen tartışmaların uzamasından kaynaklı ele alınmadı ve 1 Şubat Salı gününe ertelendi. 2. derste 80 sonrası gençlik hareketi üzerine sunum yapan Ekim Gençliği temsilcisi, komünistlerin ortaya çıkışına ve tutumuna da değindi.

Yaklaşık iki buçuk saat süren ders, liselilerin katılımı ve görüş belirtmeleri ile devam etti. Uzun süren tartışmalardan dolayı “Devrimci kimlik” başlığı 3. derse ertelendi.

KCK davası sanıksız yapılacak

Kürt siyasetçilerin ve aydınlarının yargılandığı KCK davasının 18. duruşması 28 Ocak Cuma günü görüldü. Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen duruşmaya tutuklu yakınları, BDP Eşbaşkanları Selahattin Demirtaş ile Gültan Kışanak ve DTK Eşbaşkanı Aysel Tuğluk katılım sağladı. Duruşmada 96 tutuklu ile 6 tutuksuz sanık hazır bulundu.

Yoklama ile başlayan duruşmada ismi okunan sanıklar Kürtçe’nin Kurmanci ve Zazaki lehçelerinde “Ez livir im (Buradayım)” derken, hastalıkları nedeniyle duruşmaya katılmayan sanıkların isimlerinin okunması sırasında da “Nexweş e (Hastadır)” yanıtları verildi.

Duruşmada söz alan Avukat Metin İris son kez Kürtçe savunma talebinde bulunacaklarını açıkladı. İris’in konuşmasının ardından mahkeme sözü iddia makamına verdi. İddia makamı ise bu talebin yine “sanıkların Türkçe bilmesine” bağlayarak reddedilmesini istedi. Talebi değerlendiren mahkeme heyeti, daha önceki gerekçelerle oybirliği ile talebin reddedildiğini söyledi.

Ardından sanıklar adına söz alan Batman Belediye Başkanı Nejdettin Atalay davanın Kürtlerin, Kürt siyasetinin yargılandığı bir dava olduğunu vurguladı. Atalay davada bir tikanıklık yaşandığını, bu tikanıklığın sebebinin mahkeme olduğunu belirtti. Yargılama süresince, bilirkişi, Kürtçe savunma, tahliye talepleri ile birlikte bütün taleplerinin mahkeme tarafından reddedildiğini hatırlatan Atalay, aynı mahkemenin Avukat Sebahattin Korkmaz’ın Kürtçe savunma talebini kabul ettiğini hatırlattı. Mahkemenin kendi kararını uygulamadığını söyleyerek davanın siyasi bir dava olduğunu dile getirdi.

Anadilin kanunlarla sınırlandırılmayacak bir hak olduğunu söyleyerek “*İnsanları kendi dilleri için bedeller ödemişse biz her ne pahasına olursa olsun bunu savunacağız. Bizim için anadil vazgeçilmez bir meseledir*” dedi.

Kürt siyasetçiler duruşmalara katılmayacak

“Bu yargılama meşru değildir” diyen Atalay, yargılama süresince kendilerini kendi dillerinde ifade etmelerine izin verilmediğini söyledi. Duruşmaya katılmayacaklarını açıkladı.

Atalay’ın konuşmasının ardından bütün sanıklar duruşma salonundan dışarı çıkmak için ayağa kalktı. Sanıkların dışarı çıkmasını engellemek için ek jandarma kuvveti duruşma salonuna gelerek sanıkların önünde barikat kurdu. Fiziksel temasın yaşanmadığı duruşmada sanıklar ve sanık yakınları 3 dakika boyunca mahkemenin tavrını ayakta alkışlayarak protesto etti. Ardından mahkeme başkanı duruşmaya ara verdi.

Kürt siyasetçilerin duruşmalara katılmama yönündeki kararına karşı, mahkeme heyeti de duruşmaların sanıksız yapılmasına karar verdi.

Anti-emperyalist mücadelede şanlı bir sayfa: 6. Filo protestoları

1960'lı yıllar ABD'nin emperyalist saldırganlığının doruk noktasına ulaştığı yıllardır. Vietnam işgali dolayısıyla Amerikan emperyalizmine karşı tüm dünyada yükselen öfke, Türkiye işçi sınıfı ve gençliğini de etkilemekteydi.

Bu koşullarda Amerikan ordusunun 6. Filosu Akdeniz üzerindeki emperyalist sömürüyü kollamak amacıyla Türkiye sınırlarına yerleşmiş ve yardımcıların sevinç naralarıyla karşılanmıştı. Hatta bu o kadar çirkinleştirildi ki, hükümet tarafından, Amerikan askerlerinin rahat etmeleri için genelevlerin temizlenmesi ve boyanması buyrulmuştu.

1967 yılında 6. Filo'nun Türkiye karasularına gelmesinden sonra protestolarda gözle görülür bir artış yaşanmaktaydı. 1968 yılına gelindiğinde ise öfke daha da artmıştı. Temmuz ayında 6. Filo karşıtı yapılan eylemlere karşı harekete geçirilen grup gençliğe saldırdı. 17 Temmuz günü ise, CIA beslemeleri sivil faşistler ve İslamcılar, anti-emperyalist mücadeleyi baltalamak için sokaklara salınmışlardır. Aynı gün İTÜ yurt binası bu güçler tarafından ablukaya alınıp Vedat Demircioğlu yurt penceresinden aşağı atılarak katledilmiştir. Vedat Demircioğlu'nun katledilmesinden sonra gençliğin öfkesi körklenirken, mücadele de büyümekteydi.

1969 yılına gelindiğinde ise, tarihe adını “Vietnam kasabı” diye yazdıran ve halk arasında öyle adlandırılan Komer binlerce insanın katili olduğu halde rektör tarafından ODTÜ'ye davet edilmişti. Katilin gelişini duyan devrimci gençlik Komer'in arabasını ters çevirip yaktı. Bu hem İstanbul'da arkadaşlarının katledilmesine gösterilen bir tepkiydi ve hem de emperyalist düzenin tüm pisliklerinin bir uygulayıcısına verilen ders niteliğindeydi. Aynı zamanda emperyalistler tarafından başlatılan komünist avına verilmiş bir cevaptı da.

1969 ayının Şubat ayı anti-emperyalist mücadelenin doruklara taşındığı bir dönem olarak tarihimizde yer almaktadır. 6. Filo'nun Şubat ayında yeniden İstanbul limanına demirleyeceğini duyan devrimci gençlik ve emekçi halk, kitlesel protestolarla seslerini yükseltiyorlardı. “6. Filo defol!”, “Türkiye 6. Filo'nun genelevi değildir!”, “Amerikalı it, evine git!” gibi sloganlar eşliğinde yürüyüşler düzenliyorlardı.

16 Şubat günü yani 6.filonun geleceği gün ise gençlik ve halkın katılımıyla Beyazıt'tan Taksime yürüyüş gerçekleştirilecekti.

6. Filo'nun geliş günü olarak 16 Şubat'ta eylem yapmaya hazırlanan bir grup daha vardı. Bu grubu oluşturanlar İslamcı gençlik olmaktadır. Bugün gazetesinden Mehmet Şevki Eygi, ABD için cihad çağrıları yapmaktaydı. Bugün gazetesi vasıtasıyla halkta komünistler cami bombaladı, kuran yaktı gibi yalanlarla kutuplaşmayı körükleyen haberler yapılmaktaydı. Bugün gazetesi, Komünizmle Mücadele Derneği (KMD) gibi ABD tarafından kurulan ve mali olarak finanse edilen kuruluşlar komünist avına çıkmaya hazırlanıyordu. 16 Şubat günü KMD ve gerici birlikler “camiye saygı” yürüyüşü düzenleyeceklerdir. Günler öncesinden hazırlıkları yapılan bu yürüyüş için, sopalar ve taşlar hazırlanmış, yanlışlıkla birbirlerine

girmemeleri için kollarına bantlar bağlamış, elbombası ve tabancayla donanmışlardı.

Gerici faşist grup 6.filo için gerçekleştirilecek olan eylemle aynı gün aynı saatte eylem yapacağını duyurmuştur. Amaç devrimci gençliğin ve halkın anti-emperyalist eyleminin önüne geçilmesidir. Provokasyonu tezgahlayanlardan biri olan Bugün gazetesinde Mehmet Şevki Eygi gerici faşist ayak takımı için şöyle bir çağrı yayınlıyordu:

“Büyük fırtına patlamak üzeredir. Müslümanlar ile kızıl kafirler arasında topyekün bir savaş kaçınılmaz hale gelmiştir... Müslüman kardeşim, sen bu savaşta bitaraf kalmazsın. Ben namazımı kılar, tesbihimi çekerim, etliye sütlüye karışmam deyip de zulüm edenlerden olma, gözünü aç bak...”

“Komünizm küfrüne karşı derhal silahlan. İslam'da askerlik ve cihad ihtiyarı değil, mecburidir... Cihad eden zelil olmaz. Sağ kalırsa gazi olur. Canını veren şehitlik şerefini kazanır... Ezanlar susturulmasın, Müslümanlar komünizmle çarpışan devlet kuvvetlerine yardımcı olsunlar.”

Komünizmle Mücadele Dernekleri Genel Başkanı İlhan Darendelioğlu ise:

“Pazar günü (16 Şubat 1969) komünistler miting yapacak, biz bu mitingde savaşacağız. Silahlı olan silahıyla, olmayan baltasıyla gelsin.” demektedir.

Bu söylevler anti-emperyalist mücadeleye ket vurmak amacıyla geri yığınları galeyana getirme amacı taşımaktadırlar. 6. Filo'yu kible olarak namaz kılanlar, sonrasında devrimci gençliğe ve halka saldırarak kirli işlerin etkin aktörleri olmuşlardır. Oysa aynı dönemde anti-emperyalist mücadele toplumu öyle sarmıştı ki İzmir “genelevleri”inde çalışan kadınlar 6. Filo askerleri geldiklerinde “bugün çalışmıyoruz diyerek” kapıları suratlarına vurmuşlardır.

16 Şubat günü Taksim'e doğru yürüyüş yapan devrimcilere karşı Amerika adına cihad yaptığı inancına sahip grup, bombalı, bıçaklı, taşlı saldırıya geçerek Ali Turgut Aytaç ve Duran Erdoğan'ı katletmişlerdir. Bu kanlı sadırının gerçekleştirildiği gün “Kanlı Pazar” diye anılacaktır.

Kanlı Pazar katliamına yol açan failer hiçbir zaman bulunamamıştır. Oysa sorumluları hala da burjuva siyasetinin baş köşelerini tutmaktadır. Eski çalışma bakanı Yaşar Okuyan ve şimdiki cumhurbaşkanı Abdullah Gül gibi... ABD ve işbirlikçi AP hükümetinin başbakanı Süleyman Demirel, 6. Filo'ya karşı eylem düzenleyenleri olaylardan sorumlu tutarken, katillere alkış tutmuştur. Besleme güçlerle faşist saldırganlığı azdıran ve anti-emperyalist mücadeleyi boğmaya çalışan ise bizzat kendileridir. Bu güçler ilk provokasyon deneyimlerini bu eylemlerde edinmişler ve daha sonra tekrar tekrar benzer yöntemlere başvurmuşlardır.

Mücadele tarihimize “6. Filo defol” şiarıyla yazılan bu büyük anti-emperyalist mücadelenin yıldönümündeyiz. Emperyalist baskı ve köleliğin katmerli hale geldiği, füze kalkını projesi gibi projelerle ileri biçimler kazandığı bir dönemde bu büyük anti-emperyalist mücadele sürecinden öğrenerek onun ruhunu kuşanmaya ihtiyaç var.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



Hekimlerden performans protestosu

Türkiye Tıp Fakülteleri Öğretim Üyeleri Girişimi, tıp fakültelerinde başlatılan “performans uygulaması”na karşı 31 Ocak günü birçok ilde eylem yaptı. Türk Tabipleri Birliği (TTB) Türkiye çapındaki eylemlere destek verdi.

Tıp Fakülteleri Öğretim Üyeleri Girişimi, **İstanbul** Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet'le görüştü. Üniversite girişinde basına bilgilendirme yapan hekimler taleplerini ve imzaları iletmek üzere rektörlük binasına yürüdü. Yaklaşık 350 hekim, 655 öğretim üyesi tarafından imzalanan bildiriye Rektörlüğe sundu.

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde ise iş bırakma eylemi yapıldı. Onkoloji, hematoloji, diyabet ve çocuk onkolojisi servisleri randevulu hastaların tedavilerini sürdürdü, acil servisteki hizmetler ise aksatılmadan yürütüldü.

Hekimler, Türk Tabipler Birliği'nce düzenlenen foruma katılırken burada konuyla ilgili görüşlerini dile getirdiler.

Ankara'da ise yüzlerce öğretim üyesi cübbeleri ile YÖK önünde protesto eylemi gerçekleştirdi.

Yaklaşık 350 öğretim üyesi taleplerini ve tepkilerini “Sağlıkta performans hasta eder”, “Sağlıkta performans sağlığa zararlıdır”, “Performans eğitimi öldürür”, “Hastalarımız sayı değil, insandır” yazılı dövizlerle dile getirdi.

İzmir'de Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eylemler yapıldı. Öğretim üyesi, asistan ve sağlık çalışanı olmak üzere eylemlere yoğun bir katılım sağlandı.

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 400 öğretim üyesi, asistan ve sağlık çalışanı, poliklinikler önüne yürüyüş yaptı.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde gerçekleşen eylemde yaklaşık 400 öğretim üyesi, asistan hekim ve sağlık çalışanı, Atatürk Anıtı önüne yürüyüş yaptı.

Adana'da tıp fakültesi öğretim üyeleri bir yürüyüş gerçekleştirdi. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi önünde toplanan yaklaşık 150 öğretim üyesi, rektörlüğe kadar yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sağlıkta performans ölüm demektir!

Parasız, nitelikli, kolay ulaşılabilir sağlık hakkı için mücadeleye!

Sağlık çalışanlarına kölece çalışma koşulları dayatan, sağlığı da tam olarak piyasanın ellerine bırakan “performans” sistemi üniversite hastanelerinde de yaşama geçirilmektedir. Giderek yaygınlaşan performans dayalı sağlık hizmetinin faturasını ise emekçiler bir bütün olarak ödemektedir.

Performansa göre ücretlendirme sistemi ile öncelikle sağlık hizmeti alma ihtiyacında olan hastalar zarar görmektedir. Çünkü bu uygulama “ne kadar çok hasta o kadar para” anlayışını dayatmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü’ne göre bir hastaya en az 15 dakika ayrılması gerekmektedir. Bu, günde 25-30 hastaya bakılması demektir. Türkiye’deki duruma baktığımızda 5 dakika bile hastaya vakit ayrılmamaktadır. Hastaya ayrılan zaman azaldıkça, tıbbi hataların artması da kaçınılmaz bir sonuç olmakta, sağlık hizmetinin kalitesi giderek düşmektedir.

Piyasanın koşullarına terk edilen bu sağlık sisteminde, gereksiz tetkik isteminde artış yaşanmakta, yapılmayan işler yapılmış gibi gösterilmekte, puanı yüksek işlere yönelim artmaktadır. Bunların tüm zararlarını ise bizzat hastalar çekmektedir. Tanı ve tedavi amaçlı gereksiz girişimler sağlık harcamalarını arttırmakta, bunun faturası ise yine vergilerde artış, zamlar ve giderek artan tedavi katkı payları ile işçi ve emekçilere ödetilmektedir.

Performansa dayalı ücretlendirme sistemi, konu insan sağlığı olduğu için, geri dönülemez sonuçlara yol açabilecek riskler taşımaktadır. Meslek örgütlerince yapılan araştırmalarda bunun önemini ortaya çıkaran örneklerle sıklıkla yer verilmektedir. Örneğin, Türkiye’deki uygulamadan sonra devlet hastanelerinde il ve ilçeler düzeyinde yıllık olarak yapılan cerrahi girişim sayısında artış olduğu belirtilmektedir. Cerrahi tedaviyi daha kolay önerme ve cerrahi girişimi öne çıkaracak tanılara yönelmenin daha sık olduğu tespit edilmiştir. Buna bağlı olarak, cerrahın iş yükünde artma ve dikkatinde azalma, cerrahlar hakkında şikayet ve adli olaylarda artış yaşanmaktadır. Ameliyat tercihlerinde hastanın ihtiyacı ve cerrahın deneyimi yerine ilgili performans puanı öne çıkmaktadır. Bir başka örnek şöyledir. 24 saat içerisinde 350 tane MR çekilmesi normal şartlarda ne doğrudur ne de mümkündür. Ancak böylesi örnekler bulunmaktadır. Sık tomografi çekmek radyoaktif ışınlarla daha fazla maruz kalınacağı için uzun vadede olumsuz etkileri vardır. Ancak, özelleştirilen sağlık hizmetinin kaçınılmaz sonucu olarak hasta ve çalışanların ihtiyaçları değil, sağlık kurumunun-işletmenin ihtiyaçları öne çıkmaktadır. Bu örneklerle son dönemlerde çeşitli illerde ortaya çıkan katarakt ameliyatlari sonrası yaşanan körlük oranlarındaki artışı da eklemek gerekir.

Yine bu sistemle doktorlara, tanısı ve tedavisi zor ve zahmetli olan, zaman alan hastalarla uğraşmak yerine, daha kolay tanısı olan hastalara bakmak dayatılmaktadır. Bunun sonucunda da ağır hastalığı olanlar uygun ve yeterli tedaviye ulaşamamaktadır.

Performansa göre ücret sistemi, hastalara “müşteri” olarak bakmayı getirmektedir. Bu nedenle de sağlığı koruyucu uygulamalar giderek değersiz kılınmaktadır. Çünkü hasta olmak “kazanç” getirdiğinden, koruyucu sağlık hizmeti bu sistemde anlamsızlaşmakta, önemsizleşmektedir.

Ayrıca belirtmek gerekir ki, doktorun “performansa



göre ücret” aldığını bilen hastalar, kendilerinden istenen tetkiklerin, yapılan tedavilerin gerçekten gerekli olup olmadığı konusunda tedirginlik yaşayacak, güvensizlik artacaktır. Hasta-sağlık çalışan ilişkisi olumsuz etkilenecektir. Sağlık sitemindeki sorunlar arttıkça, son dönemlerde sıklıkla artan örneklerde olduğu gibi, mağdur hasta ve yakınları tepkilerini ilk gördükleri sağlık çalışanlarına yansıtmakta, şiddet oranı artmaktadır.

Performans sistemi, rekabeti getireceğinden sağlık çalışanlarının çalışma ortamını da etkilemektedir. Performansa dayalı ücretlendirme daha ağır “iş yükü” demek olduğu için doktorların meslekleri gereği tıp alanındaki yeni gelişmeleri öğrenmeleri için zamanları da kalmayacaktır. Bu da hastaların ihtiyaç duyduğu nitelikli sağlık hizmetini engelleyen bir diğer neden olacaktır. Ayrıca bu sistemle sağlık çalışanlarının iş güvencesi de tehlikeye girmekte, performansa

bağlanmaktadır.

Tıp fakültelerinde “performans” sistemi ise bunlara ek olarak başka sorunları da getirecektir. Tıp fakültelerinin sağlık çalışanı yetiştiren ve bilimsel araştırma yapılan yerler olması gerekmektedir. Bu amaçla buralarda; tıp eğitimi ve araştırması için gerekli yoğunlukta hasta hizmeti verilir. Tıp fakültesi hastanelerinde performans sistemiyle, eğitimin ve bilimsel faaliyetlerin yerine başka öncelikler geçecektir.

Öğretim üyelerinin “performans” kaygısıyla çalıştırıldığı tıp fakültelerinde doktor yetiştirmeye öncelik verilmesi ve özen gösterilmesini beklemek pek mümkün değildir. Bu da doğal olarak genç doktorların nitelikli eğitimden mahrum kalmasını beraberinde getirecektir.

Amaç daha çok para anlayışı olduğu için de sağlık düzeyini yükseltecek bilimsel çalışmalar da pek değer görmeyecektir. Tanısı konulamamış, tedavisi yapılamamış zor hastalar ile ilgilenmek yerine tanısı kolay ve sık tedavi edilebilecek hastalar tercih edilecektir. Bu durum da “eğitim ve araştırma” hastanelerinin niteliğini etkileyecektir. Görüldüğü üzere performans sistemi sağlığa son derece zararlıdır.

Parasız, kolay ulaşılabilir ve nitelikli sağlık hakkı isteyen emekçilerle, insanca çalışma ve yaşam koşulları isteyen sağlık emekçilerinin birlikte mücadelesi sayesinde sağlıkta yıkım getiren bu yasaları püskürtmek mümkündür. Aksi takdirde emekçiler her geçen gün büyüyen sağlıkta özelleştirmenin faturasını ödemek zorunda kalacaklardır.

GOP’ta ‘aile hekimliği’ toplantısı

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) “Sağlıkta Yıkımı ve Aile Hekimliğini Konuşuyoruz” başlıklı bilgilendirme toplantılarına 28 Ocak günü Karadeniz Mahallesi’nde devam etti.

Ağrı Kahvehanesi’nde gerçekleştirilen etkinlikte ilk olarak HSGGP adına açılış konuşması gerçekleştirildi. Ardından söz Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyesi Dr. Hüseyin Demirdizen’e bırakıldı.

Sunumunu slayt gösterisi eşliğinde yapan Demirdizen, sermayenin “sağlıkta dönüşüm programı” adı altında gerçekleştirdiği yıkım sürecini somut örnekler üzerinden açarak emekçileri bilgilendirdi. Demirdizen, gündemde olan “torba yasa” saldırısına ve bunun sağlıkta yıkım-aile hekimliği süreci ile ilişkisine de anlatımı içerisinde sık sık değindi.

Sermayenin “uluslararası ölçekte taşeronlaştırma ve toplum sağlığı” politikalarına değinen Demirdizen, “domuz gribi, kuş gribi, deli dana” gibi hastalıkların toplumda panik havası yaratılarak tercihen yaygınlaştırılmasının bu politikaların bir yansıması olduğunu söyledi.

AKP hükümeti ve sermayenin sağlıkta ticarileştirme adımlarının son yıllarda daha da yaygınlaştığını söyleyen Demirdizen, “*TÜİK rakamlarına göre cepten sağlık harcamaları 2002 yılında 2,57 milyar dolar, 2008 yılında ise 9,76 milyar dolar. Bu rakamlar sağlıkta ticarileştirmenin geldiği boyutu gözler önüne seriyor*” dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Sermayenin “Erken emekli oluyoruz”, “Az çalışıyoruz”, “Sosyal güvenlik sistemimiz açık veriyor” gibi söylemlere başvurduğunu belirten Demirdizen, rakamsal veriler üzerinden verdiği örneklerle bu sözlerin gerçek dışılığını vurguladı. Demirdizen hükümetin ve sermayenin sosyal güvenlik ve sağlık politikasının “Sosyal güvenliğe sahip olanları yoksullara yakınlıştırarak sorunu çözmeye çalışıyorlar” sözleriyle açıkladı.

Aile hekimliği uygulamasının gerçekte ne anlama geldiğini yine somut örneklerle açan Demirdizen, “Herkes bir aile hekimine kayıtlı olacak” sözleri sarfedilirken yaklaşık bir milyon beş yüz bin kişinin aile hekimi olmadan uygulamanın başlatıldığını, sağlık merkezi sayısını arttırmakla övünen hükümetin sağlık ocaklarını hekimlere kiraya verdiğini, diğer binaları ise hekimlerin kendisine yaptırdığını söyledi.

Demirdizen sunumu, sağlıkta yıkım başta olmak üzere tüm sosyal yıkım saldırısına karşı birleşik bir tarzda mücadele etmenin gerekliliğini vurgu yaparak sonlandırdı.

Emekçiler de söz aldı

Etkinlik sunumun ardından soru cevap bölümüyle devam etti. Burada söz alan işçi ve emekçiler sorularıyla aile hekimliği uygulamasına ilişkin merak ettikleri noktaların aydınlatılmasını imkanı buldular.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Duyarlı bakan, duyarsız toplum(!)

Emekçilerin kazanılmış hakları törpülenmeye devam ediliyor. Son günlerde birbiri ardına çıkarılan yasalar ve yürütlen birtakım tartışmalar tek bir noktaya işaret ediyor o da soyguncuların soyguna çok organize hazırlandıkları. Bu soygun düzenini bir üst boyuta taşımaya programlanmış, bunu mukaddesatçılıkla örtmek ve yeni bir rant dağılımı yaratmak üzere kendine özgü bir faşizmle örgütlenen hükümet birbiri ardına yasaları patlatıyor. İş Güvenliği Yasası, Torba Yasa vb... Daha birçok konu için de tartışmalar devam ediyor. Kıdem tazminatı ve silikozis hastalarının malulen emekliliği gibi. Emek dünyasında bu tartışmalar yaşanırken geçtiğimiz günlerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer 11-15 Eylül 2011 tarihlerinde İstanbul'da yapılacak "19. Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi ve Fuarı" hakkında bir taraftan gazetecilere bilgi verirken diğer taraftan meslek odaları ve sendikalara da saldırmaktan geri durmadı.

Bakan, Türkiye'nin iş kazası sayısına göre dünya ortalamasının altında olduğunu ancak ölümlü iş kazaları sayısına göre dünya ortalamasının üstünde olduğunu belirtti. Dinçer, her gün işsizlik ve istihdam konularının tartışıldığını, iş sağlığı ve güvenliğinin ciddi sorunlardan biri olmasına karşın yeterince ele alınmadığını söyledi. Dinçer sözlerine şu şekilde devam etti: "Meslek hastalıklarına karşı çok duyarlı bir toplum değiliz. Biz ülke ve insan olarak iş güvenliği konusunda sağlığımızı ve hayatımızı önemseyen bir toplum değiliz. İş güvenliğini sağlamanın, iş sağlığını temin etmenin yolu hukuki düzenlemeler, teknolojik alt yapı ve benzeri hususlar kadar her birimizin kendi sağlığını ve hayatını önemsemesinden geçiyor." Dinçer böylece topu "duyarsız topluma" atarak işçi katliamlarının baş sorumluları olan devlet ve patronları aklamaya çalıştı. Demek ki bakana göre tersanelerde, maden ocaklarında yaşanan cinayet gibi iş kazalarının yegâne sebebi yasalardaki boşluklar ve devlet eliyle bu boşluklardan içeri sızan patronlar değil, sağlığını ve hayatını önemsemeyen işçiler olarak görünüyor.

Bakanın yaptığı açıklamalarda hedef gösterdiği diğer adresler ise meslek odaları ve sendikalar oldu. Devlet Denetleme Raporu ile alenen meslek odalarına başlayan saldırılar Dinçer'in son açıklamalarıyla devam ediyor. Bakan Dinçer yaptığı açıklamada şunları ifade etti. "Bunu birçok kez kendi hayatımızda da yaşadık. Normal şartlarda bakıldığında bir maden kazası olduğunda işçi sendikaları, işveren örgütleri, maden mühendisleri odaları, medya gibi konuyla ilgili aktörler hemen olaya yoğunlaşıyor. Üzerinden çok fazla vakit geçmeden suçlusu ve sorumlusu hakkında fikir beyan ediyor ve olay kapandıktan sonra bir daha gündeme gelmiyor."

Bakan özetle "biz öldürüyoruz, yeterli tepki verilmiyor" diyor ve "olayların üstünü kapama" işleminin de nasıl rutin bir devlet uygulaması olduğunun altını çizmekte en ufak bir beis görmüyor. Bakan bu kurumlardan ne bekliyor? Konuşunca öfkeyle saldırıya uğrayan sendika ve odaların, soruşturma açmasını mı istiyor yoksa başta gösterdikleri tepkinin takipçisi olmasını mı istiyor? Açık ki bakan yavuz hırsız misali davranarak işin kendine düşen kısmından sıyrılma çabası içinde ancak diğer noktaya bakanın durduğu yerin tam tersinden bakarsak sınıf cephesinden bir özeleştirilme verilmesi bir zorunluluk haline geliyor. Tablo oldukça nettir ister Dinçer gibi tetikçilerin; ister sermayenin doğrudan temsilcilerinin aynı dili, aynı pervasızlıkla konuşuyor



olmasının gerisinde işçi sınıfının örgütsüzlüğü ve mevcut örgütlerin de her açıdan dağınık durumda olması yatıyor.

Kıdem tazminatı

Uzunca bir süredir gündemde olan ve Torba Yasa ile somutlanan bir girişime dönüşen "kıdem tazminatı" meselesi de bakanın itirafları arasındaki yerini alıyor. Yaklaşan seçim arifesinde kıdem tazminatının akıbeti konusunda net bir fikir beyan etmeyen AKP hükümeti, her şeye karşın sonuç konusunda oldukça açık. Kıdem tazminatının gasp edileceğine dair çok net ifadelerle gelen hükümet, Torba Yasa ile beraber de süreci işletmeye başladı. Esnek ve güvencesiz çalışmanın tüm kanallarını hazırlayan hükümet tüm ülkeyi baştanbaşa ucuz iş gücü cennetine çevirmeye hazırlanıyor.

Kıdem tazminatı konusunda görüş beyan eden Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Dinçer, kıdem tazminatının çalışma hayatının temel sorunlarından biri olduğunu ifade etti. Kıdem tazminatının rekabet gücünü azalttığını, işe giriş-çıkış ve istihdam esnekliğini zorlaştırdığını, ulusal tasarruf yapma

imkânının önünü kestiğini iddia eden bakan bu konunun mutlaka çözülmesi gereken bir durum olduğunu ifade etti. Bakan sözlerine şu şekilde devam etti. "Bununla ilgili hazırlıklarımızı yaptık. Modelimiz de tamam, bütün projeksiyonlarımızı da yaptık. Sadece işçi ve işveren sendikalarını ikna etmek için çaba sarf ediyoruz."

Silikozis hstaları bakıma muhtaç değil

Dinçer, silikozis hastalarının fizik olarak başkalarının bakımına muhtaç olmadıklarını, bu yönden teknik olarak malulen emekli olamayacaklarını belirtti. Bakan hiçbir güvencesi olmayan, merdiven altı atölyelerde kötü koşullarda asgari ücrete çalışmak zorunda kalan onlarca silikozis hastası için "şu anda verilen haklar itibariyle çok iyi konuma gelmiş vaziyetler" tespitiinde bulundu.

ÇSG Bakanı Dinçer oldukça yüzüstüce ve korkusuzca sınıfa dönük kısa vadeli saldırı planını ortaya koymuş oldu. Geriye sadece verilecek yanıt durmaktadır.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları

Kapitalizm zehirliyor...

Kocaeli'nin Dilovası ilçesinde kapitalistlerin yol açtığı felaket tablosu derinleşiyor. "Kanserovası" olarak adlandırılan bölgede kapitalist yağmanın insan sağlığı ve çevre üzerinde yarattığı tahribatlara bir yenisi eklendi.

Dilovası'nda Tavşancıl-Çerkeşli Köyü arasındaki bölgeye, 80 kamyon endüstriyel nitelikli arıtma çamuru döküldüğü belirlendi.

Çamurdaki zehirli bileşenlerin yağmurla toprağa ve suya karışması olasılığı yüzünden tehlikenin büyük olduğu söyleniyor.

Yapılan incelemede çamurun arasında etiketler bulunduğu farkedilirken, böylelikle bu zehirli atıkları dökenlerin kimlikleri de ortaya çıkmış oldu.

Firmalar kendilerini, çamuru aynı bertaraf tesisine teslim ettiklerini belirtirken savunurken Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi ekipleri bertaraf tesisini ve üç firmayı inceliyor.

Anne sütünde ağır metal

Geçtiğimiz haftalarda, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu tarafından yapılan araştırmanın sonuçları basına yansımıştı. Dilovası'nda, doğum yapan annelerin sütünde yüksek dozda ağır metale rastlandığını tespi eden Hamzaoğlu, annelerin sütünün yanısıra bebeklerin dışkısında da vücutta doğal olarak bulunmaması gereken ağır metaller tespit ettiklerini söylemişti. Araştırma, Kocaeli Valisi ve kapitalistler tarafından tepkiyle karşılanmıştı.

Mücadele Postası

Posta gazetesi protesto edildi

Posta gazetesinde Kürtlere yönelik ağır hakaretler içeren yazı yazan Candaş Tolga Işık'ı protesto etmek için 30 Ocak günü gazete binası önünde toplanan binlerce kişiye polis müdahale etti.

Köşe yazısında Kürtlere yönelik ağır hakaretler içeren bir yazı yazan Posta gazetesi yazarı Candaş Tolga Işık'ı ve bağlı bulunduğu Doğan Medya Grubu'nu protesto etmek için Güneydoğu Dernekler Federasyonu'nun çağrısıyla 30 Ocak günü bir eylem gerçekleştirildi. Binlerce kişi İkitelli'de bulunan gazetenin önünde toplandı. Eyleme BDP Batman Milletvekili Bengi Yıldız da katıldı.

Kitle kapı önünde beklerken Yıldız ve beraberindeki heyet gazete binasına girerek yetkililerle kısa bir görüşme yaptı.

Görüşmenin ardından açıklama yapan Yıldız, Doğan Medya Grubu'nun ve benzeri egemen medya gruplarının daha önce Rumlara, Ermenilere ve Alevilere yönelik de benzer yayınlar yaptığını hatırlatarak, son hedefin ise Kürtler olduğunu söyledi. "Bu medyanın ve onun soytarısının ırkçı, faşist tavrını protesto ediyoruz" diyerek Candaş ve yazıyı yayınlayan yazı işleri müdürünün derhal görevinden uzaklaştırılmasını istedi.

Kürtlere saldırmayı bir marifet sayan medya uşaklarının son yaptığıının ise tüm tarih boyunca görülmemiş bir saldırı olduğunu belirtti.

Açıklamaların ardından dağılan gruba polis gaz bombalarıyla müdahale etti. Müdahalenin ardından gençler polisi, gazete binasını, trafik ışıklarını ve çevredeki otobüs duraklarını taş yağmuruna tuttu.

Işık, "Güneydoğu'da çanak anten terörü" başlığı ile bir yazı yayınlamış yazısında Kürdistan'da çanak anten vasıtasıyla porno izlendiğini, bunun da ensest ilişkilere neden olduğu iğrenç iddiasında bulunmuştu. Işık, "Aylardır Doğu'yu, Güneydoğu'yu geziyorum. Köy köy dolaşıyorum" diye başlayan yazısında çanak antenler sayesinde porno kanalların yaygın olarak izlendiğini bunun da ensest ilişkileri körüklediğini iddia etti.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Mücadele sokakta, öyküsü beyaz perdede

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası (Petrol-İş) kuruluşunun 60. yılında, "mücadele öyküsü"nü beyaz perdeye taşıdı.

1950 yılında İstanbul Beykoz'da küçük bir dükkanda kurulan sendikanın geride bıraktığı dönemi, "Bir Mücadele Öyküsü" adlı belgesel filme konu eden sendika, filmin gösterimini, 47 yıl önce Berec Pil Fabrikası'nda greve çıkan Petrol-İş üyesi işçilerin, "Keşanlı Ali Destanı"nı izlemek için gittikleri Beyoğlu Ses Tiyatrosu'nda, 1 Şubat akşamı gerçekleştirdi.

Geceye yoğun katılım

Belgesel filmin gösterimine çok sayıda sendika yöneticisi, akademisyen, aydın, yazar, sanatçı ve işçi katıldı.

Petrol-İş'in tarihini çeşitli dönemlerde görev almış sendika yöneticilerinin, grevlere tanıklık etmiş işçilerin ve sınıf mücadelesine emek vermiş aydınların tanıklıklarıyla aktaran belgesel filmi izlemek için Trakya ve Gebze'den işçiler de salondaydı. Direnişçi işçiler, "Sendika anayasal hakkımız engellenemez!", "BERICAP işçisi direnişin simgesi!", "İnadına sendika inadına Petrol-İş!" sloganlarını attılar.

Gebze'de işten atma saldırısına karşı direnen BERICAP işçilerinin yanısıra Çorlu Avrupa Serbest Bölgesi'nde kurulu Polyplex fabrikasında işten atılan işçilerin, direniş sloganlarıyla rengini verdiği gecenin açılış konuşmasında Petrol-İş'in tarihinin aynı zamanda Türkiye işçi hareketinin tarihi olduğu söylendi.

Petrol-İş'in mücadele öyküsünün; fotoğraflar, belgeler ve tanıklıkların yanısıra canlandırmalarla aktarıldığı 90 dakikalık belgesel filmin gösterimine Türk-İş'e bağlı sendikalarından Hava-İş, Deri-İş, TÜMTİS, TGS, Tek Gıda-İş genel başkanlarının yanısıra DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş, Tekstil ve Sine Sen'in genel başkanları da katıldı. Petrol-İş Genel Merkez yöneticilerinin de hazır bulunduğu gecede



Petrol-İş Eski Genel Başkanı Cevdet Selvi de yer aldı.

Atilla Özsever, İzzettin Önder gibi akademisyenlerin de katıldığı geceye Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun da aralarında yer aldığı çok sayıda sendika yöneticisi mesajlarını iletti. İlgiyle izlenen film gösteriminin ardından söz alan Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın "Belleğimizi yitirmemek, tarihi canlı tutmak, geçmiş-gelecek bağına canlı tutmak ve geçmişin mücadele kültürünü yaşatmak için yola çıktık" diyerek Petrol-İş'in mücadele tarihinin önemine değindi.

Öztaşkın'ın konuşmasının ardından belgesel filmin hazırlanmasında emeği geçenlere plaketleri verildi. Genel koordinatörlüğünü Hakan Koçak'ın yaptığı belgeselin yapımcılığını ve yönetmenliğini üstlenen Özüm Seda Duran ile Özgür E. Arık'a plaketlerinin verildiği gecede belgeselin yapımında emeği geçen ekip de sahneye davet edildi.

Etkinlikten sonra BERICAP işçileri İstiklal Caddesi'nde sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Davutpaşa unutturulmasın!

Takvimler 31 Ocak 2008'i gösterdiğinde İstanbul Davutpaşa'da bir maytap atölyesinde 21 kişinin ölümüyle sonuçlanan katliamın 3. yıldönümü geride kaldı. Katliam, aradan geçen yıllara rağmen hafızalardaki yerini koruyor.

Sermayenin daha fazla kar uğruna yol açtığı işçi katliamlarından biri olarak tarihe geçen Davutpaşa katliamı, yasalarıyla birlikte devletin, sermayenin sadık uşağı olduğunu bir kez daha göstermişti.

Davutpaşa'nın 3. yıldönümünde tablo aynı... Tersanelerde, kot taşlamada, tekstilde, inşaatta ve daha birçok sektörde işçi ölümleri son hızla sürüyor. Kapitalizmin çarkları işçi kanıyla dönüyor.

21 kişinin hayatını kaybettiği, 117 kişinin yaralandığı Davutpaşa'daki patlamanın ardından başlayan dava süreci de sürüyor. Katliamda yaşamını yitirenlerin ve yaralananların aileleri ile yakınları patlamanın sorumlularının ortaya çıkarılmasını ve

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yargılanmasını bekliyor.

Dava sürecinde uzunca bir süre, katliamda doğrudan sorumluluğu bulunan kurumlar topu birbirine atarken soruşturma süreci tam bir skandala dönüşmüştü.

Hazırlanan bilirkişi raporu Zeytinburnu Belediyesi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İSKİ, BEDAŞ ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nı "kusurlu" bulmasına rağmen Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'nın sorumluların bildirilmesi isteği tüm kurumlar tarafından çeşitli gerekçelerle reddedilmişti. Şimdi ise ailelerin açtıkları davalar idare mahkemelerinde sonuçlanmayı bekliyor.

Davutpaşa'da yaşamını yitirenlerin ve yaralananların aileleri ile yakınları katliamın 3. yılında aynı yerde buluştu. Patlamada yaşamını yitirenleri anan aileler "Davutpaşa unutulmasın, unutturulmasın!" mesajını verdiler.

**Haklarımız ve
geleceğimiz için;**

8 Mart'ta alanlara!

